

št. 236 (21.169) leto LXX.

PRIMORSKI DNEVNIK je začel izhajati v Trstu 13. maja 1945, njegov predhodnik PARTIZANSKI DNEVNIK pa 24. novembra 1943 v vsasi Žakriž nad Cerknimi, razmnožen na ciklostil. Od 5. do 17. septembra 1944 se je tiskal v tiskarni "Dobrodo" v Govcu pri Gorenji Trebuši od 18. septembra 1944 do 1. maja 1945 v tiskarni "Slovenija" pod Vojskim pri Idriji, do 7. maja 1945 pa v osvobojenem Trstu, kjer je izšla zadnja številka. Bil je edini tiskani partizanski DNEVNIK v zasluženem Evropi.

TRST - Ul. Montecchi 6 - Tel. 040 7786300, fax 040 7786339
GORICA - Ul. Garibaldi 9 - Tel. 0481 356320, fax 0481 356329
ČEDAD - Ul. Ristori 28 - Tel. 0432 731190
Internet: <http://www.primorski.eu/> e-mail: redakcija@primorski.eu

PETEK, 10. OKTOBRA 2014

4.10.10

1,20 €

*Slori
in male
bele
miške*

DUŠAN UDOVIČ

Pokojni prijatelj in raziskovalec Pavel Stranj, ki se ga danes v dnevniku spominjam na drugem mestu, mi je nekoč v pogovoru orisal svojevrstno prispoljbo raziskovalcev (med katere je prišteval tudi sebe), ki so zaposleni v raznih znanstvenih ustanovah. Dejal je, da stalno tvetajo, da postanejo kot male bele miške, ki se v kletki vrtijo okoli samih sebe in brez uspeha lovio svoj rep. Morda je bil takrat malo depresiven, a se je v bistvu pritožil, češ, da delo raziskovalcev v družbi, tudi naši manjšinski, ni cenjeno v tolikšni meri, kot bi dejansko moralno biti.

V bistvu je imel prav in ta ugotovitev velja tudi za današnji čas. Dovolj je, da pomislimo na položaj Italije, ki danes za krizo plačuje krepko večji davek kot druge države tudi zato, ker je dolga leta premalo investirala v raziskovanje in inovacije. A kljub temu nespodbudnemu spoznaju se proračunski reziji še vedno neizprosno poznaajo prav na finančnih postavkah, ki zadevajo akademski študij in raziskovanje. Nekako tako, kot da bi bila investicija v znanje potrata in nepotreben luksuz, namesto da bi bila sestavni del načrtovanja razvoja in vizije prihodnosti.

Štiridesetletnica Slovenskega raziskovalnega inštituta je priložnost, da se tudi mi vprašamo, v kolikšni meri je naša manjšinska družba znala unovčiti izredno bogato bero podatkov in novih spoznanj, ki jih je o prostoru, kjer prebivamo, v svojih številnih raziskavah prinesel Slori. In jih še prinaša, tako rekoč nepretrgano, s pomlajenim in čedljivo višje izobraženim kadrom raziskovalcev. Včasih je vtip, da ves ta dragoceni material po nekaj javnih predstavilih zaide na razne police, kjer v glavnem tudi obtiči, ne da bi po njem redno posegali. Če bi to delali, bi morda učinkovito pomagali iz težav manjšinski politiki, za katero ugotavljamo, da je opešana in brez potrebne svežine novih spoznanj. Pa tudi nam novinarjem bi se, roko na srce, morda zapisala kakšna netočna trditev manj.

Skratka, Slori nam je v štirih desetletjih obstoja ponudil veliko novih spoznanj, toliko, da je povsem upravičil razloge za ustanovitev profesionalnega raziskovalnega inštituta. Tako kot je veljalo doslej, bo tudi v prihodnosti od nas odvisno, ali bomo znali ta nezamenljiv doprinos znanja primerno ceniti in ga tudi izkoristiti.

RIM - Po vroči razpravi ter oporekanju levice DS in sindikata CGIL

Senat izglasoval vladni zaupnico, Draghi podprl predlog o reformi dela

NOBEL - Literatura
Nagrada
Francozu
Modianu

OBČINA TRST
Slovenščina
dviguje prah

TRST - Pisanje našega dnevnika in Piccola o slovenščini v tržaškem občinskem svetu je dvignilo kar nekaj prahu. Zastopniki opozicijske desne sredine in Severne lige so vsi po vrsti proti uvedbi simultanega tolmačenja, pomisleke pa je izrazil tudi župan Cosolini.

Na 5. strani

ANKARA - Mesto Kobane še vedno ogroženo
Vsi za poseg kopenskih sil,
a nihče si ne upa tvegati

GORICA - Nadomestili osem parkomatov
Plačevanje parkirnine
ni več tako zamudno

GORICA - Voznikom, ki se poslužujejo modrih con v centru Gorice, ni več treba tavati po mestu v iskanju parkirnih listkov. Goriški občini je končno uspelo nadomestiti del avtomatov, ki so jih vandali ozlatovati že spomladni poškodovali, da bi iz njih ukradli kovance. Neznanci so onesposobili kar štirinajst naprav: škoda, ki so jo povzročili, je bila večja od vsote, ki so jo spravili v žep, saj so bili nekateri avtomati tako stari, da jih ni bilo več mogoče popraviti. Občini zato ni preostalo drugega, kot da je nabavila nove, postopek izbire in nakupa pa se je vlekel več mesecov.

TRST - 40-letnica
Milan Bufon
o perspektivah
in razvoju Slorija

TRST - Danes bo v Narodnem domu v Trstu slovesnost ob 40-letnici Slovenskega raziskovalnega inštituta, kjer bodo med drugim podelili priznanja in nagrade ter predstavili priložnostni zbornik, ki govorji o zgodovini, razvoju in perspektivah inštituta. O tem smo se pogovorili s predsednikom Slorija Milantom Bufonom, ki poudarja, da ostaja ena pomembnih nalog inštituta krepitev intelektualnega potenciala.

Na 3. strani

Ste že kdaj
»vzeli« avtobus?

Na 2. strani

Direktor SDGZ Šik
o srečanju na GZS

Na 6. strani

Doberdobska godba
Kras pomlajena

Na 15. strani

CAMINANDO do Santiaga

šepet
ulice
Montecchi

22

BUKOVA
ALI HRASTOVA
DRVA

BUKOVİ PELETI

Matija Praprotnik
Lokev 154
info: 00386 (0) 31 276 171

LJUBLJANA - Po negativni oceni pristojnih odbora za kandidaturo Alenke Bratušek

Bratuškova odstopila, slovenska vlada išče novega komisarja

LJUBLJANA/BRUSELJ - Potem ko sta ji pristojna odbora v Evropskem parlamentu v sredo dala negativno oceno, je Alenka Bratušek včeraj odstopila od kandidature za podpredsednico Evropske komisije, pristojno za energetsko unijo. S tem je odprla pot za to, da vlada Mira Cerarja v Bruselj pošlje nov predlog, kar naj bi storila v kratkem.

»Odstopam, saj želim, da nova slovenska vlada čim prej izbere novo kandidatko in predlog pošlje v Bruselj,« je Bratuškova zapisala v sporočilu za javnost. »Sprejemam svojo odgovornost za nastali položaj, a se hkrati tudi zavedam celotne konstellacije okoli mojega imenovanja. Upala sem, da bo Slovenija dobila močan položaj znotraj komisije in da bo domača politika stopila skupaj pri tako pomembni kandidaturi. Žal je bila moja ocena napaka,« je še zapisala v sporočilu za javnost, objavljenem na Facebooku.

Prihodnjii predsednik Evropske komisije Jean-Claude Juncker pa je sporočil, da spoštuje odločitev Bratuškove. »S to svojo ostrostvo mi pomaga pri dokončnem oblikovanju Evropske komisije,« je zapisal. Po odstopu Bratuškove mora slovenska vlada Junckerju poslati nov predlog, to pa naj bi storila v najkrajšem času. »Vlada se zaveda svojih odgovornosti in pristojnosti, ki jih bo tudi izpolnila,« je za STA pojasnil direktor vladnega urada za komunikiranje Boštjan Lajovic.

Vlada na včerajšnji redni seji v zvezi z imenovanjem novega komisarskega kandidata sicer ni sprejela nobene odločitve, saj so čakali na poziv Junckerja. Koalicijska usklajevanja glede možnih imen, ki bi lahko nadomestila Bratuškovo na seznamu kandidatov za evropske komisarje, so se začela že v sredo zvečer in se nadaljevala danes. Med možnimi kandidatkami se omenjajo evropska poslanka iz vrst SD/S&D Tanja Fajon, ministrica za razvoj, strateške projekte in kohezijsko politiko Violeta Bulc, ki je kandidatka SMC, nekateri mediji pa omenjajo tudi Mary-Veronica Tovšak-Pleterški, ki je na direktoratu Evropske komisije za podnebne spremembe pristojna za sheme trgovanja z izpusti ogljikovega dioksida.

Socialisti in Evropska ljudska stranka (EPP) v Evropskem parlamentu so sicer izrazili podporo Fajonovi. Predsednik politične skupine EPP v Evropskem parla-

mentu Manfred Weber je slovensko vlado pozval, naj za novo kandidatko za evropsko komisarko predlaga izkušeno žensko. Ob tem je omenil, da bi tem zahteval popolnoma ustreza evropska poslanka Tanja Fajon. Predsednik politične skupine Socialistov in demokratov (S&D) v Evropskem parlamentu Gianni Pittella pa je poudaril, da bi bila Fajonova naravna kandidatka za položaj komisarke, vsakršna družba alternativa pa se jim ne zdi smotriva.

Premier Cerar se je na takšni pozivi ostro odzval. Iz njegovega kabinta so sporočili, da premier zavrača »neprimeren v neumetljenu ultimat« evropskih socialistov, ki Sloveniji vsljujejo Fajonovo kot »naravno kandidatko«. Cerar je opozoril, da v skladu z lizbonsko pogodbo kandidate za komisarje predlagajo države članice, torej kandidata za novega komisarja oz. komisarko lahko predlaga le nova slovenska vlada. »Vsekakor te pristojnosti nima politične skupine v Evropskem parlamentu,« poudarja Cerar.

V kabinetu predsednika vlade so zapisali še, da je odrekati največji vladni in parlamentarni stranki odločilno besedo pri izbiri novega kandidata za člena Evropske komisije »nedemokratično in v popolnem nasprotju s pravili EU«.

A predsedujoči SD Dejan Židan je dejal, da v SD še vedno vztrajajo pri Fajonovi. Izrazil pa je upanje, da ob odločjanju o novem kandidatu za evropskega komisarja ne bo prišlo do preglašovanja na vladni. »To se v Sloveniji večinoma ne konča dobro,« je dejal in potrdil, da koalicija gleda imena trenutno še ni usklajena.

Ko bo slovenska vlada v Bruselj poslala ime novega kandidata, bo Juncker predstavil nov seznam komisarskih kandidatov, ki ga morajo nato potrditi članice unije. Sledijo dodatna zaslisanja v Evropskem parlamentu - nove slovenske kandidatke ali kandidata ter drugih kandidatov v primeru menjav resorjev, nato bo parlament na plenarnem zasedanju glasoval o celotni Junckerjevi ekipi. Glasovanje je predvideno za 22. oktober.

Komisija za preprečevanje korupcije (KPK) je medtem včeraj, kmalu po odstopu Bratuškove od kandidature, sporočila, da je senat KPK na dopisni seji sprejel končne ugotovitve v primeru postopka predlaganja in imenovanja kandidatov za člena Evropske komisije in ugotovil, da je

bila Bratuškova v nasprotju interesov. Na KPK menijo, da je bilo sporno, da je Bratuškova odločala o svoji kandidaturi. »Ni sporno dejstvo, da je predsednica vlade predlagala sama sebe za kandidatko, sporno je to, da je o tem tudi odločala,« so podarili.

Vodja poslancev ZaAB Jani Möderndorfer pa bo mandatno-volilni komisiji DZ (MVK) predlagal seznanitev z magnetogramom seje vlade z 31. julija, ki vsebuje zapise poteka odločanja vlade o izbiri slovenskih kandidatov za evropskega komisarja in ima sicer oznako tajnosti. Sam je namreč presenečen nad ugotovitvami KPK glede Alenke Bratušek in bo seznanitev s tajnim zapisom omenjene julijске seje vlade zahteval, ker ugotavlja, da so na KPK »brali nekaj, za kar jaz ne vem, da bi bilo«. Sam je namreč seznanjen s tem, da vlada o seznamu sploh ni glasovala, zato ga zanima, kakšen magnetogram ima KPK. (STA)

Premier Miro Cerar se bo pri iskanju novega kandidata oziroma kandidatke za evropskega komisarja moral soočiti tudi s stališči koalicijskih partnerjev, ki imajo drugačna žezele v ognju kot on

ARHIV

JUTRI - Odprtje zanimive razstave

Ponteroš v Pulju

Na ogled tudi doslej neznane fotografije - Pobudnik je Cizerouno iz Trsta

PULJ - V galeriji Makina na središčem Kapitolinskem trgu 1 bodo jutri ob 20. uri odprli razstavo Ponterosso/Memorie (Ponteroš/Spomin). Razstava je bila pred časom na ogled tudi v Trstu, sedanjo postavitev pa bogatijo tudi fotografije Romana Grožiča, reškega fotografa, ki se je leta 1979,

star 18 let, prvič pripeljal »na šoping« v Trst. S seboj je vzel tudi fotografski aparat ...

Avtorji puljske razstave so Wendy D'Ercole, Massimiliano Schiozzi in Nuša Hauser, kulturno društvo Cizerouno pa jo prireja v sodelovanju z Istrskim etnografskim muzejem.

SLOVIK - Pogovor z znanstveno direktorico Matejko Grgić

Na šagrah prodajajo samo časopise?

Vse več pozornosti posvečajo jezikovnim storitvam - Jutri dopoldne bodo v Gorici priredili zanimiv Dan odprtih glav

Matejka Grgić
ARHIV

je simulirali konkretne primere rabe slovenskega jezika. V naši skupnosti smo tudi premalo seznanjeni z jezikovno tehnologijo. Na internetu je veliko prostota dostopnega orodja, ki pa ga ljudje očitno ne uporabljajo. Če bi se med nami na primer uveljavila raba spletnega korpusa Gigafida, bi že davnno opustili frazo, da bodo na šagrah delovali dobro založeni kioski. Saj vendar na šagrah ne prodajajo samo časopisov!«

Med Slovikovimi jezikovnimi storitvami so tudi prevajanje, tolmačenje, lektiriranje in jezikovno svetovanje. V ta namen so se opremili s sodobno prevajalsko tehnologijo - računalniškim programom Trados, ki po besedah Grgičeve omogoča hitrejše in kvalitetnejše prevode. »Sistem si zapomni, kaj je že prevajal in prevajalcu sugerira prevod. Besedila so tako bolj usklajena. K sodelovanju bi radi povabili mrežo prevajalcev in jim omogočili dostop do enotne baze podatkov. Prevodi bi tako bili bolj dosledni.« Morda pa ne bomo ponavljali šolske snovi, temveč ra-

enkrat prevedli kot anagrafski urad, drugič kot matični, tretji pa kot upravna enota ...

Jezikovne storitve pri Sloviku za enkrat ponujajo predvsem podjetjem, zavedajo pa se, da bi jih potrebovala tudi naša društva, zato iščejo druge vire financiranja, na primer v sklopu evropskih projektov, ki bi jim omogočili, da svoje storitve ponudijo tudi neprofitnim organizacijam.

Medtem bo jutri v malih dvorani goriškega Kulturnega doma Dan odprtih glav. Sedmim študentom, ki so zaključili triletno izpopolnjevanje, bodo podelili diplome, prav tako bodo počastili tri dijake, ki so se lani odločili za šolanje na ljubljanski gimnaziji. Predvidena pa so tudi štiri kratka predavanja o tem, kaj bo všeč jutrišnjim delajalcem (Alenka Stančič), o portalu za podjetnike-začetnike Nuvolak (Suzana Laporšek), o govorniških sposobnostih (Anita Mirjančič) in o tem, kaj pomeni biti »dobra ekipa« (Andrej Juričko). Pričetek ob 9. uri, vstop prost. (pd)

Generalna konzulka obiskala deželno upravo

TRST - Slovenska generalna konzulka Ingrid Sergaš se je včeraj na sedežu Dežele srečala z odbornico za javna dela in prostorsko načrtovanje Mariagrazio Santoro. Med drugim sta se pogovarjali o položaju špetrske dvoježične šole in o zanimanju kobariške občine za deželni okoljski načrt o razvoju Nadiških dolin.

MVK odločitev o vprašanju Janševega mandata prepušča poslancem

LJUBLJANA - Mandatno-volilna komisija (MVK) je odločitev o mandatu Janeza Janše (SDS) prepustila DZ. Poslancem predлага, naj glasujejo o tem, ali Janši kljub zaporni kazni ne preneha mandat in lahko opravlja poslansko funkcijo. Če ta sklep ne bo sprejet, pa predlagajo ugotovitev, da zaradi odsodbe Janši na podlagi zakona mandat preneha. S slednjim se DZ le seznaní. Glede na stališča poslanskih skupin koalicije ter ZL in ZaAB je mogoče sklepati, da DZ ne bo potrdil predloga sklepa, da Janši mandat ne preneha. Menijo namreč, da pravnomočno obsojen poslanec na zaporno kazeno, daljšo od šestih mesecev, ne more opravljati poslanske funkcije. Z zavrnitvijo omenjenega sklepa bi nastopili pogoji za ugotovitev DZ, da Janši preneha mandat na podlagi 9. člena zakona o poslancih. DZ namreč o slednjem ne odloča.

Požar na avtobusu povzročil za 50.000 evrov škode

KOPER - Zaradi požara mestnega avtobusa, do katerega je prišlo v sredo po 16. uri na Cesti na Markovcu v Kopru, je nastalo za okrog 50.000 evrov škoda. Kriminalistični tehniki so z ogledom požara ugotovili, da je začelo goreti v zadnjem, motorjem delu avtobusa, do požara pa je prišlo zaradi tehnične napake. Na avtobusu je bilo nekaj potnikov, ki so se pravočasno umaknili iz vozila. Ogenj se je razširil in avtobus je zgorel v celoti. Zaradi požara, ki so ga pogasili gasilci koprske poklicne gasilske brigade, je bil na Markovcu promet oviran tri ure.

ŠTIRIDESET LET SLORIJA - Predsednik Milan Bufon o pomenu jubileja ter razvoju in perspektivah

»Inštitut je toliko vreden, kolikor ga družbeno okolje sprejema«

TRST - Slovenski raziskovalni inštitut bo danes popoldne v Narodnem domu v Trstu slovesno proslavljal štiridesetletnico delovanja. Na slovesnosti, ki bo predstavljala vrhunc praznovanja tega pomembnega jubileja, bodo podelili priznanja, nagrade natečaja Slori 2014 in predstavili novo publikacijo Raziskovanje Slovencev v Italiji: razvoj, izzivi, perspektive. Prisotne bo nagovoril tudi sedanji predsednik Slorija Milan Bufon, ki smo ga zapisali za pogovor o pomenu jubileja ter pomenu in perspektivah znanstvenega raziskovanja med Slovenci v Italiji.

Dr. Bufon, kaj vam pomeni ta štiridesetletnica?

Štiridesetletnica je gotovo priložnost za nas, da potegnemo neko črto pod opravljenim delom in razmislimo o bodočih razvojnih možnostih ter da se ob priložnosti proslave spomnimo vseh tistih, ki so soustvarjali raziskovalno delo na inštitutu v preteklosti in so osnovali dediščino, s katero lahko razpolaga inštitut na svoji bodoči razvojni poti. Kot sem zapisal v priložnostni publikaciji, inštitut ob štiridesetletnici ponazarja tudi razvojno pot, ki jo je po eni strani opravila sama manjšina - v tem smislu je bil inštitut vedno dober pokazatelj stanja in življenjskosti slovenske skupnosti v Italiji - po drugi strani pa razvojno pot samega raziskovalnega pristopa do manjšinske problematike, ki se je v teh štiridesetih letih spremenil. Zato sem članek poimenoval Od raziskovanja tlačene manjšine (to je bil Širkovičev marksistični pristop) do akterja evropskih integracij, kar je naš potencial v tem času.

Kaj pomeni delovanje raziskovalnega inštituta za neko narodno skupnost, kot je naša? Koliko manjšin v Evropi razpolaga oz. premore tovrstno ustanova?

Ni veliko manjšin, ki razpolagajo s profesionalnim raziskovalnim inštitutom. V tem smislu lahko rečemo, da je slovenska manjšina v Italiji zorala ledino oz. bila med prvimi manjšinami, ki se je tako profilirala in profesionalizirala in tudi preko tega inštituta, kot je naš, skušala zastaviti neko vizijo, razvojno pot in politiko. Upam si trditi, da je, čeprav je inštitut danes po mojem mišljenju še dosti bolj potreben kot takrat, ko je nastal, ker so problemi dosti bolj kompleksni ter zato politike usmerjanja in reševanja le-teh toliko bolj težavne in potrebujejo poglabljanje, paradoksalno to, da je kontekst slabši kot takrat, ko je inštitut nastal oz. nimamo sposobnosti, da prenesemo rezultate raziskovanja v neko razvojno politiko. To manjka. Zato rabimo neko sistemsko organizacijo, ki je temu primerna in temu služi.

Je pa tudi res, da bi morale biti raziskovalne naloge takega inštituta prilagojene potrebam samega družbenega sistema, znotraj katerega deluje. Tu vidim tri različne ravni delovanja: to je ožja manjšinska družbena stvarnost, dalje se je v zadnjih letih okreplil raziskovalni interes za samo Deželo Furlanijo Julijsko krajino, ki se poslužuje naših rezultatov oz. nam - in upamo, da bo v prihodnje tega tudi več - nalaga dočlene naloge, da jih izpolnimo zanjo. Tu mislim recimo na prvo konferenco o Slovencih v Italiji v skladu z deželnim zakonom za Slovence, katere smo bili vsebinski organizatorji, poleg tega smo skupaj s kolegi Furlanskega filološkega društva, s katerim tudi sodelujemo, pripravili prvo raziskavo o manjšinah v deželni stvarnosti. Nekoliko slabše vidim stanje v odnosu do matične Slovenije. Bojim se, da se je Slovenija po osamosvojitvi postopoma zapiralna vase in ne vidi več pravega smisla v komunikaciji s svojimi manjšinami zunaj svojih meja oz. te odnose ne uspe postaviti na neko sodobno raven. Te tri ravni želimo torej v prihodnje še razvijati.

Milan Bufon:
Širjenje in krepitev
intelektualnega
potenciala je ena
pomembnih nalog
inštituta tudi v
bodoče

FOTODAM@N

Kakšna pa je zavest o pomenu Slovija v naši javnosti? V kolikšni meri družba in politika upoštevata izsledke vaših raziskav?

Tu je treba še ogromno narediti za to, da imamo neko interno kohezijo in skupne vizije. Šolstvo je tak mejnik na tem področju, ker nimamo jasnih pogledov na to, recimo, ali sprejemamo oz. v kakšni meri sprejemamo neсловенско govorče učence, ki so stvarnost teh šol oz. kakšno politiko moramo razvijati, če želimo vsaj del le-teh pritegniti v manjšinsko stvarnost. To se namreč dogaja v vseh drugih manjšinah: manjšinski potencial oz. jezikovni potencial neke manjšine se širi na račun tistih, ki jih pridobiva k sebi, na ta način se revitalizira jezik. Tu smo mi malo vezani na neke percepcije, češ da je samo tisti, ki je rojen Slovenec, predstavnik neke manjšine, nimamo pa neke vizije in politike do tistih, ki se vključujejo v to okolje ali pa se vanj vračajo. Temu področju je inštitut posvetil kar nekaj raziskav.

Je tudi med nami opaziti prepičanje, da sta znanje in raziskovanje odveč, če ne prineseta takojšnjih rezultatov oz. če izsledki niso takoj uporabni?

Odveč v smislu, da se marsikdaj sliši, žalibog tudi od predstavnikov krovnih organizacij, čemu rabi Slovenski raziskovalni inštitut. To stanje je pač rezultat situacije, v kateri smo, te mučne in dolge tranzicije, ki se je pričela že v drugi polovici 80. let z zmanjšanjem podpore, ko se je Jugoslavija začela razbijati in do danes, ko se nismo znali na novo postaviti na noge. Inštitut je toliko vreden, kolikor ga družbeno okolje sprejema in zna integrirati v svoje razvojne vizije. Jasno, da je inštitut nepotreben, če imamo neko manjšinsko stanje, kjer nimamo nobene vizije in ne želimo razvijati nobene razvojne politike. Obema predsednikoma krovnih organizacij sem rekel: »Nima smisla, da imamo nek inštitut, če ga ne znate uporabiti.« Smisel je v tem, če znamo vsi skupaj nekaj ustvariti za prihodnost in naslednje generacije. Ampak, če nimamo ciljev in ambicij, je jasno tudi raziskovanje tega področja nepomembno: dajmo potem prioritetno pevskim zborom, folklornim skupinam, čemurkoli mislimo, da je bolj potrebno.

Ekipa Slorija sestavlja danes sicer mnogi mladi raziskovalci, ki so po besedah predsednika nadzornega odbora Sergija Lipovca dobra odsknočna deska za nadaljnji razvoj. V kakšno smer bo moral po vašem iti ta razvoj? Katere so prioritete?

Da, v zadnjih desetih letih je inštitut z notranjo reorganizacijo uspel bistve-

da bi znali povezati vse naše strokovne potenciale in da lahko z njimi operiramo in komuniciramo ne glede na to, kje pač so. To je po mojem eno izmed ključnih prioriteten področij. Širjenje in krepitev intelektualnega potenciala je ena pomembnih nalog inštituta tudi v bodoče.

Na drugem mestu je pomoč pri interni koheziji znotraj manjšine: v bodoče načrtujemo okroglo mizo, na kateri bi razpravljali o organiziranosti Slovencev v Italiji. Tretje področje pa je, da povečujemo našo vlogo v odnosu do deželne stvarnosti. Dežela se mora uveljaviti kot multikulturalno, multietnično, večjezično območje stika različnih jezikov in kultur. To je primarni evropski problem in tu je spet lahko dežela FJK model za prihodnost, kot je bila v času odprte meje. Tu mislim, da lahko inštitut marsikaj prispeva in pomaga deželi, da zgradi svojo podobo, Dežela pa radi tudi svoje politike. Nedopustno je namreč, da ima Dežela zakon za zaščito Slovencev, ki pa nima enega evra. Dežela mora tudi vlagati vase, če želiigrati neko vlogo v tem okolju. Potem je tu še želja po prispevanju k čezmejni družbeni integraciji med Slovenijo in Italijo, kjer je sodelovanje z drugimi institucijami v Sloveniji pri tem lahko v veliko pomoč, ampak od same Slovenije potrebujemo tudi bolj aktivno politiko, ki jo doslej malo pogrešamo.

Dela je po mojem za naš inštitut ogromno, jasno pa je, da so moč relativno zelo skromne, ker je naš proračun relativno

skromen, majhen. Delno smo ga povečali z evropskimi projektmi, ampak to je konjunkturna in ne sistemski rešitev. Upamo, da se znotraj evropskih projektov ohrani poseben steber, ki gradi ravno na povezovanju med manjšinami oz. vključenosti le-teh v izvajanje teh projektov. To je za nas ključnega pomena, da tudi na ta način prispevamo k uresničitvi teh ciljev.

Kakšne so torej perspektive za inštitut in za znanstveno raziskovanje naslovnih?

Perspektive so po mojem ugodne. Če gledamo objektivno, nikoli doslej nismo imeli tako odprte politične družbene situacije, vsi smo v združeni Evropi, same italijanske in deželne oblasti so dosti bolj odprte do neitalijanskega okolja oz. manjšinskih vprašanj, zato smatram, da so potenciali zelo veliki in jim moramo dati neko organiziranost znotraj manjšine ter med manjšino in večinskim družbenim okoljem, ki bo omogočala doseg skupnih ciljev. Ni manjšina tista, ki mora rešiti problem multikulturalnosti, manjšina mora gojiti svojo kulturo in jezik, ampak je del nekega širšega sistema, ki je dejansko multikulturen. Dežela FJK je lep izraz te nove evropske stvarnosti. To ni problem, ki je vezan samo na stare, klasične manjšine, problem integracije in sobivanja je širi problem, pri katerem pa lahko mi s svojo izkušnjo kot manjšina damo dober doprinos. To moramo znati uveljaviti.

Ivan Žerjal

slorij 40

slovenski raziskovalni inštitut
istituto sloveno di ricerche
slovene research institute

SLOVESNOST
OB 40-LETNICI
SLOVENSKEGA
RAZISKOVALNEGA
INŠTITUTA

Petek, 10. oktober 2014,
ob 15.30

Narodni dom v Trstu
Velika dvorana (Aula Magna)
Ul. Filzi 14, Trst

Program

- Fotografski utrinki štirih desetletij delovanja
Glasbena spremljava:
Glasbena matica
- Uvodni nagovor
Prof. Milan Bufon,
predsednik SLORI
- Pozdravi gostov
- Podelitev priznanj
- Nagrade natečaja SLORI 2014 za diplomska in podiplomska dela
- Zaključna glasbena točka

Slovesnost povezuje radijska
in televizijska urednica ter
voditeljica, nekdanja sodelavka
SLORI Vida Valenčič.

RIM - Po žolčni razpravi in kontestacijah levice DS in sindikata CGIL

Zaupnica vladi v senatu Draghi podprt reformo dela

RIM - Italijanski senat je včeraj ponoči kljub močnemu nasprotovanju dela levice in največje sindikalne centrale v državi potrdil načrt reformnih ukrepov italijanske vlade na področju trga dela. Predviden okvir reforme trga dela predvideva lažje odpuščanje, pa tudi razširitev socialnih shem za brezposelne. V senatu potrjeni dokument postavlja širok reformni okvir, vladi pa daje mandat za dodelavo podrobnosti.

Predsednik vlade Matteo Renzi je v predstaviti reformnega načrta poudaril, da bodo začrtani ukrepi spodbudili zaposlovanje. V odzivu na številne kritike je v sredo ob robu posebnega vrha EU o zaposlovanju v Milanu dejal, da ga bolj kot nasprostovanje opozicije spremembam skrbi brezposelnost.

Proti reformnemu načrtu so glasovali vsi v stranki Forza Italia nekdanjega premiera Silvia Berlusconija. Med kritiki so bili tudi predstavniki Renzijeve Demokratske stranke, a so na koncu glasovali za zaupnico vladi. Eden od kritičnih senatorjev DS, Walter Tocci, je denimo napovedal glas za reformni načrt le zato, da se, kot je dejal, prepreči vladno krizo. Nato bo, da bo izrazil svoje nasprostovanje predvidenim ukrepom, odstopil, je napovedal.

Na levici je zaskrbljenost vezana predvsem na še nedodelane načrte, da se v področni zakonodaji zavriže klavzulo, ki odpuščenim delavcem omogoča tožbo delodajalca, tako da jim je ta lahko prisiljen vrniti delo. Renzi predvideva, da bi po novem odpuščenim delavcem ostala le pravica do odpravnine.

Za reformni načrt je glasovalo 165 senatorjev, proti jih je bilo 111, dva pa sta bila vzdržana. Dokument mora zdaj potrditi še poslanska zbornica, spodnji dom parlamenta. To pomeni, da sprememb ne bo še vsaj nekaj mesecev. Renzi je medtem pozno sinoči omenil možnost, da vlada tudi v poslanski zbornici gleda predlo-

ga o reformi dela postavi vprašanje zaupnice.

Včeraj se je o vladnem predlogu o reformi dela pozitivno izreklo tudi predsednik Evropske centralne banke Mario Draghi. Ob tem je dejal, da morajo reforme trga dela olajšati podjetjem zapošlovanje mladih, ne pa njihovo odpuščanje. Izrazil je tudi prepričanje, da reforma trga dela ne bo povzročila mnogičnih odpuščanj, saj je bila država v recesiji tako dolga, da so tista podjetja, ki so hotela odpuščati, to že opravila.

Draghi, ki je svoja stališča povedal na konferenci inštituta Brookings v Washingtonu, je naglasil nujnost strukturnih reform, brez katerih po njegovem ne bo mogoče zmanjšati brezposelnosti.

Renzi je bil včeraj kljub kontestacijam iz vrst lastne stranke videti zadovoljen ANSA

DAMASK / ANKARA - Medtem ko so džihadisti včeraj kljub letalskim napadom napredovali **Kobane: vsi so za poseg kopenskih sil, a v resnici kaže, da nihče noče tvegati**

V mestu Kobane so včeraj ves dan odmevale eksplozije po letalskih napadilih pod vodstvom ZDA

ANS

V obstrelevanju v Donecku več mrtvih

KIJEV - V vzhodnem ukraininskem mestu Doneck je bilo ponoči v hudem obstrelevanju ubitih pet civilistov, so včeraj po poročanju francoške tiskovne agencije AFP sporočile lokalne oblasti. Do obstrelevanja je prišlo že v sredo ponoči, in sicer v bližini obkoljenega letališča v Donecku. Ukrainska vojska pa je sporočila, da so uporniki ponoči v štirih topniških napadih streljali proti letališču, obstrelevanje pa se je nadaljevalo tudi včeraj zjutraj.

Severovzhodne soseske Donecka, ki so bližje letališču, so bile priča kar nekaj spopadom, medtem ko se na območju že od maja nahaja tudi nekaj ukrajinskih kontingentov, ki skušajo preprečiti več kot teden trajajoče napade separatistov. Poročalec AFP je včeraj dejal, da je bil priča obstrelevanju, v katerem sta bila ubita dva človeka, prav tako pa je bilo poškodovanih več trgovin. Tudi separatistične oblasti v Donecku so sporočile, da so bile v obstrelevanju uničene številne stanovanjske stavbe, prav tako pa sta bila zadeta dva nakupovalna centra.

WASHINGTON - Direktorica Mednarodnega denarnega sklada

Christine Lagarde vidi možnost nove recesije v območju evra

WASHINGTON - Generalna direktorica Mednarodnega denarnega sklada (IMF) Christine Lagarde vidi 35 do 40 odstotkov možnosti za novo recesijo v območju evra. »To ni malo,« je včeraj dejala v Washingtonu in dodala, da se ji s pravimi politikami lahko izognemo. Upa tudi, da bo narejenega še več v boju proti deflacji v območju evra. Lagardova je na novinarški konferenci v okviru letosnjega letnega zasedanja IMF in Svetovne banke spomnila, da je IMF že pred enim letom opozarjal na tveganje trajno nizke inflacije v območju evra. Evropska centralna banka je sicer sprejela nekatere ukrepe v boju proti deflacji, a Lagardova pričakuje še več. »Upamo, da bo storjenega še več,« je dejala.

IMF je v oktobrskem poročilu o obetih za svetovno gospodarstvo poslabšal napoved rasti za območje evra. Letos mu napovedujejo 0,8-odstotno rast bruto domačega proizvoda (BDP), prihodnje leto pa 1,3-odstotno.

Glede Grčije in vprašanja morebitne nove pomoči za to ranljivo članico evrskega območja je dejala, da se vsaka država sicer sama odloči, kaj hoče in kako hoče ukrepati glede svoje finančne situacije. Veseli jo, da se je položaj Grčije občutno izboljšal, a hkrati verjame, da bi bila država na poti nadaljnjega napredka v boljšem položaju, če bi imela »previdnostno podporo«. »Mi smo pripravljeni pomagati. Menimo, da bi to lahko bilo učinkovito,« je dejala.

Vprašanje je naneslo tudi na reformo sistema kvot v IMF, ki bi med drugim okreplila moč hitro rastočih držav, a je zasta-

la. »Reforma iz leta 2010 je absolutno nujna in mora biti uveljavljena,« je dejala in spomnila, da se je zataknilo v ameriškem kongresu, ki reformi (še) ni pričkal zelene luči. Brez ZDA zadostnega, 85-odstotnega soglasja v IMF za reformo ni mogoče doseči.

Lagardova upa, da bodo različne veje ameriških oblasti razumele pomen reprezentativnosti IMF v smislu svetovnega gospodarstva in moči posameznih držav. Prva dama IMF je ob tem sicer zagotovila, da slabša zastopanost držav v sistemu kvot ne pomeni, da so te države slabše zastopane tudi v vodstvenih strukturah in pri delu IMF.

IMF svetovnemu gospodarstvu za letos napoveduje 3,3-odstotno rast, prihodnje leto pa 3,8-odstotno, kar je slabše od julijске napovedi. V skladu ob tem vedno bolj opažajo, da so razlike med državami velike in da ni mogoče na splošno ugotavljati, ali razvite države kot skupina napredujejo ali ne. To velja tudi za hitro rastoče države, je povedala Lagardova. Nerazvite države in razvijajoče se države medtem rastejo impresivno, zato je po mnenju Lagardove toliko bolj zaskrbljujoča epidemija ebola, ki je doslej najbolj prizadela tri zahodnoafriške države - Gvinejo, Liberijo in Sierra Leone. Epidemija bi lahko ogrozila gospodarski napredki teh držav, je opozorila Francozinja.

V prihodnje bo za spodbujanje gospodarstva po njenem mnenju še naprej pomembna monetarna politika, pri čemer je dejala, da bo v območju evra in na Japonskem potrebne še več prilagodljivosti za podporo gospodarstvu. Na mestu so, tako Lagardova, tudi bolj rasti prijazne fiskalne politike.

DAMASK / ANKARA - Spopadi med skrajne iz vrst Islamske države (IS) in kurdskega borca za sirske Kobane pri meji s Turčijo se nadaljujejo in islamski kljub nadaljevanju letalskih napadov nadzorujejo že tretjino mesta. Ankara je v luči vse večjega pritiska glede vojaškega posredovanja zavrnila možnost samostojne kopenske operacije. Borci

Islamske države so kljub silovitemu odporu kurdskega sil napredovali pri prodiranju v mesto in so po navedbah nevladne organizacije Sirski observatorij za clovekove pravice prevzeli nadzor že nad več kot tretjino.

Kobane je vse od pondeljka, ko so vanj vstopili islamski, prizorišče srditih uličnih spopadov, v katerih so očitno šibkejši kurdske borci, ki so veliko slabše oboroženi kot džihadisti. Prodiranje islamskega v določeni meri upočasnujejo zranci napadi držav mednarodne koalicije pod vodstvom ZDA, ki se še naprej nadaljujejo. A kot je posvaril tiskovni predstavnik Pentagona John Kirby, ti ne bodo prinesli rešitve za Kobane. Kot je do dal, bodo na koncu morali skrajne pomeriti uporniki v Siriji in iraške sile v Iraku, kar pa bo vzelilo še precej časa.

Tudi turški zunanjki minister Mevlut Cavusoglu je ob obisku generalnega sekretarja zvezne Nato Jensa Stoltenberga v Ankari menil, da zgolj letalski napadi ne bodo prinesli miru v Sirijo ter da bi morali začeti razmišljati o drugih možnostih, vključno s kopensko operacijo v

sodelovanju s proti IS usmerjenimi sirske uporniki. »Zračni napadi lahko obrnejo razmerje moči in ustavijo IS, ne bodo pa zadostovali za očiščenje regije Islamske države,« je dejal Cavusoglu.

Na Turčijo kot pomembno članico Nata se v zadnjem času krepi pritisak, naj uporabi svojo vojaško moč proti džihadistom v Siriji. Turški parlament je minuli teden dal zeleno luč za vojaško posredovanje proti džihadistom v Siriji in Iraku, a kot je zatrdiril Cavusoglu, ni realistično pričakovati, da bi Turčija kopensko operacijo vodila sama.

»Pogovarjam se. Ko bo sprejeta skupna odločitev, se Turčija ne bo branila odigrati svoje vloge.« Poudaril je tudi, da resničnega miru v Siriji ni mogoče doseči brez odhoda sirskega predsednika Bašarja al Asada in njegovega režima.

Turški predsednik Recep Tayyip Erdogan je že pred tem dejal, da bi pred morebitnim vojaškim posredovanjem Turčije v Siriji morali znotraj Sirije oblikovati varno območje za begunce, ki bi ga omogočili v vzpostavljivo območje prepovedi preletov. O vzpostavitev t. i. tamponske cone sta se včeraj pogovarjala tudi Stoltenberg in Cavusoglu, medtem ko tega še ni bilo na dnevnem redu drugih članic Nata, je pojasnil novi generalni sekretar zavezništva.

Sirska vlada v Damasku se je ostro odzvala na morebitno vzpostavitev tamponske območja. Namestnik zunanjega ministra Fajzal al Mekdad je pri tem kritiziral predvsem Francijo, ki je podprla turški predlog. Damask namreč to očenjuje kot napad na suverenost in ozemeljsko celovitost Sirije. Tudi Rusija je kot trden zaveznik sirskega režima zatrdirila, da morebitna vzpostavitev tamponskega območja na severu Sirije potrebuje odobritev Združenih narodov, medtem ko bi bili enostranski poskusi ene države ali koalicije za vzpostavitev tamponskega območja »nezakoniti«.

V treh tednih spopadov za Kobane je umrlo najmanj 400 ljudi, več kot 160.000 se jih je zateklo prek meje v Turčijo. Kurdi v Turčiji so prepričani, da bi lahko vlada v Ankari storila več za obrambo mesta in zaradi tega že več dni protestirajo na ulicah mest na jugozahodu Turčije, kjer je večinsko kurdske prebivalstvo, pa tudi v Carigradu. Torkovo nasilje med prokurdske protestniki in turško policijo je po zadnjih podatkih zahtevalo 23 smrtnih žrtev. (STA)

Trst

Ulica dei Montecchi 6
tel. 040 7786300
faks 040 7786339
trst@primorski.eu

Primorski
dnevnik

TRŽAŠKI OBČINSKI SVET - Odzivi na pisanje Primorskega dnevnika in Piccola

Za opozicijo je slovenščina potrata javnega denarja

Župan Cosolini bi denar za tolmačenje raje namenil slovenski knjižnici

Pisanje našega dnevnika in Piccola o slovenščini v tržaškem občinskem svetu je dvignilo kar nekaj prahu v mestnih političnih krogih. Zastopniki opozicije desne sredine in Severne lige so vsi po vrsti proti uvedbi simultanega tolmačenja, pomisleka pa je v tržaškem dnevniku izrazil tudi župan Roberto Cosolini. Po njegovem je problem predvsem finančnega značaja, saj dvorana občinskega sveta nima naprave za simultanno tolmačenje. »Denar za to bi Občina sicer lahko dobila iz finančnega sklada zaščitnega zakona. Mislim, da bi lahko ta denar bolje potrosili in ga npr. namesto za simultano tolmačenje namenili slovenski knjižnici,« je v Picculu dejal Cosolini.

Vodja Demokratske stranke v mestni skupščini Marco Toncelli prizna, da o tem vprašanju ne ve nič in da se bo informiral. Možnost simultanega prevajanja občinski sej v slovenščino podpira pokrajinski tajnik DS Štefan Čok. »Smo leta 2014 in ne v šestdesetih letih prejšnjega stoletja, zato je čas, da o tem vprašanju mirno debatiramo,« ugotavlja Čok. Zdi se mu pomembno, da italijanski dnevnik spremlja in povzema Primorski dnevnik, in obratno, kar se v preteklosti ni dogajalo.

Franco Bandelli (gibanje Drugi Trst) meni, da vprašanje slovenščine zna močno zamajati Cosolinijevo politično koalicijo. Prepričan je, da bo sta obe levicarski stranki (SEL in SKP) tudi o tem »zbudali« župana in njegovo stranko. »Cosolini se bo moral zaradi tega prej ali slej odločiti. Ali iti na predčasne volitve ali pa poiskati nove politične zaveznike,« dodaja Bandelli, ki se dejansko v primeru razkola ponuja za nadomestitev levice v koaliciji. Nekdanji občinski odbornik v upravi Roberta Dipazze vsekakor po-

jasnuje, da načelno nima nič proti simultanemu prevajanju na občinskih sejah, zadevo pa naj bi v volilne namente izkorisčal predsednik občinskega sveta Iztok Furlanič.

Proti simulanemu prevajanju je tajnik Severne lige Pierpaolo Roberti. »Liga je bila vedno pozorna do ozemeljske raznolikosti Trsta, med katere sodijo tudi etnične in jezikovne manjštine. Mi smo za realno zaščito Slovencev, nasprotujemo pa bi se nekateri politiki igrali s slušalkami za simultano tolmačenje,« poudarja Roberti. Občinska uprava naj se po njegovem raje ukvarja z vsakdanjimi problemi občanov, če Cosolini tega ni sposoben narediti, pa naj takoj odstopi in omogoči predčasne občinske volitve.

S.T.

Podžupanja Martini, župan Cosolini in predsednik občinskega sveta Furlanič

OBČINA TRST
Priznanje poslanstvu ustanove ICTP

Župan Roberto Cosolini bo na današnji izredni seji tržaškega občinskega sveta podelil častno občanstvo mednarodnemu Centru za teoretsko fiziko ICTP Abdus Salam, ki letos praznuje 50-letnico dejavnosti. Župan je prepričan, da je raziskovalni center prispeval tudi k širši mednarodni prepoznavnosti Trsta. »Vsi, ki so raziskovali in še danes raziskujejo v ICTP so tržaški občani,« je v utemeljitvi današnjega priznanja zapisal Cosolini.

V miramarskem centru, kjer se tudi včeraj nadaljevale in si noči zaključile prireditve ob 50-letnici, so podelili ugledne medalje Dirac 2014. Prejeli so jih fiziki Gabriele Veneziano (Italija), Ashoke Sen (Indija) in Američan Andrew Strominger. Medaljo Dirac za zasluge v znanosti podeljujejo od leta 1985 v spomin na fizika P.A.M. Diraca.

OBČINA TRST - 60-letnica priključitve mesta Italiji

Bersaljerji bodo častni meščani

Tablo v spomin na konec »jugoslovanske okupacije« Trsta bodo postavili prihodnje leto ob 70-letnici dogodka

Osmi polk bersaljerjev, ki je prvi dospel v Trst po priključitvi mesta Italiji, bo odlikovan s častnim meščanstvom. Tako je sinoči odločil občinski svet, ki je potrdil odborov sklep s programom prireditve in pobud ob 60-letnici tega dogodka.

Sklep se naslanja na priporočilo občinskih svetnikov opozicije Alessie Rosolen in Franca Bandellija, ki je dvignil precej prahu, začenši s protestom VZPI-ANPI ter drugih organizacij in združenj. Občinski sklep povzema priporočilo zastopnikov desnice, da se je druga svetovna vojna v Trstu končala 12. junija 1945

z odhodom jugoslovanske »okupacijske vojske«. Bandelli in Rosoleno sta predlagala, da bi Občina čim prej postavila ploščo v spomin na odhod zadnjega jugoslovanskega vojaka. Cosolinijev odbor se je odločil, da bo takšno ploščo postavil 12. junija prihodnje leto ob 70. obletnici konca »jugoslovanske okupacije« mesta.

Glavna občinska prireditve ob

60-letnici priključitve mesta Italiji bo

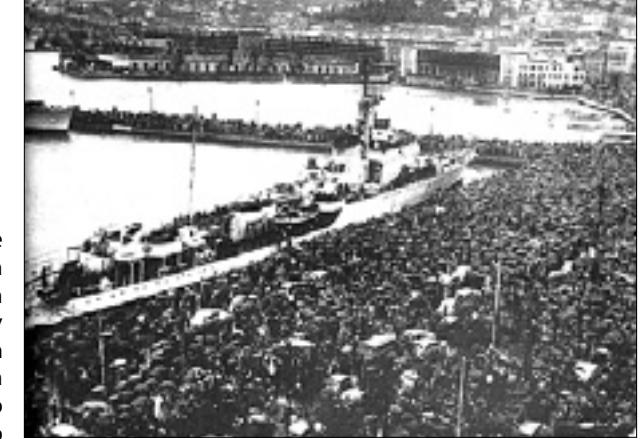
v nedeljo, 26. oktobra. Takrat bodo

tudi podelili častno meščanstvo ber-

saljerjem, na izredni seji občinskega

sveta bo slavnostni govornik pisatelj

Claudio Magris.

SREDNJEVROPSKA POBUDA - Seminar ob 20-letnici manjšinske listine

V Evropi so se spremenile državne uprave in tudi narodne manjšine

Srednjevropska pobuda (SEP, mednarodne kratica CEI) je pred dvajsetimi leti izdelala svojo listino za zaščito narodnih manjšin, ki je postala neke vrste politični kazipot organizacije na tem področju. Listino je podpisalo 13 članic SEP (skupaj jih je 18), ki so na včerajšnjem delovnem sestanku preverile izvajanje tega dokumenta, in spremembe, ki so v teh dvajsetih letih nastale na področju varstva manjšin. O tem so poročali Ilze Brands Kheris, ravnateljica komisariata za narodne manjšine pri OECD, Antti Korkeakivi z urada OZN za človekove pravice ter italijanski senator Francesco Palermo, podpredsednik odbora za konvencijo Sveta Evrope o manjšinah. SEP (njen sekretariat domuje v Trstu) trenutno predseduje Avstrija, zato sta srečanje uvedli avstrijski predstavnici Margit Wäsfelt in Heidemarie Gürer. Sestanka se je udeležila tudi poslanca Tamara Blažina.

Poročevalci so precej na splošno ugotovili, da se je od podpisa omenjenega dokumenta SEP spremenilo marsikaj. Tako v položajih posameznih narodnih skupnosti kot v njihovih odnosih do držav, kjer manj-

Predavatelji na včerajšnjem strokovnem seminarju Srednjevropske pobude o narodnih manjšinah

FOTODAM@N

šine živijo, in do njihovih matičnih držav. Narodna in jezikovna identiteta ni več tako črna-bela kot nekoč, je bilo slišati na srečanju, marsikaj pa so se tudi spremenili odnosi med večinami in manjšinami.

Poročevalci in diskutanti so se strinjali, da bo moral SEP preveriti aktualnost manjšinske deklaracije ter jo prilagoditi no-

vim razmeram. Listina ima vsekakor vse od podpisa politični in moralni pomen, ki države članice SEP ne obvezuje k njenemu izvajjanju, kar lahko smatramo kot pomanjkljivost. Slišati je bilo tudi priporočilo, da bodo morale posamezne države že marsikaj narediti za pravno in splošno zaščito svojih nacionalnih manjšin.

INDUSTRIJSKA CONA - Ul. Ressel

Požar v opuščeni hali podjetja Fissan

Včeraj so gasilci okoli 18.30 prejeli več telefonskih klicev, ki so opozarjali na požar v bivši hali podjetja Fissan v Ul. Ressel in industrijski coni (FotoDam@N), iz katere se je valil steber dima. Gasilci so na prizorišče priheli z več vozili, poleg njih so prišli še policija in karabinjerji, medtem ko reševalcev službe 118 ni bilo zraven, saj v hali po prvih informacijah ni bilo nikogar, tudi v bližini ni bilo poškodovanih oseb. Kaže, da je ogenj vzplamel med plastičnimi posodami, ki so ostale v hali po prenehanju obratovanja, po drugih informacijah pa so se vnele smeti. Gasilci so plamene pogasili v kratkem času, okoli 20. ure so se namreč že vračali na svoj sedež.

SDGZ - Pogovor z direktorjem Andrejem Šikom po uspešnem delovnem srečanju na GZS

SDGZ zanesljiv povezovalni člen med FJK in Slovenijo

Slovensko deželno gospodarsko združenje postaja temeljni povezovalni člen med Italijo in Republiko Slovenijo oziroma med italijanskimi in slovenskimi podjetji, ki nameravajo vlagati ali izčelo partnerstva in sodelovanja na drugi strani meje. Dodaten dokaz je bilo delovno srečanje, ki ga je SDGZ priredilo pred dnevi v Ljubljani na sedežu Gospodarske zbornice Slovenije. Združenje je po nalogu zveze trgovinskih zbornic Furlanije-Juliske krajine Unioncamere oz. Trgovinske zbornice iz Gorice priredilo srečanje med 22 podjetji iz Italije in 50 podjetnikov iz Slovenije, pri tem pa je poskrbelo za prevoze, za prevajalsko službo in tudi za izbiro najprimernejših partnerjev. Srečanje je bilo po besedah direktorja SDGZ Andreja Šika uspešno, ta uspeh pa bo zelo pomemben tudi v luči bodočih potreb članstva.

Kako je nastal projekt za poslovno srečanje pri GZS in kakšen je bil njegov namen?

Projekt se je rodil, ko je zveza Unioncamere FJK zaupala del slovenskega trga gorilski Trgovinski zbornici, ki se je obrnila za pomoč na zvezo Confcommercio. Ta je evidentirala nekatera italijanska podjetja, ki jih zanima vlagati v Slovenijo (med temi so bili tudi člani SDGZ), medtem ko je Združenje

Andrej Šik

nje poiskalo podjetja v Sloveniji, ki jih zanima italijanski trg. Gre za projekt za internacionalizacijo predvsem malih podjetij, ki niso dovolj strukturirana, da bi se sama podala na tuje trge. Pomemben del procesa vstopa na tuje trge se seveda začne čez mesec in je že čezmejno delovanje prvi korak internacionalizacije: pomenljiv je podatek, da je bilo srečanje za večino italijanskih podjetij, ki so sodelovala na ljubljanskem srečanju, prvi stik s slovenskimi podjetji.

Kakšen je bil odziv med slovenskimi in italijanskimi podjetniki?

Odziv je bil izjemno pozitiven, za marsikoga pa so se tudi odprle nove možnosti, o katerih prej sploh ni razmišljala.

Kakšna je bila pri tem vloga SDGZ?

Vloga Združenja je bila bistvena. Po vseh dejavnostih v zadnjih letih je bilo priznano iz več strani, tako v slovenskih kot italijanskih organizacijah, da je SDGZ bistven povezovalni člen, ki pozna obo sistema. Na slovenski strani smo v bistvu vključeni v vse pristojne dejavnike, od javne agencije za podjetništvo in tuja vlaganja Spirit (ki deluje pod okriljem ministra za gospodarstvo in nas ima za primarnega sogovornika v Italiji) do GZS, Obrtne zbornice Slovenije in Trgovinske zbornice Slovenije.

Glede srečanja smo se dogovorili, da bo v najprestižnejši dvorani GZS v Ljubljani, kjer je bilo okrog 150 srečanj med 22 italijanskimi in skoraj 50 slovenskimi podjetniki. Kot rečeno, je zabeležila pobuda, pri kateri je imela zelo pomembno vlogo GZS, oddišen uspeh. To je bil sicer prvi in glavni del projekta, drugi pa bo s sodelovanjem drugih podjetij potekal 19. novembra.

Pred kratkim ste bili imenovani na mesto predsednika ustanove EINE, ki združuje največje industrijske cone in konzorcije ter druge javne produktivne ustanove v FJK in Venetu. Kdo so člani EINE in kakšen je namen te organizacije?

Člani EINE so ustanova za tržaško industrijsko cono Ezit, tržaška Pristaniška oblast, severnofurlanski konzorcij Cipaf, konzorcij ZIP iz Padove, konzorcij ZAI iz Verone, družba Interporto iz Padove in mešana družba »Parco produttivo del Fiumicello«. Pred štirimi leti sem bil imenovan v upravnim odboru Ezita, v tem okviru pa so me kot predstavnika SDGZ predlagali za predsedniško mesto EINE, ki je rotacijska funkcija. Namen EINE je povezovati organizacije in iskatki oz. spodbujati sinergije na več področjih, od privabljanja tujih investicij do koriščenja evropskih finančnih sredstev, zelo pomembne pa so tudi storitve za člane. EINE je bil med drugim eden izmed najbolj aktivnih članov pri strateškem projektu Icon, kjer je SDGZ ravno tako imelo pomembno povezovalno vlogo med slovensko in italijansko stranko.

A.G.

POKOJNINE IN NADOMEŠTILA - INPS je predstavil letno poročilo za leto 2013

Zaradi gospodarske krize manj vpisov v zavod in porast povpraševanja po dopolnilni blagajni

V naši regiji živi skoraj 373 tisoč upokojencev, kar predstavlja eno tretjino populacije. Pokojniški zavod INPS je leta 2013 izplačal 504.149 pokojnin v vrednosti 6,3 milijarde evrov, kar 75.159 pokojnini je pripadalo nedkanjam javnim uslužbencem. 35% upokojencev ima pokojnino pod 1.000 evrov, 21% pa nad 2.000 evrov. 12% upokojencev prejema socialne pokojnine. V povprečju dobijo upokojenci v tržaški pokrajini višje pokojnine. To je le nekaj podatkov iz letnega poročila pokojniškega zavoda INPS, ki je na včerajšnji novinarski konferenci predstavil poročilo za leto 2013.

Deželnji direktor zavoda Rocco Lauria je v družbi občinske odbornice Laure Famulari, deželnega odbornika Paola Panontina in prefekte Francesce A. Garufi posregel tudi z informacijami, ki zadevajo pokojniški načrt po končanih reformah. Dejal je, da se gospodarska kriza odraža tudi na njihovem letnem poročilu, saj je bilo lansko leto do pokojniškega zavarovanja upravičenih manj zapošlenih kot leta prej. Kljub zelo slabim gospodarski situacijam pa so v letu 2013 poslovali uspešno ter dosegli načrtovane cilje. Do 31. decembra 2013 so v 30-dnevнем roku obračunali 90% pokojnin, v 120-dnevnom roku pa kar 98% pokojnin. Zelo učinkovit pa je INPS tudi pri obračunavanju boljezenskih in starševskih nadomestil. Podobno učinkovitost zavod beleži tudi na področju invalidskih pokojnin, saj so v roku 120 dni od vložitve prošenj obračunali 51% primerov, kar je za 20% boljši rezultat kot na državni ravni.

Zaradi sprememb na področju obveznega pokojniškega zavarovanja (zaradi reforme Fornero) so lani zabeležili upad števila novih pokojnin (za 3,6%). Zaradi gospodarske krize so še naprej najbolj prizadeta srednja podjetja, ki imajo pod 50 zapošlenih, je pojasnil direktor Lauria in dodal, da so zasebna podjetja v Trstu lani vpisala za 4,9% manj delavcev. Zaskrbljujoč je podatek, da je zmanjševanje zaposlovanja v največji meri prizadelo ženske in zaposlene s terminskimi delovnimi pogodbami. Se pa je lani počelo število sezonskih delavcev. INPS je v letu 2013 zabeležil tudi upad občasnega dela, za katerega delodajalec uporablja tako

imenovane voucherje. Tudi v tem primeru naj bi bil negativen trend posledica sprememb zakona Fornero.

Stanje duha naše regije pa odražajo tudi podatki, ki se navezujejo na socialne transferje; še posebej na dopolnilno blagajno. Povpraševanje po dopolnilni blagajni se je lani v primerjavi s predhodnim letom povečalo za skoraj 20% in za 31% v primerjavi z letom 2011. V naši regiji pa se je za 6% povečalo tudi število nadomestil za brezposelnost (zaradi odpovedi delovnega razmerja). Tudi v tem primeru se je na cesti znašlo več žensk.

Čeprav je gospodarska kriza globoko zarezala v družbeno tkivo naše regije, je zavod INPS zaradi preureditve zavoda in zmanjšanja stroškov lani prihranil 938.000 evrov, ob tem pa je kakovost storitev ostala nespremenjena, je bilo še slišati na včerajšnji predstavitvi letnega poročila. (sc)

POLITIKA - Po predaji škedenjske železarne skupini Arvedi

SKP in SIK zadovoljna za delavce, a temeljna je pozornost do okolja

S prodajo škedenjske železarne, ki jo je dokončno odkupila skupina Arvedi iz Cremone, se je pozitivno zaključila pomembna faza, toda odprtva ostajajo še nekatera vprašanja. Delovna mesta so bila namreč zaščitenaa in napoveduje Arvedi celo nove zaposlitve, vendar moramo ostati pozorni in budni. Nadzorovati je namreč treba, ali bo družba Arvedi izvajala vse obljube, začenši z izvajanjem ukrepov za zaščito okolja. Poleg tega je treba biti pozorni tudi glede še ne dokončno rešenih vprašanjih, kot so kokarna, koncesija Pristaniške oblasti za uporabo območja na morju oziroma pristaniške dejavnosti na območju železarne ter družba Elettra.

To je mnenje pokrajinskih strank SKP in SIK, ki sta včeraj sklicali tiskovno

konferenco glede v ponedeljek sklenjene kupoprodajne pogodbe med družbo Arvedi in izrednim komisarjem skupine Lucchini Pierom Nardijem. Tajnika SKP in SIK Peter Behrens in Bruna Zorzini sta sicer izšla iz ugotovitve, da zaznamuje tržaško in goriško pokrajino zelo huda kriza. Mnoga mala podjetja so zaprli, pod vprašajem pa so tudi velika, kot to dokazuje dogajanje v skupini Burgo oziroma v štivanskih papirnicah.

Skratka, hud položaj, ki ima lahko hude posledice za družbo in za okolje. SKP in SIK gledata zato pozitivno na zaključek pogajanj glede železarne, sta po vedala Behrens in Zorzinjeva. Na drugi strani je namreč zdaj podjetnik, s katerim se lahko pogovarjam, pravita SKP in SIK, ki pa obenem ugotavlja, da je

bila ta izbira »sad nesposobnosti (načrte ali ne) lokalnih uprav, da se odpre resna javna razprava o industrijskem razvoju na Tržaškem«. Ta nesposobnost je privedla do tega, da so tržaško jeklarstvo predali Arvediju in je prevladala ugotovitev, da bi brez njega prišlo do zaprtja železarne in dramatičnih posledic za okolje. Zaradi te nesposobnosti so upravičene tudi kritike okoljevarstvenikov in prebivalcev Škedenja, ki so mnenja, da se ni nič spremenilo. Prav je torej, da sindikati zagovarjajo delovna mesta in nameravajo nadzorovati, ali bo Arvedi držal obljube, sta še poudarila Behrens in Zorzinjeva, toda po drugi strani morajo stranke nadzorovati, ali bo prišlo do napovedanih naložb in ukrepov zaupoštevanje okolja.

A.G.

Popravek

V včerajšnji članek o občinskih davčinah se je vrinil računalniški skrat. Predujem (ali prvi obrok) davka TASI je treba do 16. oktobra plačati preko položnic-obrazcev F24 (in ne F34, kot smo napačno napisali).

Ni bila ženska, temveč banditka

V avditoriju muzeja Revoltella bodo danes ob 17. uri predstavili knjigo Tržačana Livia Isaaka Sirovicha »Non era una donna, era un bandito - Rita Rosani, una ragazza in guerra«. Z avtorjem se bo pogovarjala zgodovinarka Tullia Catalan.

V Skladišču idej predavanje o prvi svetovni vojni

V Skladišču idej na Korzu Cavour se danes ob 17.30 nadaljuje niz konferenc o prvi svetovni vojni, ki jih prireja pokrajinska uprava. Na sporednu je konferenca na temo bolnišnic, ranjencev in mrtvih v Trstu leta 1914, ki jo je pripravil Franco Cecotti z deželnega inštituta za zgodovino odporniškega gibanja v FJK.

V Kamnarski hiši razstava Barvitost krajev

V Kamnarski hiši Igo Gruden v Nabrežini bodo danes ob 19. uri odprli razstavo fotografiskih plakatov po vseh devinsko-nabrežinske občine Barvitost krajev. Sledila bo družabnost v turistični kmetiji Radovič.

V Marijanšču drevi prvo iz niza predavanje Sv. pismu

Danes ob 20. uri bo v Marijanšču na Opčinah na sporednu prvo iz niza predavanj pod naslovom »Sveti pismo knjiga življenja«. Salezijanc dr. Jože Bajzek bo govoril o pomenu Sv. pisma v življenju kristjana.

Biografija Paola Budinicha

V kavarni San Marco bodo danes ob 18. uri predstavili knjigo o Paolu Budinichu, ki jo je napisala Rita Cian. Knjigo bo ob prisotnosti avtorice predstavil novinar Paolo Rumiz.

Kosovo: opozorilo za Evropo

V knjigarni Lovat (Drevored XX. septembra št. 20) bodo danes ob 17.30 predstavili knjigo Kosovo: opozorilo za Evropo. Uvodno besedo bo podal Guglielmo Cevolin, o delu pa bo govoril Giorgio Da Gai.

ExpoExpress v Trstu

Na železniški postaji bo jutri od 10.30 do 19. ure poseben vlak ExpoExpress, ki reklamizira milanski Expo 2015 po italijanskih mestih. Ob tej priložnosti bosta na vprašanja radovednežev odgovarjala pevca Mario Biondi in Jack Savoretti.

Razstava v državni knjižnici Stelio Crise

V državni knjižnici Stelio Crise na Trgu Papa Giovanni XXIII bodo danes ob 17. uri odprli razstavo »La biblioteca più esile«. Razstava bo odprta do 29. novembra.

Potopljena ladja spet na suhem

V sesljanskem portiču so včeraj potegnili iz morja 22 metrov dolg ladjo za ribolov, ki se je bila potopila v sredu. Ladjo so potegnili gasilci s tržaškega pokrajinskega poveljstva.

OBČINA TRST - Predstavili vrsto novih turističnih zgibank in spletno aplikacijo

Nove tržaške poti

Nekatere dostopne tudi preko QR kode - Skromna slovenska prisotnost

Utrinek z
včerajšnje
predstavitev pod
oboki mestne
hiše, desno
spletna aplikacija
Trieste itinerante

FOTODAMJ@N

Trst je v zavesti večine turistov v najboljšem primeru mesto kave in literatur, kdor si za obisk vzame nekaj več časa, pa se lahko na lastne oči prepriča, da se mesto v zalivu ponaša tudi z drugimi zanimivostmi. Na primer s celo serijo zanimivih in dobro ohranjenih arheoloških ostankov ter seveda čudovitih palač v secesijskem (liberty) slogu. Da bi bil njihov ogled preprostejši in del organizirane ceste, je poskrbela tržaška občina, ki je za domačine in turiste uredila vrsto tematskih poti. Nekatere so radovednim obiskovalcem na voljo že dolgo, druge so či-

sto nove, nekatere so natisnjene samo na zgibankah, po drugih se je mogoče sprejeti tudi virtualno s pomočjo pametnih telefonov in tablic, prav vse pa so dostopne tudi na spletni strani itinerari.comune.trieste.it.

O tržaških tematskih poteh je včeraj tekla beseda pod oboki mestne hiše, kjer so postavili tudi novo stojalo z raznimi zgibankami in kjer je mogoče »vstopiti« tudi na dva itinerari, ki sta opremljena s tako imenovanimi QR kodami (krožna pot na grič sv. Justa in pot po zgodovinskih kavarnah in slaščičar-

nah). Aplikacija je nastala v sodelovanju s tržaško univerzo in družbo TCD. Skupina študentov bo v teh dneh, ko v mestu mrgoli obiskovalcev, turistom pomaga »vstopati« v aplikacijo in jih sproti tudi intervjuvala o njeni koristnosti in učinkovitosti.

Kot so poudarili župan Roberto Cosolini in njegova odbornika Edi Kraus ter Paolo Tassinari, omogočajo te kode hiter, preprost in brezplačen dostop do informacij o nekaterih mestnih zanimivosti, kar bo nedvomno pripomoglo k boljšemu poznavanju mesta in tudi njegovi več-

ji prepoznavnosti. Ti dve poti sta opremljeni samo z italijanskimi in angleškimi vsebinami, Kraus pa je zagotovil, da načrtouje tudi nemški in slovenski prevod.

Med površnim listanjem razpoložljivih zgibank in spletnih vsebin smo ugotovili, da je trenutno v slovenščini na voljo le pot po sledih Fulvia Tomizze, kjer je slovenska »prisotnost« tudi bolj opazna. Pri ostalih se ta omejuje na Narodni dom kot posrečen primer secesijskega (liberty) sloga. Kot je bilo slišati včeraj, pa bodo v prihodnje tržaške tematske poti dopolnili in nadgradili. (pd)

Davide Comelli s svojo umetnino

FOTODAMJ@N

UL. SAN GIOVANNI BOSCO - Nov »murales«

Leteči vlačilec

Avtor je Davide Comelli v okviru projekta Občine Trst in podjetja ATER

Prazna stena stanovanjskega bloka v Ul. San Giovanni Bosco ni več prazna: krasí jo nameč »Leteči vlačilec«, 18 metrov visok in 13 metrov širok »murales«, se pravi zidna poslikava, delo mladega tržaškega ustvarjalca Davidea Comellija, ki se je v tej umetnosti kalil v raznih evropskih velenjih, kot so Berlin, Barcelona in Pariz. V Trstu je že uresničil tovrstno poslikavo na Melari, s svojo zadnjo stvaritvijo pa je želel prikazati duh tega ljudskega mestnega predela, ki ga je zaznamovalo ladjevalništvo. »Murales« v Ul. San Giovanni Bosco, kjer je poleg letecega vlačilca naslikan

no tudi drevo življenja in tradicij skupaj s citati iz romana Hermanna Melvilleja Moby Dick, je Comelli naslikal v desetih dneh v okviru projekta Lepši, modernejši in življenujši prijaznejši Trst, ki ga izvaja Občina Trst v sodelovanju s podjetjem za ljudska stanovanja ATER in katerega cilj je podpiranje in krepitev preureditve mestnih predelov, sponzor poslikave pa je bilo podjetje Sikkens. Delo so predstavili včeraj do poldne, kjer je bilo med drugim rečeno, kako Comellijeva umetnost lahko da razumeti mladim razliko med umetniškim posgom in mazaštvom.

BARKOVLJE - Pogovor z zborovodkinjo Aleksandro Pertot

Novonastali ženski zbor že nastopa in kuje nove načrte, Glasbena kambrca pa redno vadi

Pevska sezona se je pričela tudi v Barkovljah, kjer si Aleksandra Pertot prizadeva za zborovsko dejavnost pevcev vseh starosti. Kot prve so se vrnilne na vaje in društvene prostore pevke novonastalega ženskega zbora, ki so pred nedavnim že izvedle prvi nastop sezone v cerkvi v Šempasu. Pobudo za koncert, ki je združil pevke iz Barkovlj in člane moškega zpora Monteverdi iz Rude, je dal zborovod Miran Rustič. Na njegovo povabilo se je ženski zbor odzval z velikim veseljem, kot je povedala Pertotova: »Za nas je bil ta nastop lepa spodbuda ob začetku nove sezone, hkrati velik iziv, saj gre za letni, že tradicionalni koncert, na katerega vabijo vedno skupine na določenem nivoju. Z nami je bila tudi harfistka Tatiana Doris, s katero smo sodelovale že nekajkrat. Tako se je uradno začela druga sezona delovanja skupine, ki je pridobila nekaj novih članic, bivših pevk Glasbene kambrce.«

Kaj vas pričakuje v nadaljevanju sezone? »21. novembra načrtujemo predstavitev novega projekta, ki nam ga je odobrilo dejavnostno združenje Uisci. Gre za vrednotenje domačega narečja, za prenos kulturne dediščine na mlaude rodo. Ženska vokalna skupina Barkovlje je nositeljica projekta, pri katerem bodo sodelovali tudi otroci Glas-

bene kambrce. Ladi Vodopivec pa bo podpisal scenarij večera. Na sporednu bodo recitacije in pesni v narečju v predrah Ignacija Ote in Aleksandra Vodopivca, a tudi krstna izvedba skladbe Cupranje, ki jo je na besedilo Aleksandra Furlana uglašil Adi Danev.«

V nadaljevanju sezone se bomo povezale z deklisko skupino iz Mačkolj in višek tega sodelovanja bo nastop na mednarodnem festivalu Europa Cantat v Pecsu na Madžarskem. Pred tem pa se bo skupina seveda pojavila na vseh tradicionalnih revijah, z božičnim koncertom v Barkovljah pa v okviru vsakoletne deželne pobude Nativitas.«

Tradicionalne revije pričakujejo tudi mlajšo generacijo barkovljanskih pevcev... »Glasbena kambrca je začela z delom 8. oktobra in vaje bodo vedno ob sredah ob 15.30 v društvenih prostorih. Urnik smo prilagodili pouku na osnovni šoli v Barkovljah, seveda pa skupina pričakuje vse otroke, ki jim urnik in dan ustrezata. Novost letos je Kambrce je ustavitev mlajše dekliske skupine, ki upošteva starostno stopnjo od prvega razreda niže šole do prvega razreda višje. Otroško skupino bo tudi letos vodila Tina Renar, ki je z lanskim delom pokazala zelo dobre pedagoške sposobnosti.«

ROP

Ženski pevski zbor iz Barkovlj z zborovodkinjo Aleksandro Pertot

Andro Merkù drevi na slovenski TV RAI

Drevišnji gost tedenskih časnikarskih poglobitev slovenskih informativnih televizijskih oddaj RAI »TDD predstavlja« bo prav poseben, o njem pa lahko rečemo, da je s svojim humorjem večkrat dodata stresel italijansko politično stvarnost. Po televizijskih poročilih se bo namreč okrog 20.50 Dušan Jelinčič pogovarjal z imitorjem, voditeljem televizijskih in radijskih oddaj, kabaretistom, glasbenikom in publicistom Androm Merkujem. Čeprav je Merkù že dobré dve desetletji aktivven v italijanski in slovenski umetniški stvarnosti radijskega, televizijskega in gledališkega špektrala, je zaslovil predvsem v zadnjih letih s svojimi prirejenimi telefonskimi klici v okviru popularne oddaje La Zanzara. Med pogovorom seveda ne bo manjkalo imitacij. Režiserka oddaje je Katerina Citter.

Start Kraškega Oktoberfešta

Danes bo v Praproto ob 18.30 otvoriti tradicionalnega praznika Kraškega Oktoberfešta v organizaciji SKD Vigred. Ob odprtju praznika bodo nastopili otroci in mladi člani otroške pevske skupine Vigred, mladinske glasbene skupine Vigred-Kraški Fenomeni, mladinskega orkestra godbenega društva Nabrežina in ansambla Rock na Bndimi. Večer se bo nadaljeval s koncertom dalmatinovih pesmi v izvedbi moške klapo Semikanata, katerim se bodo pozneje pridružili glasbeniki Kraških ovčarjev. Od 18.30 bodo delovali dobro založeni kioski. Celoten program trdnevnega praznika bo v primeru slabega vremena potekal pod šotorom. Danes bo gobarsko društvo Sežana otvorilo razstavo gob, Celodnevna osnovna šola Stanka Grudna iz Šempolaja in Park Škocjanske Jame pa bosta postavila razstavo Suhih zidki in pastirske hišice.

Izlet SKD Igo Gruden

Še nekaj mest je prostih za društveni izlet SKD Igo Gruden na Cerkniško jezero v Ribnico, ki bo v nedeljo, 19. oktobra. Program je zanimiv, ker bo v Cerknici najprej razlagal o znamenitem presihajočem jezeru ob hidravlični maki in z ogledom filma. Potem se bodo izletniki v lepem vremenu spravili na dva kmečka vozova, ki jih bosta popeljala ob jezeru. Kosilo bo v Ribnici, popoldne pa si bodo izletniki ogledali Štokodelski center, ki skrbti za ohranjanje, izdelovanje in promocijo suhe robe in lončarstva menda s praktičnim prikazom teh obrti, in bodo obiskali grad s stalnimi razstavami, tudi tisto o čarovnicah.

46. JESENSKI POKAL - Tudi slovenska lepotica Jena NO-borders team

Benussi: »Škoda bi bilo, ko bi tako jadrnico pustili na kopnem«

Jadralci Jene NO-borders team so se včeraj zbrali v tržaškem klubu Adriaci

FOTODAMJ@N

Mostiček je še del prejšnje zgodbe, saj je na njem izrezljan napis Maxi Jena. Vendar je letos slovenska lepotica samo Jena. »Ko pridejo novi sponzorji, vedno prilagodimo določene stvari. Leta 2003 smo bili na primer Magic Jena. Ime pa ni najpomembnejše, saj vsi vedo, da je to Jena,« razlagata Mitja Kosmina, duša slovenske jadrnice, ki je zmagalna na Barcolani leta 2009. Od zadnjega nastopa pred dvema letoma – lani je na Barcolani ni bilo zaradi pomanjkanja finančnih sredstev – pa ostaja napis NO-borders team. Ideja, ki jo je zasnovala Občina Zgonik, letos zdaj pridobiva vse večje razsežnosti. In na ta rdeč napis je Kosmina še kako navezan, saj je sam tudi član ekipe NO-borders team. »Kaj takega bi si težko predstavljal pred 20 leti. Sestavili smo pravo brezmejno ekipo,« poudarja Kosmina, ki bo na krovu »svoje« Jene taktik, za krmilom pa bo znani tržaški jadravec Furio Benussi. Od Slovencev bodo jadralci še Gašper Vinčec na glavnem jadru, Lucio Fafangel na kobilici, na jadrnici bo tudi odbornik in bivši župan Občine Zgonik Mirko Sardoč, ostali del ekipe pa sestavljajo jadrinci s Tržaškega. Idejo podpirata Vodafone in Udinese calcio ter vrsta malih sponzorjev. In mešanica vsega je obrodila uradno ime jadrnice – Jena NO-borders team. »To je tako kot na nogometnih klubskih tekmovaljih, kjer zmaga klub, ne glede na to, kdo sestavlja ekipo. In tako bo pri nas, vedno bo zmagala Jena.«

Jadrnica je v bistvu v najemu za eno leto. Ob Barcolani bo nastopila še na drugih regatah v Tirenškem in Jadranškem morju, kjer je že tekmovala. »Škoda bi bilo, ko bi tako jadrnico pustili na kopnem. Na Barcolani res da piha svež veter, vendar dobro je, da so na regati prisotne tudi jadrnice, ki so pisale zgodovino te regate. Z Jeno je tudi Mitja del te zgodbe,« razlagata krmar Benussi, idejni snovalec projekta. Ko je poklical Mitja, sta se hitro ujela. Potem ko je ideja dobila finančno podporo za enoletno nastopanje, pa je tudi zaživila. Do včeraj je ekipa opravila štiri treninge, do nedelje pa bodo jadralci na krovu imeli še nekaj časa, da bodo bolje spoznali jadrnico. Kosmina bo vselej glavni režiser, poudarja tudi Benussi, saj on najbolje pozna jadrnico. »V tem trenutku sem najbolj koristen v vlogi taktika. Če bi bil na krmilu, nimaš možnosti komunikacije z drugimi, v tej vlogi pa je lažje priskočiti na poslov ekipi,« opisuje Kosmina, ki pa ne izključuje, da bi lahko skočil za krmil-

lo. »Vendar mislim, da bodo razmere na morju normalne, in ne bo težav.« Ker vremenoslovci napovedujejo malo vetra, lahko na končni razplet regate vpliva več dejavnikov. Več bo tudi favoritov za zmago, med njimi – zakaj ne – tudi Jena NO borders team. Ne-nazadnje je jadrnica še vedno zelo konkurenčna, poudarja Kosmina: letos bo sicer nastopila brez novitet, skratka takška, kot pred dvema letoma, računajo pa, da bodo jadrnico še posodobili, da jo res dala vse, kar zmore. Vendar končna uvrstitev je za člane ekipe Jena NO-borders team tačas skoraj drugorazredna. »Mi smo že zmagali, saj bomo nastopili na Barcolani,« poudarjata oba protagonisti, Kosmina in Benussi, ki se je včeraj žezel tudi javno zahvalil Marcelli Zorziu, ki je omogočil, da so na Barcolani, in Marcu Steffeu, ki skrbi za jadrnico na 360 stopinj. (vs)

Že 1302 jadrnici

Do včeraj sta se na nedeljsko regato prijavili 1302 jadrnici, kar je v primerjavi z lani skoraj 500 prijav več. Po mnenju organizatorja so številne privabilne regate katamaranov Extreme 40, ki pred nabrežjem kažejo prave morske vragolije. Danes bodo jadralci med 10. in 13. uro, regate pa bodo na sporednu med 14. in 17. uro.

Moja Barcolana

Ste med tistimi, ki bodo v nedeljo jadrali na 46. Barcolani? Boste regato spremljali z nabrežja, okna ali terase svojega doma, s kraškega obronka?

Pošljite nam svoje fotografije!

To lahko storite preko rubrike Fotogalerije bralcev na spletni strani www.primorski.eu ali po elektronski pošti tiskarna@primorski.eu, lahko pa jih tudi osebno dostavite v uređništvi v Trstu in Gorici.

NEKDANJA RIBARNICA - V improvizirani delavnici sestavljajo ladjo

Na trg želijo poslati komplet sestavnih delov, s katerimi bi sami sestavili plovilo

Ladja je dolga 4 metre, na nekaterih delih je preoblečena v tikov les

FOTODAMJ@N

O Barcolani (in Miliču) tudi na dnevniku La Stampa

Turinski dnevnik La Stampa je nedeljski regati včeraj posvetil celo stran. Ker je bila slednja, izpod peresa Roberta Duiza, vključena v kulinarično prilogu, je bila bolj kot športu, posvečena »okusom« priljubljene Barcolane. Novinar je bralce na primer opozoril, da se veliko ljubiteljev morja udeleži regate z željo, da bi na morju priredili piknik (in v ta namen vkrcajo tudi veliko terana, vitovske in še česa), ter da številni Tržačani dogajanje na morju najraje spremljajo s panoramske Napoleonske ceste, od koder se nato podajo na kraško osmico ali turistično kmetijo. Na strani sta objavljena tudi dva »okusna nasveti« združenja Slow Food. Njihovi izvedenci bralcem Stampe svetujejo skok v slastičarno Giudici v Ulici Oriani, kjer lahko okusijo »meditativne« čokoladne piškote s piransko soljo. A tudi obisk kmetije Milič v Zagradcu (priimek je sicer zapisan brez stresice, imeni vasi in občine pa sta dvojezični), kjer se bodo ob domačih hrani in pijači naužili tudi »lastnosti in čarov obmejnih krajev«. (pd)

Kotiček v nekdanji ribarnici, v teh dneh prizorišče posebne izdaje dunajskega kulturnega salona, ki je v poletnih dneh postregel z zanimivimi dogodki, bo še danes namenjeni improvizirani delavnici, v kateri tesarski mojstri izdelujejo leseno jadrnico. Zamisel za ladjo je nastala v jadrnem klubu Barcola Grignano, ki je za svoj projekt poiskal pokrovitelje, s pomočjo katerih bodo trije »tišlarji« z jeklenim prijmom v enem tednu izdelali plovilo.

Med včerašnjim obiskom nekdanje ribarnice smo preverili, ali dela potekajo po načrtih. Mario Mallardi nam je zaupal, da kljub številnim drugim obveznostim dela potekajo nemoteno, mi pa smo se prepricali, da lesenača počasi dobiva končno podobo.

Ladja je sicer iz vezanega lesa na mestih, ki bodo v vodi, del na površju in klopce pa so iz vezanega lesa, ki je prekrit s plastjo tikovega lesa. »Želimo si, da bi za izdelavo ladje porabili čim manj kosov oz. elementov. Še več, ta projekt bi radi poslali na trgov, namenjen pa bi bil vsem tistim, ki uživajo v sestavljanju. Komplet sestavnih kosov bo zasnovan glede na mere naše ladje, iz teh kosov pa bi lahko ocetje s s svojimi otroki postopoma sestavili ladjo,« je pojasnil vodja projekta, ki je prepričan, da bi cena kompletov lahko bistopna širšemu občinstvu.

Na vprašanje, ali morda obstaja podoben projekt kje drugje na svetu, je so-

govornik dejal, da najbrž ja, vendar gre v dotičnem primeru za točno določen tip lesene ladje z določeno dolžino. V osnovi pa je plovilo namenjeno »turistični« plovbi v bližini obale in po mirnih vodah. Kaj pa oblikovalska plat? So upoštevali estetski vidik? Mallardi je dejal, da gre za precej preprost dizajn, za katerega lahko trdijo, da je v službi funkcionalnosti in ne obratno. Tim tesarjev bo za ladjo porabil približno 100 ur dela (od 7 do 10 dni), te naj bi se pomnožile za ne preveč izkušene roke. Še preden bodo projekt poslali na trgov, pa se želijo prepričati, da se sestavljanja ladje brez komplikacij lahko izdelajo tudi »amaterji«.

Prototip bodo testirali jutri, ko bodo v spremstvu godbe iz Milij ladjo pospremili do morja pred Velikim trgom. Ob 16. uri pa je predvidena splavitev. (sc)

Kolikšen bo zaslužek?

Ob uradnem odprtju Vasi Barcolana so organizatorji povedali, da letosinja investicija znaša 1,5 milijona evrov, po ocenah ekonomistov pa se bo z regato okoristila tudi širša okolina. Regata bo ustvarila 20 milijonov evrov dobička in tisoč začasnih delovnih mest.

ESIMIT EUROPA 2

Najprej združuje, potem zmaguje

Igor Simčič: »Eni jadrajo zgolj iz veselja, drugim je to posel, a naša jadrnica ima še tretjo dimenzijo: predstavljamo združeno Evropo«

Posadka Esimit Europe 2 je bila že na krovu in pregledovala vrvi ter začela dvigati glavno jadro, ko sem, dobesedno v zadnjem hipu, prišel na pomol marine pri Svetem Roku v Miljah, kjer je v času pred Barcolano običajno privezana ta regatna lepotica. Sicer pa sem se tudi v zadnjem trenutku dogovoril, da bom smel z njimi na morje. Srečali smo se večer prej, ko je bila posadka s skipperjem Jochenom Schümannom na čelu gost na domaćini Medot na Dobrovem v Goriških brdih, kjer so potrdili vez med eno najboljšim penin in eno najhitrejšim jadrnicem na svetu. Mož, ki povezuje projekta Medot in Esimit Europa pa je seveda Igor Simčič, »armatore«, kot ga označujejo v italijanskem tisku, sicer pa podjetnik z vizijo, kot se sam raje predstavi. O vinih Medot vem skoraj vse, o Igorjevih jadralskih začetkih sem tudi že nekaj slíšal, zdaj pa se mi je obeta, da bom v živo preveril zgodbo o mušketirsko složni posadki, ki upravlja jadrnico, ki je v zadnjih nekaj letih zabeležila triinideset zaporenih zmag.

Vremenska napoved, ki sem jo preveril pred odhodom, se mi je zdela obetavana za mojo prvo jadralsko izkušnjo. Zadnje dvome je razblnil Igor, ki mi je ob sprejemu na krov dejal, da lepšega vremena za jadranje letos še ni bilo. Jasno nebo in ravno pravšnji vetrič sta napovedovala krasna doživetja. Med manevriranjem po pristanišču je pogon prepričen dvesto petdeset konjem, skritim v podpalubju, ki kasneje tečejo v kasu le še za zagotavljanje električnega napajanja računalnika in raznih vitlov, potrebnih za upravljanje z jadri. Le-teli imajo na zalogi kakih dvajset, z največjim pa bi lahko pokrili dve košarkarski igrišči. Vrh jambora je 44 metrov nad morsko gladino in plezanje nanj je primerljivo z vzponom na 14-nadstropni nebobičnik. Po njegovi zunanjosti, seveda. Jadrnica je dolga 30 metrov, posadka v polni postavi pa šteje 18 mož. Samih korenjakov, dobitnikov vseh mogičnih jadrnih tekmovanj, evropskih, olimpijskih in svetovnih prvakov, pravih morskih volkov. Od spodaj občudujem impozantno velikost buma in ogromne rumene zvezde na glavnem jadru, ki se počasi dviga nekam pod nebo. Trup, čeprav na najširšem delu »debel« 5,2 m, deluje vitko, celotna jadrnica pa se mi zdi kot puščica na samostrelu: navidezno je povsem mirna, toda tetiva je že napeta in zdaj čaka na izstrelitev. Nestrpno sem čakal trenutka, ko bo 25,5 ton težko barko začel pognati le še veter.

Ko je bil miljski pomol nekaj sto metrov ali četrtnino nautične milje za nami, je skipper Jochen ukazal popolni dvig glavnega jadra. Vanj se je skoraj v trenutku uvel veter in že smo rezali valove. Zdeleno se mi je, da kar letimo, čeprav smo bili daleč od zmogljivosti jadrnice. »Šestnajst, osemnajst, dvajset vozov,« me je Igor opozoril na zaslone, s katerih je bilo moč razbrati našo trenutno hitrost, računalnik pa je hkrati preračunaval, koliko najhitreje bi bilo možno ob danih vetrovnih pogojih jadrati. Jochen je ukazal namestiti zdaj to, zdaj drugo jadro. »Deploy!« je bila sicer edi-

na beseda, za katero sem slutil, kaj bi lahko pomenila, vse ostalo je bil zame neračumljiv mornarski žargon. Pogovorni jezik celotne posadke, ki prihaja iz enajstih držav, je sicer angleščina, toda zdi se, da se razumejo že kar s pogledom, v kolikor niso sposobni celo telepatskega sporazumevanja. Seveda, saj vreme ni vedno tako naklonjeno jadranju, kot je bilo prejšnjo soboto, in ukaze je potrebno razumeti tudi ko veter odnaša besede!

Križarili smo gor pa dol po zalivu, se enkrat približali Kopru in drugič Trstu, taktik Vasilij Žbogar pa je po skipperjevem navodilu iskal predele z manj vetra, kjer so preverjali obnašanje novega črnega karbonskega jadra. Z Igorjem sva se medtem pogovarjala o jadrilih in potrebi po njihovi menjavi. Da so kot gume pri dirkalniku, mi pove, le da v formuli menjajo gume glede na stanje cestišča, na regati pa odvisno od vetra, saj je vsako izmed njih najprimernejše le ob ravno določenem tipu vetra in načinu jadranja bočno, z ali proti vetru. Večina jih ima svoje ime: eno od prednjih jader je genova, drugo je flok, balonsko jadro je špineker, genaker pa je kompromis med genovo in špinekerjem in tako naprej. Opazim, da so pogledi večine jadralcev razkriti nekam proti obzoru in v jadra. Njim kot jadralcem in meni kot gledalcu so najbolj všeč konkavno usločena jadra, ki dokazujojo, da je bil lov na veter uspešen. Ampak ni dovolj, da veš, kam veter piha zdaj in kolikšna je njegova moč, ampak moraš vse sprememb vnaprej predvideti in se nanje pripraviti. Pravočasno menjati jadro. Veliko jadro, v katerega loviš vetrič, postane v trenutku, ko je boforjev preveč, nevarno. Poleg tega ima vsak jadro svoje meje uporabnosti. Seveda je odveč poudariti, da imajo jadrnice kot je Esimit Europa 2 prav zanje izdelana jadra, ki jih projektirajo španski arhitekti, šiva pa North Sails.

Nenadoma mi postane jasno, da za jadrnico skrbi cela armada ljudi, da je moštvo na krovu in v spremlevalnem gumennaku le vrh ledene gore, medtem ko ostaja večina strokovnjakov iz ozadja nevidnih. Presenetil me podatek, da je potrebnih vsaj petdeset ljudi, da lahko takoj jadrnica, kot je EE2, mirno pluje, uspešno tekmuje in se dobro predstavlja. Do tega pa ne prideš preko noči. »Projekt traja že devetnajst let. Šli smo skozi postopne razvojne faze in se vsakokrat prilagajali novi situaciji. Zdajšnja organizacijska struktura je podobna ekipam jadrnic, ki temujemo za America's Cup,« pripoveduje Igor. Na hitro obudiva spomin na strica Borisa Terpina, verjetno doslej najbolj uspešnega slovenskega skipperja na velikih jadrnicah, ki je do odmevnih zmag prišel z jadrnico Helisara, katere lastnik je bil slavnji dirigent Herbert von Karajan. Prav med obiski pri stricu, ki je dolga leta živel v francoskem Saint Tropezu, se je Igor navdušil za jadranje in obenem spoznal, kako jadrnica zahteva medsebojno prilagajanje vseh članov posadke. Na velikih jadrnicah ni prostora za egoizem, člani posadke se morajo znati uskladiti, si medsebojno zaupati, in le skupaj lahko uspejo. Tako, ko je Igor zaznal to do-

datno prvo jadranja, je v svoj projekt dobre tekmovalne jadrnice začel vgrajevati sporocilo prednosti povezovanja. Začelo se je s prvimi Esimiti, ki so pluli pod pokroviteljstvom Gorice in Novo Gorice, načelno Slovenije in Furlanije, z Esimitom Europa pa cele Evropske unije.

»Eni jadrajo zgolj iz veselja, drugim je to posel, a naša jadrnica pa zgolj sloni na teh dveh prvinah, ki generirata željo po uspehu, toda dali smo ji tudi tretjo dimenzijo, vizijo. Zavedamo se, da predstavljamo združeno Evropo, da smo njen simbol. To je istočasno čast in velika obveza. Projekt mora biti v vseh podrobnostih izpeljan tako, da se Evropa pokaže v dobriluči. Prav tako imamo obveznosti do generalnega sponzorja, tretje največje svetovne korporacije, ruskega Gazproma. Njegov generalni direktor Aleksey Miller je ob krstu jadrnice dejal, da smo njihov simbol! To zahteva od nas, da se vedno in povsod, tako na regatnem polju kot izven njega, predstavljamo na najvišjem možnem nivoju. Vsakdo, ki ima našo uniformo, mora delovati v skladu z našim kodeksom, sicer ga izločimo iz ekipe,« je nadaljeval Igor. Zavzeto je nadaljeval pripoved o računalniških obdelavih vseh možnih parametrov, ki jih je možno meriti na jadrnici. Gre za edinstvene računalniške programe, ki omogočajo preverjanje učinkovitosti vseh tehničnih komponent jadrnice in pravilnosti človeških odločitev na regatnem polju. Esimit Europa 2 tako ostaja po desetih letih, odkar je bila splovljena na kot Alfa Romeo 2, vodilna jadrnica v svojem redarzu. Še več, iz leta v leto postaja hitrejša, nabранo znanje pa bo omogočilo gradnje nove, še boljše jadrnice, je prepuščen Igor. Z načinom zbiranja in obdelave podatkov so že pritegnili pozornost vodilne evropske proizvajalke računalniških programov za avtomobile, multinacionalke SAP (Systemanalyse und Programmierung) iz Walldorfa v Nemčiji, ki bi rada vstopila tudi v svet jadrnic. Predstavnik podjetja Jim Hagemann Snabe je bil sprva zgolj presenečen, njegov

rani nad opravljenim delom na EE2 in zdaj ponujajo sodelovanje. Jadrnica je tako tudi pravi laboratorij, ki z vsako prevoženo miljo da nove podatke o tem, kaj izboljšati pri obstoječi jadrnici in kaj spremeniti pri načrtovanju novih.

Med eno menjavo jader in drugo, med nagibanjem enkrat na levi in drugič na desni bok, med jadranjem proti vetru in drugih vragolijah mi je Igor razkril nekaj iz zgodovine same jadrnice. Njeno krstno ime (nepoznavalce) navaja k zmotnemu prepuščanju, da je plod italijanskega znanja, dejansko pa so jo leta 2005 za novozelandskega naročnika zgradili v australski ladjedelnici McConaghys Boats. Njena oblika (Reichel/Pugh 100) je prijema takratnim tekmovalnim pravilom za America's Cup. Njen lastnik je bil Neville Crichton, koncesionar vozil Alfa Romeo »tam spodaj« in od tod njeni ime. Kljub pogostim zmagam ni ostala nepremagljiva, postavila pa je celo vrsto hitrostnih rekordov. No, na zahtevni regati Giraglia Rolex Cup je EE2 izboljšala njen dosežek kar za dobre tri ure ali 17%, kar samo dokaže uspešnost stalnega vlaganja v njen razvoj. Z nekoliko drugačnimi jadri in lažjo kobilico od izvirne je pripravljena zlasti na izzive v Sredozemlju, kjer so vetrovi šibkejši in manj stanovitni kot pri prečenju Pacifika ali Atlantika. »Takšna, kot je EE2 danes, je nepremagljiva predvsem pri nižjih hitrostih, ko pridejo vse njene prednosti najbolj do izraza,« je prepuščen Igor, ki pa ne pozabi dodati, da je takrat še toliko bolj važno dobro delo celotnega moštva.

In kdo je v moštvu glavnii? Možgani jadrnice, ki delijo ukaze celotnemu trupu, so za krmilom. Krmar mora predvsem votiti v smer, ki je bila določena. Toda ker z držanjem krmila čuti tudi podvodno obnašanje jadrnice, mora svoje občutke prenesti skipperju in mu svetovati, kaj bi lahko bilo še bolje. Potem je tu navigator, ki nas obvešča o vetrovih, tokovih, plitvinah, pri čemer mu pomagajo podatki, ki jih sprejema preko satelita. Ob njem stoji takтик, ki stalno ocenjuje položaj glede na druge jadrnice in skrbi, da smo v kar najbolj-

ši poziciji. Vsi ti podatki se stekajo k skipperju, ki sprejema odločitve o smeri plove, menjavanju jader ipd. On ima globalni pregled nad »podjetjem« in sprejema najpomembnejše odločitve.

Ob pogledu na jadro, kjer je največja površina namenjena Gazpromu, se hčerš-nočič zapleteva še v oceno odnosov med Evropo in Rusijo. Igor, ki je bil pred dvema letoma imenovan za ruskega člena konzula v Sloveniji, je prepričan, da gresta tako Evropa kot Rusija skozi občutljivo obdobje. Tako vsaka zase kot v medsebojnih odnosih. Izhod je v močnem evropskem kontinentu, del katerega bi moral biti tudi Rusija. »S takim povezovanjem bi dosegli stabilnost, česar se zagotovo bojijo tisti, ki vpliv in moč gradijo na netenju kriznih žarišč. Karkoli se zgodi, moramo gledati naprej. Za zgled naj nam bosta Nemčija in Francija. Silama, ki sta bili stoletja največji sovražnici, je to uspelo in zdaj sta živ dokaz, da je tesno sodelovanje neprimerno boljše od medsebojnega nagajanja, ki lahko kaj kmalu preraste v spopade v celo vojno. Pred kratkim sem bil povabljen na kosilo ob obisku nekdajnega nemškega kanclerja Gerharda Schröderja v Sloveniji. Ta veliki mož me je očaral z bistroumnostjo, preprostostjo in vizijo. Dejal je, da je Nemčija sicer močna in napredna država, vendar sama ni nič. In isto velja za Evropo,« je prepuščen Igor.

Ure in ure bi lahko tako jadral in se pogovarjal, vendar je sledilo slikanje posadke med jadranjem za nov koledar in obiskovalci smo se umaknili na spremeljavalni gumenjak. Vožnja z njim je bila neprimerljivo manj udobna, je pa omogočila nekaj, upam vsaj, prav lepih posnetkov jadrnice v akvatoriju tržaškega pristanišča. Velika rumena zvezda na vrhu visokega jambora je sijala v popoldanskem soncu. Poleg nedeljske Barcolane čaka letos EE2 še par izzivov, že dan po »domaćič« preizkušnji bo kljun obrnila proti Malti in poskušala izboljšati lasten rekord na regati Medot Trophy, naslednjo soboto pa bo startala na Rolex Middle Sea Race, ki poteka od La Valette do Sicilije in nazaj in ki traja več kot dan. Potem pa se bo že počasi odpravila na razgradnjo, temeljite preglede vseh njenih delov, po potrebi bo verjetno potreben tudi kakega zamenjati, nato pa jih spet zložiti in se pripraviti na novo sezono.

Dober veter in (ravno prav) mirno more, Esimit Europa!

Toni Gomišček (tekst in fotografije)

KOGOJEVI DNEVI - Veličasten koncert v Kulturnem centru Lojzeta Bratuža v Gorici

Pianist Alexander Gadjiev in Orkester iz Veneta pod taktirko Antona Nanuta

Klavir in orkester je bil naslov koncerta, ki je v Kulturni center Lojzeta Bratuža pripeljal potujoči Mednarodni festival sodobne glasbe Kogojevi dnevi, bil pa je tudi vključen v abonmajski sklop kulturnega centra. Dogodek je obetal nadpovprečno visok nivo, kajti srečanje med mladim nadarjenim pianistom in izkušenim veteranom je spremjal odlični Orkester iz Padove in Veneta, sestav, ki že pol stoletja gradi svoj ugled na sodelovanju z nadvse imenitnimi solisti in dirigenti.

Mojster Anton Nanut, ki je 13. septembra dolobil dvainosemdeset let, ima z orkestrom že dolgo let plodne stike, ki so postali kar prijateljski: medsebojno spoštovanje se zrcali v sproščenem odnosu, ki pomeni medsebojno zaupanje in usklajen pogled na glasbeno poustvarjanje, pa tudi na vrednote, ki usmerjajo Kogojeve dneve; orkester je skoraj vsako leto gost festivala, ki ga je mojster Nanut ustavil in ga še vedno oplaja s široko programsko vizijo, ki objema zaklade preteklosti in sodobne klasične, vse do najbolj eksperimentalnih partitur slovenskih in tujih skladateljev. Tokrat je bil program bolj tradicionalno usmerjen, kajti najbolj moderna skladba je bil Religioso iz Suite Slavka Osterca, Nanutu nadvse priljubljena partitura, ki je nastala že davnega leta 1929. Godala so zazvenela zlito in ubrano, v interpretaciji je odločnost prevladovala nad romantično, ni pa manjkalo barvnih odtenkov, ki so razgibali glasbeno meditacijo.

Osrednja točka programa je bil Beethovenov Koncert št. 5 v Es-Duru op. 73, t.i. Cesarski koncert

BUMBACA

Osrednja točka programa je bil Beethovenov Koncert št. 5 v Es-Duru op. 73, t.i. Cesarski koncert, ki ga je skladatelj dokončal l.1810 in z njim zaokrožil čudovito peterico. Dialektika med solistom in orkestrom se odvija kot herojski spopad, v mogočnosti klasične forme, ki dopušča tudi veliko nežnosti, ne samo v blaženosti drugega stavka, temveč tudi v trenutkih, ko se glavna tematska zamisel umakne drugi, z bogastvom modulacij, ki vseskozi spreminja obličeje partiture. Koncert je vrhunski izvod za vsakega pianista in tudi Alexander

Gadjiev se ni mogel izogniti skušnjava, saj ima dvajsetletni talent za seboj že veliko izkušenj, ki mu omogočajo soočanje z največjimi umetninami: bivši učenec SCGV Emil Komel je pod mentorstvom svojega očeta z odliko in pohvalo diplomiral, ko je bil star komaj osemnajst let, medtem se je uspešno izkazal na vrsti mednarodnih tekmovanj in nastopil v nadvse uglednih evropskih in ameriških dvoranah, letos je bil tudi izbran med finaliste tekmovanja Busoni, na katerem se bo preizkusil prihodnje leto, skratka, zavidljiv curriculum, ki ga mladi umetnik kar na-

prej bogati, od lani pod mentorstvom mojstra Pavla Gililova, pri katerem študira na Mozarteumu v Salzburgu.

Bogata zvočnost koncertnega klavirja, ki je bil sicer v višjih legah nekoliko zdelen, je brž preplavila dvorano in pokazala, da je Gadjiev nabit s poustvarjalno energijo, ki jo napajata tako sama partitura kot tudi odgovor orkestra, klen in enovit. Vedno znova lahko občudujemo odlike orkestra, ki še posebej izstopajo pri pihalcih, mojstroško uglašenih ter neoporečno ubranih, pohvalo pa si zaslужijo tudi izredno disciplinirani godalci. Dialog med soli-

stom in orkestrom je potekal nadelektreno, le ponekod rahlo neučakano, umiril pa se je v drugem stavku, kjer je solist poiskal bolj intimen pristop, a je bilo sluttiti, da komaj čaka zvočno eksplozijo, s katero se romantika umakne radostnemu blišču zaključnega Rondoja, v katerega je lahko stresel mladostno vihrovost, pa tudi virtuočnost, ki je upravičeno sprožila navdušene aplavze, tudi za dodatek Roberta Schumann.

Anton Nanut je res zavidljiv primer aktivne starosti, ki iz glasbe črpa vedno nove energije, v brk težavam, s katerimi narava obremenjuje še tako krepke korenine: vrnil se je iz turneje na Japonskem, kjer je še vedno dobrodošel gost, ravno v pravem času, da je lahko »svojem« festivalu podaril žlahten koncert, ki se je zaključil s 4. simfonijo v A-Duru op. 90 Felixa Mendelssohna-Bartholdyja, t. i. italijansko, v kateri je skladatelj strnil vtise iz popotovanja po lepem polotoku. Radostna tema prvega stavka je zazvenela polnozvočno, morda v rahlo upočasnjem tempu, vsekakor jasno in sijoče, ob čudovitem muziciraju pihalcev, ki so vsak najmanjši vzorec izvezli okusno in natancno. Melanolija drugega stavka se je kmalu prevesila v prikupni Menuet, živost in poskočnost, s katerima je mojster Nanut pognal tarantello zaključnega stavka, pa nas je kar presenetila. Dolgi in topli aplavzi dokaj številnega občinstva so nagradili dirigenta in orkester, ki sta se res odlično izkazala.

Katja Kralj

KOPRIVA - Z gostoma se je pogovarjal Primož Šturman

Večer pesnikom Markom Matičetovim in kantavtorjem Gorazdom Lampetom

Zadnjo septembrsko soboto se je v Koprivi zgodil kulturni večer v predki domačega ŠKUDT Kopriva. Društvo je v vaški dvorani gostilo pesnika Marka Matičetovega in kantavtorja Gorazda Lampeta. Srečanje je vodil Primož Šturman, ki je oblikoval pogovor z gostoma, poleg obeh nastopajočih pa sta bili seveda v ospredju poezija in glasba, ki jo umetnika vsak po svoje ustvarjata.

Pesnik Marko Matičetov se je rodil leta 1984 v Ljubljani, od leta 1988 živi na slovenski obali v bližini Portoroža. Prisotnim je spregovoril predvsem o svojem literarnem oziroma pesniškem ustvarjanju. Za svoj »drugi« rojstni dan si je namreč izbral 18. marec 2002, ko je na dan privrela njegova prva pesem. Na pesniški poti je do danes izdal tri zbirke, njegov prvenec je izšel leta 2006 z naslovom V vsaki stvari je ženska, lansko leto pa je objavil dvojdelno zbirko z naslovom Lahko noč iz moje sobe Brazilija, vmes pa še leta 2009 zbirko Boš videl.

Zbranim obiskovalcem je avtor podal nekaj svojih pesmi, in sicer tako, kot je v njegovi navadi, na pamet, izbral pa jih je predvsem iz svoje zadnje zbirke.

Marko Matičetov je tudi velik ljubitelj največje države v Latinski Ameriki, ki jo je obiskal že večkrat, zadnjič letos poleti, ko je tam potekalo svetovno prvenstvo v nogometu. Z zanosom je spregovoril o brazilskih ljudeh, ki so po temperamenti veliko bolj odprtji od našega človeka, pa tudi o globokih družbenih težavah, ki pестijo tamkajšnjo stvarnost. Nekoliko

Z leve Primož Šturman, Marko Matičetov in Gorazd Lampe

ALAN KOSMAČ

presenetljivo je avtor izjavil, da se pesništvu ne bo več posvečal, saj da je povedal vse, kar je imel povedati. V književnosti in kulturi nasploh ga moti odnos zaprtih poklicnih kulturnih krogov do ustvarjalnosti, poleg tega pa še nezanimanje Ljubljane do vsega, kar se dogaja v slovenski okolici, predvsem na Primorskem.

Zadnji del svojega posega je Matičetov namenil Koprivi in svojemu dedu Milku, ki je večji del svojega poklicnega življenja namenil raziskovanju ljudskega izročila slovenskega jezikovnega obroba, največ Rezije.

Kot smo že zapisali, je večer glasbeno oblikoval kantavtor Gorazd Lampe, ki ga domačini dobro poznajo, saj že nekaj let prebiva na bližnjih Brjah.

Zbranim je povedal, da njegovo glas-

beno ustvarjanje korenini prav tako v začetku preteklega desetletja in da je na tem področju samouk. Njegovi nastopi (med temi tudi solo) so seveda vokalno-instrumentalnega značaja in to kljub temu, da se je v mlajših letih glasbeno kalil v rock skupini.

Koprivsko srečanje s pesmijo in glasbo se je sklenilo z bolj slovesnim trenutkom. Predsednik ŠKUDT Kopriva Alan Kosmač je namreč Marku Matičetovemu predal posebno listino, s katero je društvo v svoje vrste kot člena sprejelo njegovega deda Milka Matičetovega, in sicer predvsem zaradi njegovih zaslug na področju etnografije in folklora, pa tudi zato, ker je s svojim delom ime rojstne vasi Koprive ponesev v slovenski in evropski kulturni prostor. (pš)

glasba@primorski.eu piše Rajko Dolhar

NA VES GLAS

PRISLUHNI HITI

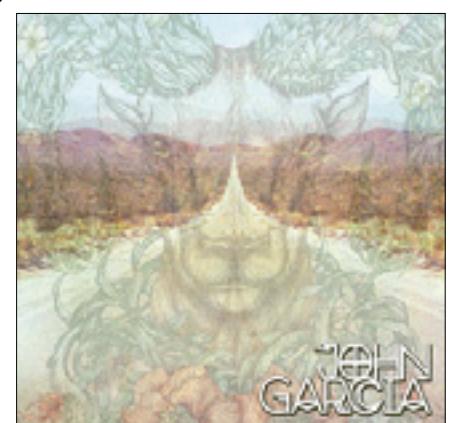
John Garcia

John Garcia

Desert rock

Napalm Records, 2014

Ocena: ★★★★★★

Kralj puščavske, stoner glasbe je končno izdal svoj prvenec! John Garcia, lider bendov, kot so nepozabni Kyuss, Slo Burn, Unida, Hermano in nenazadnje Vista Chino, se je pri triinštiridesetih letih odločil, da je napočil čas, da sam podpiše svojo prvo ploščo.

Vokalna ikona desert rocka ni niti tokrat razočarala. Garcia je ob sebi zbral stare prijatelje in nove znance ter z njihovo pomočjo sestavil tričetrturno ploščo z enajstimi komadi. Ko se je februarja raznesel glas, da je Garcia podpisal pogodbo z avstrijsko neodvisno glasbeno založbo Napalm Records, je bilo takoj vsem jasno, da je končno napočil čas za prvenec. Ameriški pevec je takrat izjavil, da je na tak način »primoran« končati, kar je sicer začel že veliko let prej in sicer zbrati svoje pesmi v album, ki naj bi nosil le njegovo ime. Konč julija je torej zagledal luč album, ki ga je Garcia enostavno poimenoval s svojim imenom, John Garcia. Pri sestavi komadov so z Garcia med drugimi sodelovali Danko Jones, Tom Brayton, Dave Angstrom, Mark Diamond, bivši član zasedbe Kyuss Nick Oliveri ter celo Robby Krieger, legendarna kitarista ameriške skupine The Doors, a pojdimo po vrsti.

My Mind je prva pesem in tudi prvi single plošče. Posrečeni rifi kitar in znameniti vokalni pečat Garcia so idealne sestavine za kvalitetno skladbo. Tako za njega je na vrsti edina cover pesem albuma. Rolling Stoned je priredba pesmi skorajda neznanega benda iz Kanade Black Mastiff. Močno rokerska je naslednja Flower, medtem ko smo pri komadu The Blvd priča izjemnemu, bolj počasnemu bluz roku. 5000 Miles je pesem, ki spominja na Kyuss obdobje, oziroma na novejši glasbeni projekt Vista Chino. Confusion pa je neke vrste outsider komad albuma: počasen ritem kitare, polne distorzij, ki jo spreminja topel vokal Garcia.

Pristnemu stonerju prisluhnemo spet v pesmi Argleben. Ritem spet nekoliko pospeši v najkrajšem komadu plošče Saddleback in ravno tako tudi v naslednjem All These Walls, priredbi skladbe Cactus Jumper, ki jo je Garcia v preteklosti igral z bendom Slo Burn. Za konec pa še »češnja na torti«: akustična, puščavska pesem Her Bullet's Energy, v kateri igra kitaro Robby Krieger, bivši kitarist skupine The Doors. Magični zaključek, kapo dol.

PRIZNANJA - Za "umetnost spomina, s katero je obudil nedoumljive človeške usode in razkril vsakdan okupacije"

Nobelova nagrada za literaturo v roke Francoza Patricka Modiana

Nobelovo nagrado za literaturo prejme francoski avtor Patrick Modiano, je včeraj v Stockholmu sporočila Kraljeva švedska akademija. Akademija je Modiana nagradila za "umetnost spomina, s katero je obudil najbolj nedoumljive človeške usode in razkril vsakdan okupacije", piše v utemeljitvi nagrade.

Kot je po pisanih tujih tiskovnih agencijih dejal predstavnik akademije Peter Englund, je Modianova "pisava zelo elegantna, a prijazna do bralca". Dodal je, da Modianove knjige niso obsežne, običajno okoli 130 strani, zato lahko bralec "eno njegovo knjigo prebere dopoldne, gre na kosilo in si nato privoči še eno".

V središču pisana 69-letnega pisatelja so teme, kot so spomin, pozaba, identiteta in krivida, Pariz pa je v njegovem delu mogoče videti kot "kreativnega udeleženca", je v utemeljitvi že zapisala akademija. Njegovo pisanje se premika sem ter tja med preteklostjo in sedanostjo.

Modiano je napisal okoli 30 knjig, zanje je prejel številne nagrade. Med njegovimi deli je

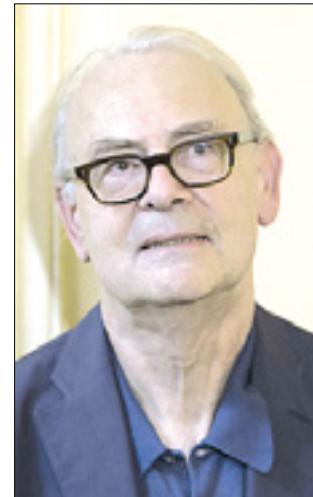
tudi nekaj knjig za otroke, poleg tega piše tudi filmske scenarije. Njegova dela so prevedena v več kot 30 jezikov.

Rodil se je 30. julija 1945 v pariškem predmestju Boulogne-Billancourt kot sin judovskega trgovca in flamske igralke. Starša sta se spoznala v okupiranem Parizu in živelia naprej v tajnosti. Otoštvo je preživel razpet med šolo in hotelom, med odsotnim očetom in mamo na turnejah, zato je bil že zelo zdaj prepričen samemu sebi. Končno njegovega otroštva je zaznamovala smrt njegovega tedaj desetletnega brata, ki mu je posvetil dela, nastala med letoma 1967 in 1982.

Modiano pri pisanju črpa iz časopisnih člankov in intervjujev, številne njegove zgodbe pa temelijo na njegovih lastnih doživljajih v času nemške okupacije in drugi svetovni vojni.

Svoj prvi roman La Place de l'Etoile je izdal leta 1968. Nazadnje je ta mesec izšlo delo z naslovom Pour que tu ne te perdes pas dans le quartier.

Patrick Modiano
ANSA

V slovenščino so prevedeni njegova romana Ulica Boutiques obscures, za katerega je prejel prestižno nagrado Goncourt, in Vila bo-

lest ter zbirka kratke proze Katarina, mala balerina. V slednji je Modiano svoj ustvarjalni navdih združil z ilustratorjem Jean-Jacquesom Sempejem.

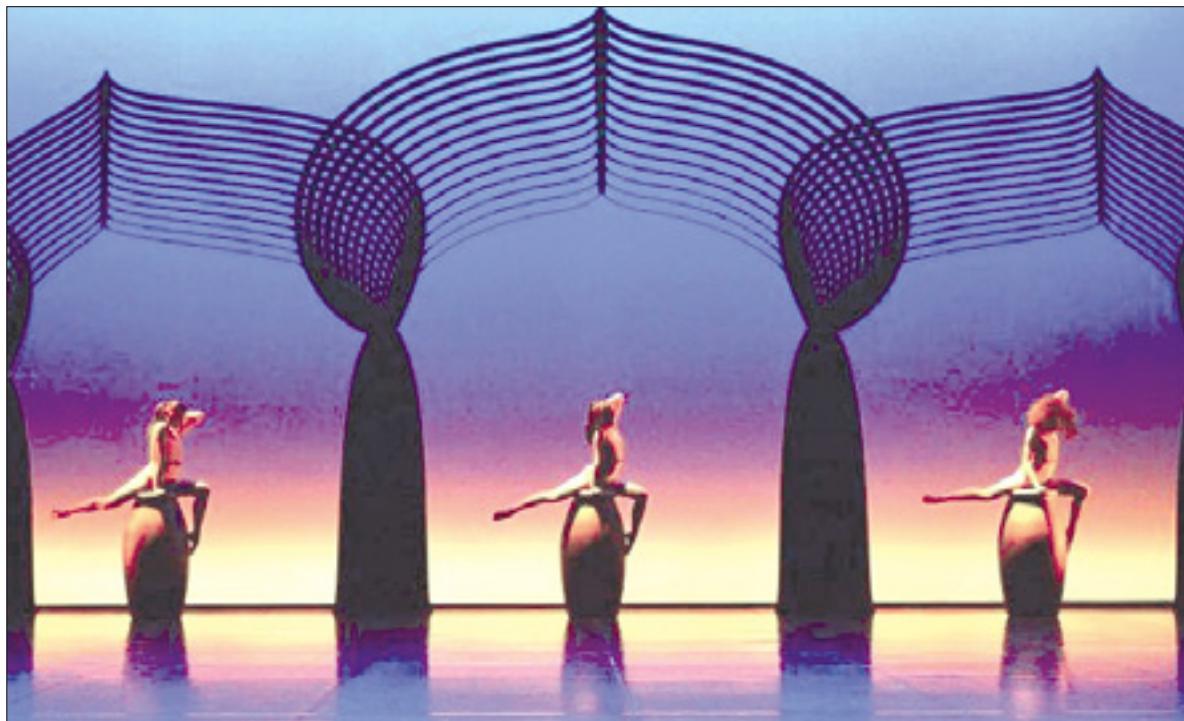
Prestižno nagrado bodo Modianu podeliли 10. decembra v Stockholmu, na dan, ko je leta 1896 umrl Alfred Nobel, po katerem je nagrada poimenovana. Letos je nagrada vredna osem milijonov švedskih kron (870.000 evrov).

Švedska akademija Nobelovo nagrado za književnost podeljuje od leta 1901. Doslej so jo podeliли 106-krat, prejelo pa jo je 110 avtorjev, saj sta si nagrada širikrat delila dva pisatelja. Odklonila sta jo Boris Pasternak leta 1958 in Jean Paul Sartre leta 1964. Lani jo je prejela kadska pisateljica Alice Munro.

Med 210 kandidati ki so bili v igri za letošnjo Nobelovo nagrado, se je sicer omenjalo več imen, med njimi japonski pisatelj Haruki Murakami, sirski pesnik Adonis, češko-francoski pisatelj Milan Kundera ali kenijski pisatelj Ngugi wa Thiong'o. (STA)

BALET - Preljocaj in njegova skupina Noči v Cankarjevem domu

Čutna plesna igra v izredni interpretaciji

Čar orientalskih noči v plesu. Angelin Preljocaj, francoski koreograf albanskih korenin, je v sodobno plesno predstavo skušal prenesti pravljico zbirko Ti-soč in ene noči. Ne gre za pripoved v plesu, temveč za podajanje občutkov, prikazovanje senzualnosti, posredovanje magije skrivnostnih noči. Zato je Preljocaj plesno predstavo, nastalo v okviru projekta Marseille/Provansa – evropska prestolnica kulture 2013, poimenoval preprosto Noči – Les Nuits. In v svoje plesne Noči je poleg orientalskega pridiha priznani koreograf vpletel še zvoke zahodne kulture. S svojo skupino je Preljocaj v torek zvečer gostoval v ljubljanskem Cankarjevem domu.

Ballet Preljocaj, ki domuje v kraju Aix-en-Provence, sestavljajo izvrstni plesalci. V predstavi Noči, ki so jo premierno odplesali aprila 2013, nastopa 18 plesalcev: 12 žensk in 6 moških. In prav razmerje med plesalkami in plesalcami, ki je odločno v korist žensk, razkriva Preljocajev pristop do znanih pripovedi, ki jim ovkri nudi Šeherezadino pripovedovanje. Koreograf je izpostavil ljubezensko-senzualni dvoboj med moškimi in ženskami, ga prikazal v različnih variantah, prisodil ženskam zapeljivost in čutnost, moškim pa željo po nadvladi. Na glasbo, ki jo podpisuje pevka Natacha Atlas (točneje Natacha Atlas & Samy Bishai, 79D), je pripravil vrsto prizorov. V njih nastopajo plesalci po skupinah, v parih (ne nujno moški-ženska) ali posamič. Še posebej izstopajo v zanimivih in privlačnih pas de deux.

Posamezne prizore označuje glasba, ki prehaja od orientalskih tonov do zahodnjaških melodij, določajo pa zelo posrečene scene Constance Guisset. S svojimi kreacijami je zelo lepo zarisala orientalske okvire plesnemu izražanju. In tokratno je bilo, po koreografov »izpovedi«, zapisano čutno ljubezni. Dodaten pridih Orienta je plesni predstavi s kostumi vdihnil tunizjski modni kreator Azzedine Alaia.

Izjemna odlika literarnega dela Tisoč in ena noč je po Preljocajevem mnenju v liku Šeherezade, ki si s svojim pripovedovanjem, svojo kultiviranjem in umom rešuje življenje, ob tem pa »pomeni branik pred barbarizmom in od nas zahteva ponoven premislek o družbeni vlogi žensk«. V baletu Noči je koreograf še posebej izpostavil žensko telo, kar še zlasti pride do izraza v prizoru, ki ga s svojim hrbotom ustvari Cecilia Torres Morillo. Žensko telo, ki ni samo privlačno, temveč tudi »zgovernorno«. Mnenja o tem, če ženske v tem plesnem dvoboju prevladajo nad moškimi, so med strokovnimi ocenjevalci deljena. Vsekakor vsak gledalec zelo osebno doživlja niz plesnih prizorov, estetsko prečiščenih in vrhunsko izvedenih. Preplet vzhodnjaških motivov in (za nas) prepoznavnejših zahodnih melodij (med temi je tudi glasbena kulisa iz filma Jamesa Bonda) je mikaven, nedvomno pa odraža pogled z Zahoda proti Vzhodu ali točnejši Zahoda na Vzhod. In se zato ni mogel izogniti mitu čarobnega in mističnega Orienta. Plesna predstava Preljocaja in njegove skupine pa je predvsem izredno elegantna in vsestransko dovršena uprizoritev. (bip)

BENETKE - Glasbeni bienale

Tolkalist Dario Savron jutri v gledališču La Fenice

Zaključni del Beneškega glasbenega bienala bo imel izrazito tržaško noto. Danes popoldne (10. t. m.) bo v Arsenalu nastopil Divertimento Ensemble, pri katerem sodeluje harmonikar Corrado Rojac; na sporednu bo tudi skladba Tržačana Fabia Niederja. Jutri (11. t. m.) ob 12. uri pa bo v gledališču La Fenice na vrsti koncert duaa, ki ga sestavlja pianist Francesco Prode in tolkalist Dario Savron.

Tržaški tolkalist in skladatelj se bo prvič predstavil kot solist in v duu v tem prestižnem okviru, kjer bodo tako izvajane skladbe kot tudi sodelovanje s pianistom »premierovo« doživetje.

»Duo je nastalo po zamisli umeštnega vodje festivala Ivana Fedeleja, s katerim smo se tudi dogovorili o programu. Sestavljajo ga skladbe, ki jih nisem imel v repertoarju, a sem jih želel izvajati: Tombeau in memoriam Gérard Grisey Philippeja Hurela, Thümmels Vergissmein-Lied Fabia Niederja, Quatre pieces fébriles Georges Aperghisa. Pianist pa bo zaigral še ... sofferte onde serene ... Luigija Nonna. Program je zelo raznolik in zahteva prav tako raznoliko uporabo tolkal. Aperghis uporablja marimbo v dinamičnih in ritmičnih ekstremitih, z velikimi kontrasti tišine in kaosa. Hurel je izbral po večini kovinska glasbila, kar ustvarja zanimive kombinacije barv. Niederjeva skladba spada v cikel del, ki so nastala po Magrisovi Razstavi, zato v naslovu omenja tržaškega slikarja Vita Thümmela. Skladba je po obliki Lied: ob igranju marimbe tolkalist tudi pojde. Nieder, ki je napisal to skladbo zame, si je namreč predstavljal, da izvajalec postane eno z instrumentom.«

Se morda percepcija skladb drugih avtorjev spremeni, preusmeri ali poglobi v trenutku, ko se sam izvajalec ukvarja s komponiranjem?

»Ko sem začel študirati kompozicijo, se je spremenil tudi moj pogled na interpretacijo sodobne glasbe. Prej sem vedno primerjal, iskal sem povezave z neko »tradicijo«, medtem ko gre za drugačen način poslušanja.«

Katero pa bi moral biti glavno vodilo skladateljev, da bi tudi sod-

obna glasba lahko pritegnila širšo publiko?

»Glasba je po eni strani kot impresija, slika, ki mora posredovati publike jasno določen vtis. Pišem po navdihu, kar je nekaj instinkтивnega, nato pa moram organizirati svoje misli in jih usmerjati v primerno obliko, ki bo poslušalca nagovorila. Prepričan sem, da je dobra struktura glavnih adut učinkovite skladbe: je steber navdiha in je to, kar tudi podzavestno fascinira poslušalca.«

Ste glasbenik z mednarodnimi študijskimi in delovnimi izkušnjami. Kje se trenutno razvija vaša kariera?

»Pred leti sem imel pogoste stike z ZDA, v zadnjih letih pa sem preživel več časa v Italiji, ker me je zanimala bolj kompozicija kot igranje.«

Zdaj pa je igranje ponovno v ospredju ...

»Načrtov in različnih angažmajev je precej: pripravljam novo cd ploščo, poučujem na konservatoriju v Foggii, pišem glasbo. Imam nekaj koncertnih projektov. Pred kratkim so na filmskem festivalu v Portorožu predstavili dokumentarec Jurija Grudna, za katerega sem napisal glasbeno kuliso.«

Pisati za instrument, ki ga samigrate, je verjetno najlaže.

»Kadar pišem, ne dajem največje pozornosti instrumentom, ki jih sam igram. Imam preveč vplivov praktičnega znanja, težko se temu izognem. Ko pišem pa želim biti čim bolj objektiven, zato moj opus obsegata skladbe za orkester ali komorne skupine. Pisati za tolkala se mi je zdelo na začetku preveč logično, zdaj pa začenjam širiti področje svojega ustvarjanja.«

Rossana Paliaga

GORICA - Nadomestili osem parkomatov, z novembrom prosto parkiranje v času kosila

Plačevanje parkirnine ni več tako zamudno

Voznikom, ki se poslužujejo modrih con v centru Gorice, ni več treba tavati po mestu v iskanju parkirnih listkov. Goriški občini je končno uspelo nadomestiti del avtomatov, ki so jih vandali oz. tatoi že spomladi poškodovali, da bi iz njih ukradli kovance. Neznanci so onesposobili kar štirinajst naprav: škoda, ki so jo povzročili, je bila večja od vsote, ki so jo spravili v žep, saj so bili nekateri avtomati tako stari, da jih ni bilo več mogoče popraviti. Občini zato ni preostalo drugega, kot da je nabavila nove, postopek izbire in nakupa pa se je vlekel več mesecev. »Nove avtomate smo namestili v prejšnjih tednih, delovati pa so začeli dan po poučni prireditvi. Okusi na meji,« je zadovoljen pristojni občinski odbornik Stefano Ceretta, po katerem so razpoložljivim denarjem - v proračunu so avtomatom namenili 40 tisoč evrov - kupili osem novih naprav. »Dva nova parkomata smo postavili na Korzu Italia, dva na trgu pred občinsko palačo, dva v Ulici Roma ter dva v ulicah Bellini in IX Agosto,« pravi odbornik. Navodila za uporabo novih avtomatov so enaka tistim, ki so bila natisnjena na starejših napravah. Ob italijanščini in angleščini najdemo tudi slovenščino, ki žal ni ravno najboljša. »Tariffa oraria« je, denimo, postala »Stopnja 1 ura«, parkomat pa »sprejema le kovanci«.

Kaj pa se bo zgodilo z ostalimi poškodovanimi avtomati, ki so še vedno oviati v crne vreče? »Nekatere bomo popravili in zavarovali, saj želimo preprečiti, da bi iz njih ponovno kradli denar. Po vsej verjetnosti bomo popravili pet naprav v ulicah Margotti, Morelli, Duca D'Aosta in

De Gasperi, dokončno odločitev pa bomo sprejeli na podlagi podatkov o zasedenosti modrih con v raznih mestnih predelih,« pojasnjuje poveljnik mestne policije Marco Muzzatti.

Ob novih parkomatih bodo Goričani kmalu dočakali tudi drugo novost. S pondeljkom, 3. novembra, bo parkirno treba ponovno plačevati med 9. in 13. uro ter med 15. uro in 19.30, kot je veljalo do lanskega septembra. Takrat je občina poskusno ukinila brezplačno parkiranje med 13. in 15. uro, na zahtevo občanov (in predvsem gostincev) pa je pristala na vrhnitev k prejšnjemu režimu. Uprava po besedah odbornika Stefana Cerette razmišlja, da bi v prihodnje uvedla tudi nove oblike plačevanja parkirnine, na primer prek telefona ali kreditne kartice, do takrat pa si bodo morali vozniki pomagati s kovanci.

Navodila za plačilo parkirnine (levo) in nov parkomat na trgu pred goriško občinsko hišo (desno)

FOTO PDK

GORICA - »Open day«

Trgovinska zbornica danes odpira vrata

Trgovinska zbornica bo danes v okviru pobude »Open day« na stežaj odprla vrata svojega sedeža v Ulici Cripsi v Gorici in hkrati tudi dvorišča, na katerem bo potekalo več srečanja in predstavitev. Ob 9.45 bo navzoče nagovoril predsednik Trgovinske zbornice Gianluca Madriz, takoj zatem se bo začelo srečanje, na katerem bosta spregovorili državna podpredsednica zveze Unioncamere Tiziana Pompei in izvedenka za pridobivanje kreditov Germana Di Falco. Novinar Roberto Collini bo tako vodil okroglo mizo, na kateri bodo o svojih podjetniških izkušnjah spregovorili Michela Cecotti z Sultan, Marco Bresan iz podjetja Eddi Bressan in Massimo Santinelli iz podjetja Biolab. Ob 14. uri bo srečanje o urbanih nakupovalnih središčih, ob 14.45 bo govor o navtičnem sektorju, ob 15.30 pa bo okrogla miza o vodi in namakanju, ki jo bodo vodili predsednik konzorcija za bonifikacijo posoške ravnine Enzo Lorenzon. Med sopredstelji okroglo mize je tudi Kmečka zveza. Ob 16. uri bo predstavitev dejavnosti in vloge Slovenskega deželnega gospodarskega združenja (SDGZ). Ob 16.30 bodo spregovorili o vzpostavljanju sodelovanja med gostinci. Ob 17.15 bo na vrsti srečanje z nekaterimi goriškimi podjetniki, ki uspešno ključujejo svetovni krizi; ob 18.30 se bodo pogovarjali o ponarejanju blagovnih znakov. Ob 11. in 16. uri bo voden ogled palače De Bassa, prijave zbirajo na telefonski številkah 0481-384285 in 0481-384220. Ob 11. uri bo na dvorišču palače degustacija oljčnih olj. Vsa srečanja so odprta javnosti in s prostim vstopom.

Več srečanj bo na dvorišču

SOVODNJE - SSk o zasedanju občinskega sveta

Pomisleki opozicije

Svetniki zahtevali pojasnila glede Butkovičeve domačije in dogovora s podjetjem Autovie venete

Občinska svetniška skupina SSk v Sovodnjah je med nedavnim zasedanjem občinskega sveta izrazila nekaj pomislekov v zvezi z Butkovičovo domačijo in tudi pogodbo s podjetjem Autovie venete. Občinski svetniki SSk so najprej zahtevali pojasnila glede razpisa za obnovo Butkovičeve domačije. Sovodenjska občina je namreč pridobila nekaj sredstev zaradi popusta izvajalca na izklicni ceni. Vendar je bilo potrebno ta sredstva vrniti deželi Furlaniji Julijski krajini, ker razpis tega popusta ne predvideva. V ta namen je občinska uprava predlagala, da se razlikuje v ceni gradbenih materialov, ki so nastale zaradi časovnega zamika razpisnega postopka, krije z lastnimi sredstvi v višini 50.000 evrov. Svetniki SSk so ugotovljali, da je bila prepoved popusta na izklicni ceni vnaprej znana, zato jim ni jasno, zakaj se ni ravnalo drugače. Zato so se pri glasovanju vzdržali, saj svetniki SSk ne nasprotujejo projektu za obnovo Butkovičeve domačije, niso pa prejeli zadovoljivih odgovorov glede razlogov za spremembo v planu javnih del. Nekaj pomislekov pa je bilo izrečenih tudi glede na dejstvo, da v načrtu še ni jasno, če in kje bodo parkirišča.

Občinska svetniška skupina SSk se je vzdržala tudi pri točki, ki je predvidevala odobritev pogodbe med sovodenjsko občino in podjetjem Autovie Venete za uporabo zemljišča nad avtocestnim predorom v sredini vasi. Pogodba po besedah svetnikov SSk predvideva celo vrsto strogih omejitev za sovodenjsko občino, medtem ko ima podjetje Autovie Venete proste roke, da v katerem koli trenutku poseže. Svetniki SSk menijo, da to ni pravično, saj Sovodnje od gradnje avtoceste in njene širitve niso imele nobenih povračilnih ugodnosti. V nekaterih drugih deželah pa so občine skupaj dosegle, da jim

Gradbišče Butkovičeve domačije

BUMBACA

upravitelj avtoceste letno nameni del zaslужka od unovčenih cestnin.

Sovodenjski svetniki SSk so podprtli predlog prodaje parcele in Gabrijel in tudi spremembo v proračunu. Podprtli so tudi osnutek konvencije o usklajenem upravljanju storitev dnevnega središča za osebe z demenco, in sicer po obljubi županje Alenke Florenin, da bo od upraviteljev središča zahtevala zagotovila za nudjenje storitev tudi v slovenskem jeziku, kot to predvaja zaščitni zakon 38/01. Svetniška skupina SSk v sovodenjskem občinskem svetu za zaključek obžaluje dejstvo, da skupen davčni urad v Krmniju ni bil v stanju omogočiti občinskim upravam, da nudijo občanom izpolnjen obrazec za plačilo davka TASI. »Lahko razumeni, da je bilo okoli tega precej zmede na državni ravni, bolj težko je razumeti, da morajo posledice nositi občani,« poudarjajo sovodenjski svetniki SSk.

Pot spomina v Tržiču

Tržiška županja Silvia Altran bo 15. oktobra v tematskem parku prve svetovne vojne sprejela predstavnike dveh ekip, ki sodelujeta pri projektu »Ta Pum - Il Cammino della memoria«. V okviru pobude, ki je posvečen stoletnici izbruha prve vojne, bo odbor Ta Pum obiskal razna prizorišča krvavega spopada in označil »Pot spomina«, ki bo sestavljena iz dveh delov: prva pot bo sledila fronti od prelaza Stelvio do morja, druga pa bo potekala po fronti na reki Piave. Obor Ta Pum si bo prizadeval, da bosta obe poti, ki skupno merita 1800 kilometrov in ju sestavlja 88 etap, vedno dostopni. Danes bodo alpinisti in pohodniki odbora Ta Pum obiskali Kobarid, kjer se bodo srečali s predstavniki Fundacije Poti miru v Posočju, prihodnjo sredo pa jih bo v Redipulji sprejela Altranova.

Skriti obrazi vojne

Ob stoletnici prve svetovne vojne prireja tržiška občina dve razstavi na temo »Skriti obrazi prve svetovne vojne«. Prvo razstavo, ki spada v evropski projekt Alisto, bodo odprli v soboto, 18. oktobra, v Beneški palači v Ulici S. Ambrogio. Na ogled bodo letalske fotografije terena nekdajih bojišč prve svetovne vojne. Beneška palača bo prizorišče še ene razstave, ki jo bodo odprli 22. decembra in ki bo posvečena Furlanom, ki so se pred prvo svetovno vojno izselili v Avstrijo, na Madžarsko in v Bohemijo. Razstavo bodo priredili v sodelovanju z združenjem Fogolar in centrom za raziskovanje in arhiviranje iz Spilimberga.

Ni za vse kriv Tržič

»Pripisati vso krivo za upad števila turistov v goriški pokrajini v celoti Tržiču ni mogoče.« Tako poudarja tržiški podžupan Omar Greco in pojasnjuje, da so beležili v Tržiču 8-odstotni upad števila obiskovalcev, drugod po pokrajini pa je bil med deset in štirinajstodstotnem. »Naše mesto ni turistično, število obiskovalcev je odvisno od naših podjetij in tovarn. Ko bodo izšli iz krize, se bo tudi število nočitev in obiskovalcev povišalo,« poudarja Greco, po katerem si na tržiškem županstvu prizadevajo, da bi čim boljše ovrednotili krajevne turistične znamenitosti. »Park prve svetovne vojne obišče skoraj 2000 ljudi letno, veliko si obetamo tudi od prenovljenih rimskej term,« pravi Greco.

»Dobra šola« v Gorici

Goriško-števerjanski krožek Demokratske stranke prireja srečanje na temo reforme šolskega sistema in o dokumentu »La buona scuola« (Dobra šola), ki ga je izdelala vlada. Srečanje bo drevi ob 18. uri v dvorani hotela Palace na Korzu Italia v Gorici. Predlog Renzijeve vlade bo predstavljal senatorka Laura Fasiolo, srečanja se bo udeležila tudi deželna tajnica Demokratske stranke Antonella Grim. K udeležbi in razpravi vabijo šolnike, študente in vse občane, ki jih zanima prihodnost šole.

Aretirali štiri tatove

Karabinjerji iz Gradišča so aretirali štiri romunske državljanje, stare med 20 in 31 let. Furgon in avtomobil, s katerima so se peljali neznano kam, so karabinjerji ustavili pri cestninski postaji pri Moščenicah. V prtljažniku so predstavniki sil javnega reda odkrili gradbeni material in več kmetijskih strojev. Ugotovili so, da je bil tovor plenativne, ki se je zgodila pred nekaj dnevi v Bolonji, zato so štiri moške, ki imajo dovoljenje za bivanje v Italiji, a so brez stalnega bivališča, aretirali in odpeljali v goriški zapor.

NOVA GORICA - Občina kupila objekte v Bidovčevi ulici

Humanitarni center bodo uredili v nekdanjem samskem domu Primorja

V Novi Gorici so v sredo naredili pomemben premik k uresničitvi dolgo pričakovanega humanitarnega centra. Občina je na dražbi namreč od družbe Primorje v stečaju po izklincni ceni 500.000 evrov kupila objekte na Bidovčevi ulici v Novi Gorici: menzo in poslovni objekt s samskim domom z zemljiščem ter zunanjim ureditvijo v skupni površini 9.000 kvadratnih metrov. »Zelo smo veseli, upajmo, da bo humanitarni center čim prej zaživel,« je novico včeraj za Primorski dnevnik komentiral Aleš Markočič, sekretar novegoriškega Rdečega križa.

Ustrezne prostore za humanitarne center se je v mestu iskalo zelo dolgo. Potrebe po socialni pomoči so vedno večje, še zlasti v zadnjih letih, ko je gospodarska kriza v revščino na novo pahnila marsikatero družino. Po podatkih vseh organizacij in služb v občini, ki se ukvarjajo s to problematiko, se je število prosilcev za socialno pomoč v zadnjem letu izjemno povečalo. Občina je za socialno pomoč letos že namenila več kot 100.000 evrov, na Centru za socialno delo so za izredno socialno pomoč prejeli 179 vlog več kot lani, za redno socialno pomoč pa kar 409 vlog več. Na Rdečem križu opazajo porast prosilcev za finančno pomoč, letos so je razdelili že za 6.200 evrov. Na Gorški območni Karitas so za finančno pomoč pri plačilu položnic lani iz škofijske Karitas namenili 24.500 evrov, letos pa že 15.000 iz lastnih sredstev.

Na nujo po tem, da dobijo ustrezne prostore, humanitarne organizacije v mestu opozarjajo že skoraj desetletje. Novogoriški Rdeči križ, na primer, pomoč skladisci in razdeljuje kar v nekdanjem proizvodnem obratu v Solkanu, katerega so za silo uredili. Pa še tam

plačujejo draga najemnino. »Že petnajst let smo najemniki v teh prostorih, za katere na leto odštejemo okoli 12.000 evrov,« opozarja Markočič. »Ti prostori tudi niso primerni za takšno dejavnost. Priti po pomoč na takšen kraj je ponujajoče, ti ljudje si zaslužijo primernejše, bolj dostojanstvene prostore.«

Na novogoriški občini pojasnjujejo, da so prostore na Bidovčevi ulici v bližini stadiona kupili z namenom vzpostavitev humanitarnih in sorodnih aktivnosti, kot so: skladische za hrano, obleke, program za brezdomce, javno kuhanje z razdelilnicami hrane za socialno ogrožene, večnamenski prostor ipd. »Glede na velikost objekta pa bo mogoče v bodoče vanj umestiti še mladinski center in mladinski hotel. Prioriteta pa je vzpostavitev humanitarnega centra,« so sporočili.

Na Rdečem križu med dejavnostmi, ki bi jih kazalo vzpostaviti čim prej, izpostavljajo prav delilnico toplih obrokov za socialno ogrožene občane. »Dobrodošla nadgradnja bi bila tudi usposoblitev nekaj prostorov za kratkotrajne nočitve brezdomcev ter možnost razširitve s prostori za osebno higieno. Pa tudi prostori za druženje v zimskem času bi prav prišli, da imajo kje spiti topel čaj ali kavo ...« našteva Markočič, ki med prioritete humanitarnega centra seveda šteje tudi usposoblitev prostora za humanitarne in invalidske dejavnosti. Cilj vseh teh akterjev je, da bi se takšne dejavnosti združile pod eno streho.

»Ustreznih površin, ki so tudi komunalno opremljene, je veliko, kar pomeni, da bo mogoče na eni lokaciji zagotoviti več programov s podobno vsebinom. Gre za izjemno dobro naložbo, saj smo za zemljišče v središču mesta od-

Nekdanji samski dom

FOTO K.M.

šteli 54,98 evrov na kvadratni meter,« poudarjajo na občini.

Kdaj se torej na novi lokaciji obezpičajo nove vsebine? »V čim krajšem času nameravamo v pridobljenih prostorih vzpostaviti delilnico hrane. Trenutno se brezplačni topli obroki dnevno delijo v Domu upokojencev Nova Gorica

ter v Dijaškem domu Nova Gorica. Smiselno je, da so topli obroki na razpolago na enem mestu,« odgovarjajo na občini in potrjujejo, da načrtujejo v pridobljenih prostorih vzpostaviti tudi program za brezdomce - tako dnevni center kot tudi prenočišča.

»Trenutno potekajo pravni po-

stopki v zvezi z nakupom nepremičnine. Za vzpostavitev omenjenih aktivnosti bo potrebna vsaj minimalna obnova oz. ureditev prostorov. Obenem se dogovarjam z možnimi izvajalcem zgoraj navedenih aktivnosti,« še pojasnjujejo na novogoriški mestni občini.

Katja Munih

DOBERDOB - Pihalni orkester Kras začenja novo sezono

Godba z mladimi silami

Mladi godbeniki so svoj krstni nastop uspešno opravili minulo nedeljo v Podgori

Godba na pihala Kras v Podgori

Godbeniki pihalnega orkestra Kras iz Doberdoba so v novo glasbeno sezono zakorakali s polno paro. Oktobra se bodo zvrstili kar štirje nastopi. Prvi je bil v Mediji vasi na prireditvi Konj in vonjave mošta, kjer je godba odprla praznik v spremstvu mažoretne skupine. V nedeljo je godba nastopila v Podgori, jutri pa čaka godbenike nastop na svečanosti v spomin na deportiranca Otona Jarca in na tradicionalni dobrodelni bakladi za onkološki center v Avianu, ki jo prireja doberdobsko združenje krvodajalcev.

Godbeniki, ki so po poletnem premoru pred kratkim začeli z vajami, so

v svoj krog sprejeli tudi trinajst mladih gojencev z namenom, da bi v prvi vrsti številčno okreplili orkester in mu obenem dal bolj svež, mladostni pečat. Tako sedaj gojenci obiskujejo poleg godbeniške sole tudi enkrat tedensko vaje skupno s starejšo skupino.

Svoj prvi, krstni nastop z godbo so imeli v nedeljo v Podgori na tradicionalni procesiji roženvenske Matere božje v Podgori. Brez večje treme so si nadeli bele srajce in temne hlače ter pogumno z instrumenti in notami stopili v korak s starejšimi godbeniki. Zadovoljstvo nad nastopom se je nadaljevalo ob zakuski, ki so jo domačini iz Pod-

gora pripravili za vse prisotne.

Pri godbi Kras sicer deluje glasbena šola za poučevanje klarinet, trombone, saksofona, trombona, flavte in tolkal. Poskrbeli so tudi za predšolske otroke, saj jih uvajajo v glasbo na uspešnih in zanimivih otroških uricah, ki potečajo enkrat tedensko takoj po končanem pouku, ko se malčki odpravijo v spremstvu učiteljice glasbe iz vrtca v glasbeno sobo in se z igrami, pesnicami in plesom seznanjajo z najrazličnejšimi oblikami zvokov in šumov. Poleg tega je že v teku tečaj za mažoretke in za twirling skupine. Vpisovanja so odprtia še ta mesec.

GORICA - Prvo srečanje bo v nedeljo

Pokrajinski muzeji odpirajo vrata družinam

Didaktične delavnice bodo potekale v slovenskem in italijanskem jeziku

V mesecu oktobru, ob izteku evropskega projekta Open Museums, ponujajo Pokrajinski muzeji v Gorici bogat in pester program brezplačnih didaktičnih delavnic za najmlajše. Muzej bo priložnostno odprt za družine in bo ponujal nov pristop do umetnosti in igre, preko katerega bodo otroci spoznavali umetniško in zgodovinsko dediščino mesta. Konkretno bo Muzej mode in uporabne umetnosti vir navdih za originalne didaktične delavnice, ki so nastale v sodelovanju s kulturnim društvom »Noi... dell'arte« iz Gorice.

Prvo srečanje bo v nedeljo, 12. oktobra, na sedežu muzejev v grajskem na-

selju v Gorici, kjer bodo z dnevom odprtih vrata družine obeležili »Dan družin v muzejih«. Od 10. do 13. in od 14. do 18. ure bodo potekale brezplačne didaktične delavnice za otroke od tretjega leta starosti, medtem ko bodo starši imeli pravico do znižane vstopnine. Glede na izjemnost pobude bodo didaktične delavnice potekale sočasno v slovenskem in italijanskem jeziku.

V palači Attems-Petzenstein pa bo v nedeljo, 12. oktobra, padel zastor nad antološko razstavo »Saksida pittore cantastorie-slikar pravljčar«. Zato bo danes ob 18. uri še zadnji brezplačen voden ogled (v italijanščini).

DOBERDOB - Iz Nemčije so pripeljali njegove posmrtnne ostanke

Oton je spet doma

Oton je spet doma, potem ko so ga nemški vojaki pred sedemdesetimi leti odpeljali iz rojstne vasi in poslali v Nemčijo. Včeraj so iz Münchna pripeljali v Doberdob posmrtnne ostanke Otona Jarca, ki je umrl 27. februarja 1945 v nacističnem koncentracijskem taborišču v kraju Leonberg pri Stuttgartu, ko je imel le šestnajst let. Po smrti so ga najprej pokopali na občinskem pokopališču v Leonbergu, nakar so leta 1951 njegove posmrtnne ostanke prekopali na italijansko vojaško pokopališče v Münchnu. Sorodniki za datum smrti in kraj pokopa niso vedeli vse do letošnje pomladi, ko je na doberdobsko županstvo prispelo pismo iz kraja Montorio Veronese. Poslag je Roberto Zamboni, ki že leta raziskuje usodo italijanskih državljanov, za katerimi se je vsaka sled izgubila v Nemčiji, Avstriji in Poljski. V pismu so bili podatki o vseh Otonovih premikih v Nemčiji, naveden je bil tudi točen kraj njegovega pokopa na pokopališču v Münchnu.

Zaro s posmrtnimi ostanki so včeraj na domu Otonove sestre Marije pričakali sorodniki, sosedje in še nekateri vaščani. Prisotna je bila tudi delegacija poveljstva konjeniške brigade Pozzuolo del Friuli iz Gorice, z njo je prišel tudi vojaški kaplan iz Redipulje Sismondo Schiavone. Danes od 16. ure dalje bo žara v cerkvi sv. Martina, kjer bo ob 18. uri maša zadušnica. Jutri ob 10. uri bo na županstvu spominska seja doberdobskega občinskega sveta. Spregovoril bo župan Fabio Vizintin, Jurij Lavrenčič bo zaigral na violončelo. V spremstvu godbe na pihala Kras bodo nato žaro ponesli na dvorišče Telarjeve domačije, kjer se je Oton rodil. Spregovorila bosta Mario Lavrenčič v imenu VZPI-ANPI in Riccardo Gorruppi v imenu zvezne političnih deportiranov ANED. Ob pozdravu svojcev bo zapel moški pevski zbor Jezero. Otona bodo nato pospremili na doberdobsko pokopališče, kjer bodo žaro položili v družinski grob.

BUMBACA

NOVA GORICA - Drevi dobodelni večer Pomoč bodo zbirali še zlasti za otroke

Goriška območna Karitas drevi ob 19. uri pripravlja 2. dobodelno prireditve Goriška dlan. Potekala bo v športni dvorani osnovne šole Miloške Štrukelj v Novi Gorici. Pri Karitasu so se že lani odločili, da bodo na dobodelni prireditvi zbirali sredstva za pomoč potrebnim otrokom, enostarševske družine in družine z več otroki. Potreb po vseh oblikah pomoći je namreč iz dneva v dan več. Lani so na dobodelni prireditvi Goriška dlan zbrali 6.245 evrov. Izkupiček - skoraj 2.000 evrov so imeli stroškov s kontcertom - so v celoti namenili za na-

kup hrane in za pomoč pri plačilu računov.

Na letošnjem koncertu bodo sodelovali komorni zbor Grgar, sopranistka Polona Kante, folklorno društvo Gartož, otroški pevski zbor osnovne šole iz Solkana, pevka Tatjana Mihelj, učenci oddelka za zabavno in jazz glasbeno novogoriške glasbene šole, Nik Oblak, mešani pevski zbor Lojze Bratuž iz Gorice, glasbena zasedba Poročni spev, gledališka skupina Face in Zofka Nanut in družina Petejan. Za klavirsko spremljavo bosta poskrbela Anica Furlan in Dejan Vidovič. (km)

NOVA GORICA - Previdno v naravi

Vabe proti steklini polagajo z letala

Te dni se začela jesenska akcija cepljena lisic proti steklini. Trajala bo predvidoma do 20. novembra. Polaganje vab, napolnjenih s cepivom proti steklini, se izvaja na celotnem območju Slovenije, torej tudi na Goriškem, poteka pa z letali, z višine 300 metrov. Vabe so letos prvič opremljene z vidnim opozorilom v slovenščini. Uprava za varno hrano, veterinarstvo in varstvo rastlin opozarja, naj se ljudje nastavljenih vab za lisice ne dotikajo in naj o tem še posebej skrbno poučijo tudi otroke. Če vabo najdejo na svojem dvorišču ali vrtu, naj jo primejo z vrečko in odvržejo v najbližji grm ali v smeti. V primeru, da vsebina vabe pride v stik s sluznico ali svežo rano, je treba to mesto dobro sprati in umiti z milom.

Stik z vabo se namreč obravnava kot ugriz stekle živali, saj kapsule s cepivom vsebujejo oslabljeno virus stekline (SAD B 19). Zato je treba ob morebitnem stiku nemudoma obiskati najbližjo antirabično ambulanto. Obisk ambulante svetujejo tudi v primeru ugriza ali praske potepuške ali divje živali. Svetujejo tudi izogibanje stikom s potepuškimi in divjimi živalmi. V času akcije je tudi prepovedano prosto gibanje psov na javnih mestih.

Glavni namen akcije je varovanje ljudi pred to bolezni ter zaščita populacije lisic v slovenskih gozdovih in tako preprečitev širjenja bolezni. Vsako leto namreč radi stekline po svetu umre več kot 55.000 ljudi, večinoma otrok, so v sporočilu za javnost zapisali na upravi za varno hrano, veterinarstvo in varstvo rastlin. S položenimi vabami nameravajo tako aktivno zaščititi populacijo lisic v slovenskih gozdovih, ki predstavlja rezervoar stekline, ter tako preprečiti širjenje bolezni.

V prvem in drugem letošnjem četrletju je bilo v Sloveniji na steklino pregledanih 480 živali, prisotnosti virusa stekline niso odkrili pri nobeni. Lani je bilo pregledanih 1918 živali, največ lisic. Prav pri eni od njih, našli so jo v občini Cirkulane na slovensko-hrvaški meji, je bila ugotovljena prisotnost virusa stekline. Leta 2012 pa so med 2.161 pregledanimi živalmi bile tri lisice okužene s steklino: po ena v občini Tolmin, občini Cirkulane in občini Videm.

Leta 1988, ko je Slovenija pričela s peroralnim cepljenjem lisic proti steklini, je bilo ugotovljenih 1.067 primerov stekline. Po uvedbi letalskega polaganja vab je število pojmov bolezni drastično upadel. V letu 2008 je število primerov ponovno narastlo, predvsem zaradi visoke pojavnosti stekline na Hrvaškem, kjer zaenkrat še ne izvajajo peroralnega cepljenja lisic. (km)

Gherghetta: »Izrazil sem svoje osebno mnenje«

»Naklonjenost projektu uplinjevalnika družbe Smart Gas sem izrazil v lastnem imenu, saj so uradi pokrajine Gorica, kot je predvideno v postopkih za pridobitev okoljskih dovoljenj VIA, ocenili projekt iz tehničnega, ne pa iz političnega vidika,« pravi predsednik goriške pokrajine Enrico Gherghetta, ki je med sredino avdicijo v deželnem svetu FJK odločno podprt predlog gradnje plinskega terminala ob izlivu Timave. »Jasno je, da obstajajo med krajevnimi politiki in upravitelji glede tega vprašanja različna stališča in občutljivosti. Gotovo pa je prav, da tudi sam povem, kaj mislim,« pravi Gherghetta in nadaljuje: »Projekta ne podpiram le zato, ker sem bil pred leti med zagovorniki gradnje terminala družbe Snam, ki je bil 15-krat večji, ampak predvsem zato, ker menim, da je napočil čas za spremembo dejavnih energetskih politike. Ustvariti je treba nov razvojni model, ki bo temeljal na obnovljivih vihri energije in bo omogočil, da putimo za sabo premog.«

GORICA - Bogdan Šuligoj slavi osemdeseti rojstni dan

Zlatar, urar in gobar

Do nedavnega je bil nenadomestljiv svetovalec športnih društev za nabavo medalj, pokalov in plaket

Bogdan Šuligoj

skega društva, da v spremstvu družinskih članov rad obiskuje razne prireditve v Kulturnem domu in tudi v drugih kulturnih sredinah na Goriškem. Gledališki festival Komigo se mu je zadnja leta še posebno priljubil, lahko bi rekli, da ga je kar zasvojil, saj je postal njegov zvesti obiskovalec. Primorski dnevnik pa je njegov redni in osrednji jutranji informator.

Do nedavnega je bil tudi nenadomestljiv svetovalec našim športnim društvom pri nabavi medalj, pokalov in plaket. Glede na strokovno usposobljenost za urarja je bil vedno »ena A kromometrist« na avtomobilskih relijih - tudi na znamenitem Argošu v Štandrežu.

O Bogdanu Šuligoju bi lahko napisal, da je v mladih letih zahajal k Zlatemu pajku, da je bil član Planin-

Ne gre niti pozabiti, da je vnet gobar, ki pa je zadnja leta - kot pravi njegov prijatelj Pepi - bolj stražar avtomobila pred »divjadi« kot pa nabiralec gob.

Bogdan je po naravi družaben, pravi veseljak. Vsako snidenje z njim (zanj sem še vedno »mulc« oziroma »mulerije«) se namreč prične z donečim pozdravom, ki se ga jasno sliši vse na okrog. Nato pa nadaljuje z bolj umirjenim tonom, rad se poglobi v pogovor o aktualnih temah in tako lahko človek sponzna drugo plat Bogdanove osebnosti, ki je prepojena z živiljenjskimi delovnimi izkušnjami, prepletenimi z zavbnimi anekdotami in poučnimi spoznanji. In pri tem pripovedovanju muroke nikoli ne mirujejo, saj nagovore »dirigira« kot maestro pred simfoničnim orkestrom.

Dragi Bogdan, uvodoma sem napisal, da z zadovoljstvom beležim misel ob svojem pomembnem živiljenjskem jubileju in to v imenu še mnogih svojih prijateljev in znancev, ki so ti bili v zadnjih mesecih še posebno ob strani. V imenu vseh teh, v imenu slovenskih kulturnih organizacij, še posebje pa v imenu društine tvojih »kvartopircev«, ti kličemo: »Dragi Bogdan, še veliko zdravih in zadovoljnih let!« A dovoli še namig »mulerije«: »Pazi nase, izzive živiljenja sprejemaj z zrnom soli, v prehrani pa se je izogibaj!«

Igor Komel

GORICA

What's up? Kako kaže?

Projekt predstavili profesorjem

Goriško zdravstveno podjetje je v sredo v dvorani della Torre v Gospoški ulici v Gorici priredila delavnico, med katero so goriškim profesorjem predstavili projekt »What's up?« (Kako kaže?), s katerim se želi goriško zdravstveno podjetje v sodelovanju z goriško pokrajinou, s Fundacijo Goriške hraničnice in ministrstvom za šolstvo približati mladim in njihovim težavam ter jim zagotoviti varnejše odražanje. Projekt je nastal v sklopu protokola »Crescere insieme«, ki sta ga julija podpisala Fundacija in zdravstveno podjetje. Takrat so tuudi ustanovili komisijo, ki bo ocenjevala in finančno podprla projekte, ki ciljajo na boljše počutje višješolcev. V okviru pobude »What's up?« - ime spominja na aplikacijo »WhatsApp«, ki je med mladimi zelo razširjena - želijo ustvariti mrežo šolnikov, zasebnikov in izvedencev s področja zdravstva, ki bi s skupnim delom omogočili varnejšo in bolj zdravo rast dijakov. Udeležencem srečanja je bil na voljo tudi priročnik »Definizione di obiettivi e soluzioni di problemi«, ki obravnava vprašanje vzgoje mladstnikov. V okviru projekta bodo v prihodnjih mesecih priredili tudi nekaj srečanj za starše.

Vabe proti steklini

ŽARIŠČE

Zaradi prisotnosti slovenske manjšine

ERIKA JAZBAR

Nedaleč od stavbe, kjer je bila v Gorici tik pred prvo svetovno vojno slovenska Cyril-Metodova šola na Blanči, so pred nekaj leti odprli novo ulico, ki so jo poimenovali po enem izmed prvih povojuh goriških županov, ki Slovencev, po besedah pričevalcev tedanjega časa, ni imel prekritano rad. Naneslo je, da so se v novih stanovanjih, ki so jih na prehodu v novo tisočletje zgradili ob omenjeni ulici, naseliли predvsem matični Slovenci.

Na to zanimivo sosledje interetnega življenja ob meji sem pomisla v poletnih dneh, ko sem sledila porodnim krčem prvega branja ustavnih reforme za preustroj senata, ki v zatišju čaka na boljše čase in na nova branja, ter razmišljala o usodi slovenskega predstavnštva v njem. Čisto neopazno je namreč takrat prišlo do vsebinskega zasuka, saj so zahitno po zajamčenem slovenskem zastopniku po novem sprejeli prav vsi deželniki politični dejavniki - slovenski in italijanski - in ga bolj ali manj prepričano branili najprej v pristojni senatni komisiji in nato na plenarnem zasedanju. Do pred kratkim je bilo načelo "zajamčenega zastopstva v izvoljenih telesih" v dokumentu t.i. "getiziranega dela manjšine" in so ga v parlamentu v imenu tega dela slovenske narodne skupnosti zagovarjali le predstavniki manjšin, ki so bili izvoljeni na listah zbirnih strank SVP in Union Valdóaine. Ostali med nami so ga suvereno odklanjali.

Sprenevedanje o podlagi za deželno specifiko pa velja predvsem za dobršen del italijanske večine, kateri ne gre iz ust stavek, da se na njej vrti naš deželni mikro-

kozmos. Izjemo je v tem pogledu, kolikor sledim politiki "drugi republike", predstavljal le deželni predsednik Riccardo Illy.

To zadrgo sem pobliže opazovala tudi pred nekaj meseci, ko se je bila bitka za ohranitev deželnih sedežev javne radiotelevizije. Ni ga bilo med italijanskimi sognovniki, ki bi na javnem mestu priznal, da je bil naš sedež rešen predvsem "zaradi prisotnosti slovenske manjšine". Vsa jaz ga nisem zasledila. Popolno poročilo o zadevnem dogajanju v komisiji za ustavnih vprašanja so tako lahko poslušali le tisti, ki obvladajo slovenski jezik. Tudi poročanje tiskanih medijev je bilo s tega vidika nepopolno.

Dokazov o tem, kako so bili v zadnjih dveh desetletjih, odkar govorimo o "novem ozračju", uspešni obojestranski kulturni in družbeni posredniki, bi bilo še in še.

Pomiritev je dolgotrajen proces, ki zahteva neposreden, sproščen in čist odnos do sebe in do bližnjega. Vtis imam, da si blaženega miru in odrešitve od psiholoških vložov našega malega zapletenega sveta takoj želimo, da pogosto preslišimo ali utišamo besede bližnjega, zakrivamo njegova dejanja in se delamo, kot da ne razumemo naših tistih, ki veljajo za naše sopotnike in prijatelje. Neusmiljeni pa smo, ko se gre za oceno besed, dejanj ali namer v naši sredini.

No, vsaj v tem imamo dokaz, da nismo še folklorna skupnost, temveč da spadamo v širši slovenski antropološki prostor in smo enakopravni del slovenskega naroda.

SLIKANICE - Nagrada Kristine Brenkove Med nominiranci tudi slikanica ZTT Slon na drevesu z ilustracijami tržaške Slovenke Dunje Jogan

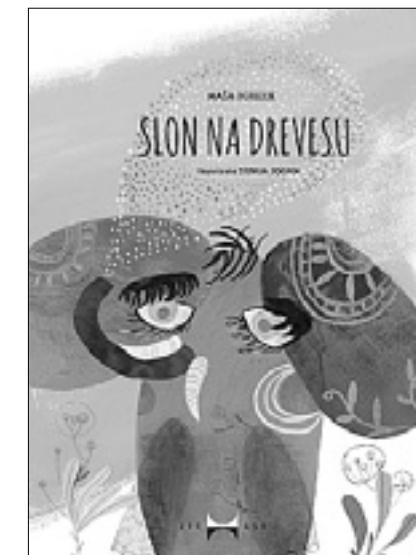
JUBLJANA - Za nagrado Kristine Brenkove 2014 za izvirno slovensko slikanico je nominiranih pet del: Slon na drevesu Maše Ogrizek in Dunje Jogan, Anton! Lucije Stepančič in Damijana Stepančiča, Modro ne bo Tomaža Šalamuna in Arjanja Pregla, Princesa srca Bine Štampe Žmavc in Polone Lovšin ter Ferdinand Avguštin Hallerstein avtorice Huiqin Wang.

Slikanica Slon na drevesu (Založništvo Tržaškega tiska) pripoveduje o odraščajočem slonu, ki ne more najti prave ljubezni, dokler posluša nasvete drugih. Žirija je v utemeljitvi nominacije delo označila kot vizualno privlačno slikanico, ki se odlikuje z jasnim likovnim jezikom, z barvitostjo, skladnimi kompozicijami in sproščenim ravnanjem s slikarskim materialom. Avtorica ilustracij je tržaška Slovenka Dunja Jogan.

Slikanica Anton! (založba Miš) priča zgodbo ilustratorjevega dedka Antona Pavliha na soški fronti, ki skozi izrazito intimno in globoko čustvovanje razpira mnogotore razsežnosti globalne vojne stiske. Ilustrator je vsebino naslikal v omejeni paleti s prevladujočimi rjavorenimi toni. Dinamična risba je narisana s svinčnikom, ki je bil v tistih časih morda edino pisalo na fronti, s čimer poudari skromno in nepriaznino okolje, v katerem se znajde glavni lik, piše v utemeljitvi.

Slikanica Modro ne bo (Morfem) z literarnim in likovnim jezikom ter močno interakcijo med obema sporazumevalnima kodoma nakazuje nove ustvarjalne možnosti razvoja naslovniško odprte slikanične produkcije oz. art slikanic za mladostnike in odrasle. Slikanica preizkuša bralčeve navade, odpira prostor za pogumno igro ter raziskuje odnose med besedim in sliko na področju slikanice, piše v utemeljitvi.

V slikanici Princesa srca (Miš) osamljena princesa vsak dan zbira niti sa-

mote in iz njih tke blago. Počasen in enakomeren ritem pripovednih nizov se spogleduje s porajajočo samoto, ki svoje niti tke previdno, a vztrajno in dokončno. To je po prepričanju žirije bogata slikanica, ki se bliža standardom, ki smo jih navajeni v tujini.

Biografija Ferdinanda Avguština Hallersteina, Slovenca v Prepopovanem mestu (Mladinska knjiga) je po prepričanju žirije pomembna za medkulturnost in hkrati za slovensko narodno identiteteto. Slikanica je oblikovana in izdelana zelo kakovostno, v naš prostor pa prinaša veliko svezega in novega, v prvi vrsti zgodbo o povzemanju dveh kultur iz davnih časov, kar se odslikava tudi v ilustracijah.

Žirija, ki jo sestavljajo Dragica Haramija (predsednica), Alenka Sottler in Kristina Picco, je nominirana dela izbrala izmed 33 slikanic, ki so izšle med julijem 2013 in julijem 2014. Podelitev nagrade bo 22. oktobra v Trubarjevi hiši literature.

Prej do novice na naši spletni strani
www.primorski.eu

GLASBA - Diatonična harmonika

V Recoaru uspeh dveh gojencev Denisa Novata

BRUNECK - V mesecu septembru se je v kraju Recoaro Terme odvijalo 19. svetovno prvenstvo v igranju diatonične harmonike. Tokrat je naš priznani harmonikar Denis Novato postal na avdicijo dva učenca, ki obiskujeta pouk diatonične harmonike v njegovi šoli v Brunecku na Južnem Tirolskem.

Komisija, kateri je predsedoval Giuliano Cameli s člani iz Argentine, Nemčije in Moldavije, je podelila Danielu Schneiderju in Dominiku Innerkoflerju (na fotografiji z Novatom) najvišjo nagrado v pripadajočih kategorijah. Gre za velik uspeh, saj je bila konkurenca zelo močna in vsi nastopajoči so bili odlično pripravljeni.

Poleg uspeha z obema gojencema se je Novato prijavil tudi v kategorijo ansamblov, kjer je nastopil v spremljavi tria in posebnega gosta Mika Younga. Skupina se je uvrstila na absolutno prvo mesto in prejela posebno polhvalo. Novato nam je povedal, da je zelo ponosen na svoje učence in srečen, da je med njimi kar nekaj mladih, ki stopajo po njegovi glasbeni poti.

Novato bo ta konec tedna nastopil na dveh koncertih v Švici, konec meseca pa ga bomo lahko videли na televizijskih ekranih prvega programa TV Slovenije, kjer bo zaigran v priljubljeni oddaji "Slovenski pozdrav".

Cyril Metodova družba je v teh dneh priredila veliko »patriotično« slavnost. »Vršila se je v veliki dvorani »Narodnega doma« ob ogromni udeležbi iz vseh slojev našega prebivalstva. Prireditev so počastili: Njegova Jasnost gospod namestnik princ Hohenlohe in gospa soproga princezinja Sofija Hohenlohe, katero je pozdravila učenka sedmega razreda, Bak, ter ji izročila šopek cvetnic. Bilo je častno zastopano tudi naše uradništvo, državno in zasebno. Končno naj omenimo njega, ki nam je vsikdar v zvestu oporo — našega delavstva. Dasi je bila ura neugodna in morajo ti ljudje prebijati težke čase, prišli so vendar naši možje, fantje in dekleta, v velikem številu. Niti omenjati pa ni treba, da je kar mrgoleno šolske mladine.

Glede izvršitve same smemo biti v visoki meri zadowoljni. Posamezne točke so se izvrševali z veliko preciznostjo, otroci so nastopali tako samozavestno, na čemer

TA TEDEN EDINOST PRED 100 LETI

GLASILCI POLITIČNE DOBROVOLJNE JEDINSTVA ZA PRIMORSKO

gre hvala našemu učiteljstvu, predvsem pa gospodu povodovi Karlu Mahkoti, dalje gospodom Engelmannu in Dimniku. Jako ganljiv prizor je bila zaključna slika: »Živi sveti cesar naš!« s simboličnim pomenom: Tržaški Slovenci prizegajo pod tržaško in slovensko zastavo zvestobo habsburški dinastiji. Ganotje je zavladalo po dvorani, ko so otroci skladno peli: »Živi sveti cesar naš!«, dočim so s cesarsko pesmijo pozdravili gospoda namestnika in soproga ob vstopu v ložo. Visoki gostje, posebno še gospod namestnik in soproga, so opetovano izražali svoje zadovoljstvo in priznanje na vsej tej patriotični prireditvi. Materialjen uspeh je bil zelo povoljen. Dasi je bila vstopnina jako nizka, je bilo dohodka 631 kron. Od te vsote odpade le malo znesek v pokritje stroškov, k čemur je gospod namestnik prispeval z zneskom 100 kron. Tako se je slovensko tržaško občinstvo potom svoje šolske mladine častno odzvalo svoji patriotični dolžnosti.«

TA TEDEN

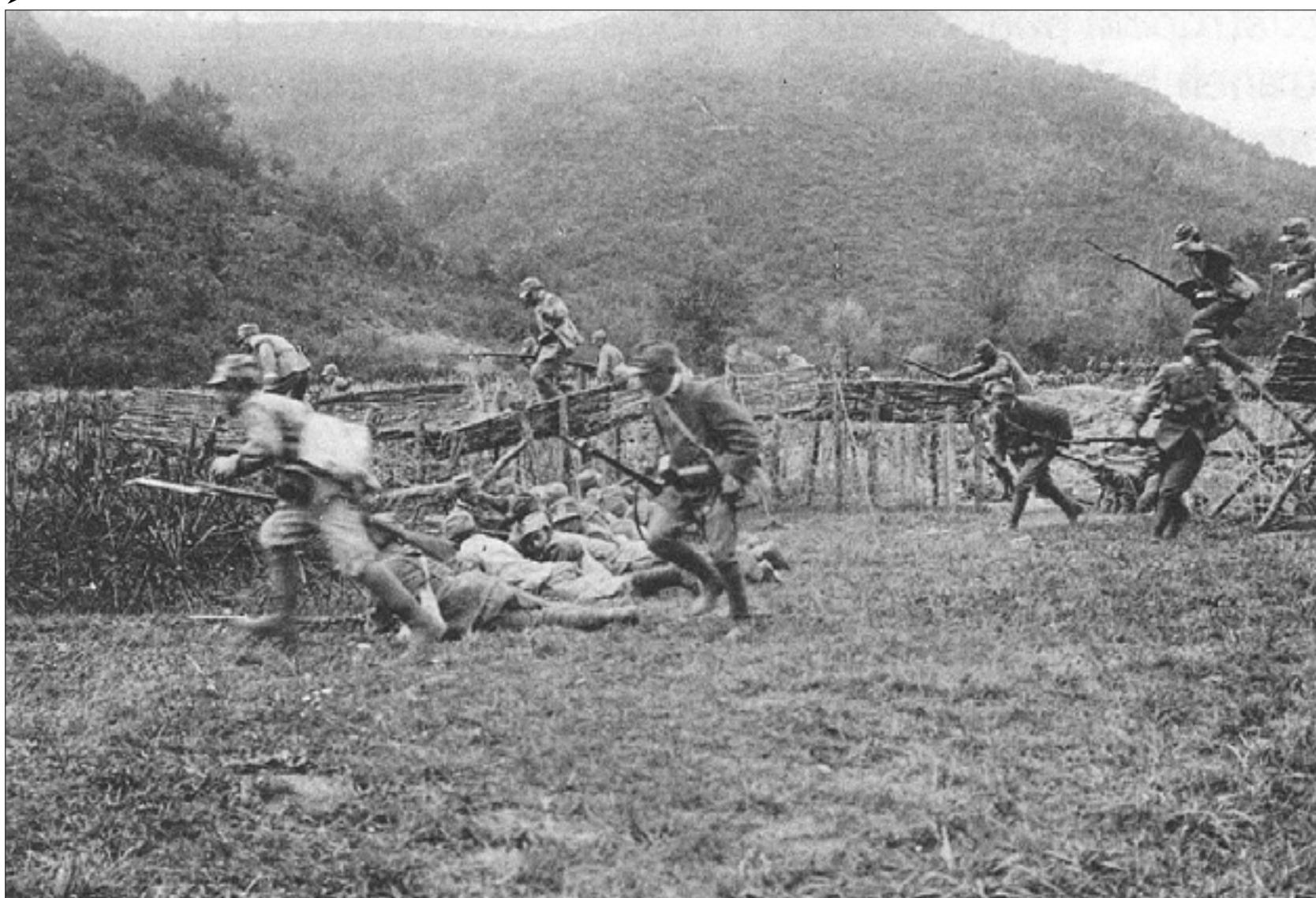
PRIMORSKI DNEVNÍK
GLASILCI OBODBOVILNE FRONTE SVODOBNEGA TRŽAŠKEGA ZEMLJE

PRED 50 LETI

dal pesem Veseli pastir, Bogomila Kravos pa je recitala pesem Zaostali ptič in Nazaj v planinski kraj. Alenka Kravos je z zanosom podala Človeka nikar ter V peplnični noči. Za zaključek je Neda Mijot recitirala pesem Soči.

Gregorčičev pesniški lik je že zablestel še pred pesnikovo smrto. Imel je številne sovražnike, vendor so bili primorani, da so ga priznali za najbolj popularnega slovenskega pesnika, katerega so razumeli in razumejo vsi; njegove pesmi so bolj muzika in melodija kot poezija. Zato ga lahko štejemo med največje pesnike v slovenski literaturi, za pesnika, ki se je vse življenje boril za človeka in njegove pravice.

Predavateljevemu izvajaju so pozorno sledili številni člani in simpatizerji društva, ki so ta večer do zadnjega kotička napolnili društveno dvorano. Ob burnem posloškanju je predavatelja pozdravil predsednik društva Niko Škamperle ter se mu zahvalil za prelep in nazoren prikaz pesnika Simona Gregorčiča.«

Že 26. januarja so šli Rusi v protinapad. Ambiciozna ofenziva centralnih sil se je že na začetku zataknila. Po dveh tednih jih je uspelo zasesti nekaj prelazov in grebenov, toda pogojev, da bi se spustili v Galicijo na drugi strani Karpatov, ni bilo. Samo 3. armada centralnih sil je v desetih dneh izgubila 90.000 ljudi, polovico vsega vojaštva. Ranjene, ki ni mogel sam priti do previjališča, je zmrznil v snegu, saj mu ni imel kdo pomagati.

Zaman je načelnik avstro-ogrskega generalstava Conrad von Hötzendorf doval žedno novo in nove čete. General Svetozar Borojević, ki je vodil karpatsko operacijo, je opozarjal, da je nadaljevanje ofenzive nesmiselno. Proti koncu februarja je bilo jasno, da je operacija propadla. Toda zadnje dni februarja so znova poskušali z ofenzivo, saj je bil Przemysl I zaradi pomanjkanja hrane pred kapitulacijo. Ofenziva je potekala v hudi snežni nevihti — in pričakovanih rezultatov ni bilo. Na koncu so na Borojevičeve sile udarile enote ruskega generala Brusilova. Nič ni moglo preprečiti padca Przemysla. Ruske čete so pol leta oblegale ta velikanski trdnjavski sistem dvanajstih utrdb. Ko so ga jeseni 1914 Borojevičeve enote prvič deblokirale, so množično davačno strelivo, hrane pa manj. V mirnem času je imel Przemysl za oskrbo na voljo tri železniške proge, po prvi deblokadi trdnjave pa je ostala le ena, saj so drugi dve nadzorovali Rusi. Trdnjava je padla v ruske roke predvsem zaradi pomanjkanja živeža.

Padeč Przemysla

Aleksander Vadnjal je doživel padec trdnjave in padel v rusko ujetništvo. V svojih spominih je padeč Przemysla takole opisal:

»Bilo je 19. marca leta 1915. General Kuzmanek je dal zadnje trdnjavsko povelje. Zadnji košček kruha, zadnjo mesno konzervo vam izročam. Jutri zjutraj udarimo na sovražnika in prepričan sem, da se združimo z našimi, ki so zbrani v bližini. Z združenimi močmi se prerinemo skozi sovražnikove vrste. Saj bi bilo sramotno, da bi se stotisočglava armada vdala brez boja.

In res, drugi dan je napravila vsa garnizija izpad iz trdnjave. Bili so pa to bolj živi mrljiči kot vojaki. Boj ni trajal dolgo: kakih 19.000 vojakov so Rusi ujeli in pobili, ostanek vojske je pa pribeljal nazaj v trdnjavko. To je bil konec Przemysla. Drugi dan se je pričelo uničevanje orožja in municije; kmalu so bile vse utrde uničene. Bilo je nekaj groznega, zemlja se je tresla kakor na sodni dan.

Prvi dan pomlad leta 1915, so bili Rusi že v Przemyslu. Z nami so lepo ravnali; dobili smo takoj dovolj prepečenca in cigareti. Ostali smo še dva dne v mestu in potem odkorakali do Radivnegra. Prenočili smo v neki tovarni na slami. Natrpali so nas toliko, da smo spali kot ovce. Neki vojak je bil prisiljen napraviti kar na mestu svojo potrebo. V

papir zavito, »frtaljo« je vrgel naprej, a nesreča je hotela, da je vse skupaj priletelo v obraz nekemu ogrskemu vojaku, ki je začel preklinjati kot levi Kristusov razbojnik na križu. Drugi dan so nas posadili na vlak. Po triindvajsetdnevni vožnji smo prišli v Taškent v srednji Aziji.«

Vadnjal je v ruskem ujetništvu doživel obično dogodivščin, ki jih duhovito opisuje. Toda bil je tudi spreten in podjeten, tako da se je v rojstno Ilirsко Bistrico leta 1921 vrnil kot precej premožen možakar. Z denarjem, ki ga je prinesel iz Rusije, je lahko postavil na noge donosno sodavičarsko obrt.

Po uspešni osvojitvi Przemysla so lahko Rusi krenili v novo ofenzivo, ki je vrhunec dosegla na začetku aprila. Dve avstro-

ogrski armadi sta bili v hudem položaju. Nemški zaveznički je pomagal ustaviti ruske enote, tako da se je ruska ofenziva sredi aprila polegla. Bilanca je bila za avstro-ogrsko stran zopet huda: v karpatskih bitkah je v nekaj mesecih izgubila kar 800.000 mož, od tega jih je bilo 100.000 mrtev. Tudi Rusi niso bili zadovoljni, saj jim ni uspelo prodreti v panonsko nižino. Imeli so sicer manjše izgube od armad centralnih sil, toda od začetka vojne so izgubili kar 1.200.000 ljudi.

Na severnem delu vzhodne fronte je prišlo na začetku leta 1915 do popadov med nemškimi in ruskimi silami na Mazurskih jezerih. V začetku februarja so Nemci na dveh mestih udarili na ruske postojanke in ruske enote uspešno potisnili nazaj, 21. februarja so se jim v Avgustovskem gozdu vdale že prej obkoljene štiri ruske divizije. Vendar pa nemško poveljstvo vzhodne fronte te zmage ni moglo izkoristiti, saj od vrhovnega poveljstva ni dobiло svežih čet, in nemška ofenziva se je konec februarja ustavila.

Ruska vojska je poskušala s protifenzivo, toda hude izgube so jo prisilile k umiku.

Večmesečne operacije na vzhodni fronti so izcrpale eno in drugo stran. Na obeh je padlo ogromno žrtev in na začetku pomlad sta bili spet tam, kjer sta bili pred božičem.

Preobrat pri Gorlicah

Spmoladi sta vojski dvojne monarhije in Nemčije imeli občutno premoč nad ruskimi silami. Ruska vojska je sistematično slabila ta odsek, da bi okrepila druge dele fronte. Nemške enote so bile pred ruskimi v veliki prednosti zlasti v težkem topništvu. Poveljstvi centralnih sil sta se dogovorili o skupni ofenzivi, ki se je presenetljivo končala z enim od najuspešnejših prebojev v prvi svetovni vojni. Poveljstvo je prevzel nemški general August von Mackensen. Nemci so za to akcijo med Tarnow in Gorlice pripeljali eno svojih najboljših armad z vzhodne fronte, dve avstro-ogrski pa sta na tem odseku še bolj razvlekli svoje položaje, tako da bi bili Rusi (ki jim je pričelo primanjkovati streliva in opreme) še bolj ranljivi. 2. maja so Nemci začeli veliko ofenzivo na severnem

odseku vzhodne fronte s silovito topniško pripravo iz tisoč topov, kar jih je že prvi dan omogočilo prodor pet kilometrov v globino na celotni frontni liniji. Topovi velikega kalibra so dobesedno zmeli ruske utrde in vojaki so bili prisiljeni ali pobegniti ali pa se predati.

General Borojević je imel v Karpatih svoje čete dotedaj blokirane, uspešen nemški napad pa jih je omogočil, da so se takoj na začetku ofenzive vključile v spopade in osvojile pomembne prelaze in previse. V naslednjih dneh so vojaki centralnih sil pritisnili na ruske čete na južnem krilu, da bi prek Karpatov vdrle v Galicijo. Rusi so bili popolnoma presenečeni. Njihovo topništvo zaradi pomanjkanja streliva ni bilo kos nasprotnikovemu. Rusko poveljstvo je v boj pošiljalo vedno nove enote, ki pa niso mogle ustaviti ofenzive nasprotnikovih sil.

Dol 10. maja so se Rusi umaknili za reko San, armade centralnih sil pa so pri Gorlichah dosegle velikansko zmago. Na tristo kilometrov dolgem odseku so ruske enote v pičlih dvanajstih dneh potisnile sto kilometrov v globino. Nekaj dni pozneje, 25. maja (Italija je že napovedala vojno dvojni monarhiji), so šle armade centralnih sil v novo ofenzivo in 3. junija so osvojile Przemysl. Ofenzivo so nadaljevale in 22. junija že vkorakale v Lvov. Bitka, ki se je začela pri Gorlichah, se je končala s tem, da so iz Galicije pregnali Ruse.

In komaj je Avstro-Ogrska po devetmesečnih izjemno hudih vojnih naporih občutila olajšanje na vzhodni fronti, ki bi ji lahko prineslo vsaj nekajmesečni predah, so se za naskok pripravile italijanske čete. Napad Italije je seveda občutno olajšal položaj Rusije po njihovem hudem porazu pri Gorlichah in Tarnowu. Centralne sile so proti Rusom dosegle izjemno zmago, ki jim je znova obudila upanje v dokončno zmago, nevtralne dežele pa je prepricala o njihovi moči, tako da so še naprej ostale nevtralne. Dogajanje na bojišču je opogumilo Bolgarijo, da je stopila v vojno na strani centralnih sil, Romunijo pa so prisilili, da je uvrstila svojo nevtralnost.

Italijani so se vojskovanja lotili temeljito: sklenili so posebno konvencijo s Stavko (rusko vrhovno poveljstvo) ter s srbskim generalstvom. Z novimi zaveznički so se dogovorili o koordinaciji vojaških akcij. Glavni cilj skupnih akcij je bil prodor v notranjost dvojne monarhije, na črto Budimpešta — Dunaj. General Cadorna je še na začetku maja 1915 začel skrivno mobilizacijo italijanske vojske, dan pred začetkom vojne z Avstro-Ogrsko pa so Italijani javno objavili splošno mobilizacijo.

PREDEN LISTJE ODPADE BOMO DOMA

Miro Simčič

se nadaljuje

25

Objavo v dnevniku je omogočil avtor
Miro Simčič

knjigo je izdala založba

buča
Book Publishing
Ljubljana, Kolarjeva ulica 47
Spletna knjigarna www.buca.si

Italijani poklanjajo dragoceni čas

V noči med 23. in 24. majem so italijanske čete prestopile avstro-ogrsko mejo pri prelazu Stelio na tromeji med Švico, Avstro-Ogrsko in Italijo do Jadranškega morja. Nova frontna črta med donavsko monarhijo in Italijo je bila dolga šeststo kilometrov in se je vila od tromeje s Švicico, prek Dolomitov, Karnijskih Alp in Julijcev, prek Soške doline, kraške planote do Tržiča v bližini Trsta. Sočo, kot najboljšo naravno ovoiro na tem območju, je avstro-ogrsko vrhovno poveljstvo izbral za mesto najhujših spopadov v italijansko-avstro-ogrski vojni. Tu so Italijani v naslednjih enajstih bitkah silovito pritisnali, da bi prodrali do Trsta in Ljubljane in po neznevi v osrčje dvojne monarhije.

Do odločnega in hitrega italijanskega prorača v notranjost donavske monarhije pa ni nikoli prišlo. Proti pričakovjanju vrhovnega poveljstva donavske monarhije se je italijanska vojska odločila za previdno in postopno tipanje sovražnika. Poveljstvo 5. armade, ki je v prihodnjih mesecih branila Sočo, je prevzel sedaj že proslavljeni pehotni general Svetozar Borojević. To nepričakovano italijansko poklanjanje časa nastajajoči 5. armadi maja leta 1915 je pozneje posmehljivo komentiral, češ da bi »Rusi to naredili drugače«, kot je naredil italijanski general Luigi Cadorna. Zaradi obotavljanja so Italijani zamudili enkratno priložnost za hitro zmago, saj nasprotnik na začetku spopadov na italijanski fronti ni bil pripravljen na resno obrambno delovanje.

Italijani so že prve dni brez težav zasedli ozemlje, s katerega so se vojaki donavske monarhije umaknili brez boja, med drugim so zapustili tudi Kobarid in Vršič. Italijanska vojska je zasedla izpraznjeno območje na spodnjem delu Soče, Gorriške brda, Kobarid, Ježo, Kolovrat, nekoliko pozneje pa še bovško dolino. Italijanski časopisi so ob vsaki zasedeni vasi in mestu vriskali od veselja in ponosa. Bili so polni evforičnega zmagslavja. Prvo večje mesto, ki so ga Italijani zasedli, je bil Kobarid, pozneje pa bo Kobarid (po italijansko Caporetto) sinonim za nacionalno katastrofo brez primare. Italijanom se je na začetku zdelo vsestršno preprosto, in takrat je res vse teklo gladko, tako kot je general Cadorna v parlamentu napovedoval — vojaški poseg Italije proti dvojni monarhiji naj bi bil lahketon »sprehod na Dunaj«.

KOŠARKA - Jutri Jadran Franco v PalaRubini ob 20.30

Prvi domači popravni izpit

Jadran Franco bo jutri prvič v letoski sezoni igral pred domaćimi gledalci. Za člansko ekipo Jadrana, ki se je v ligo B vrnila po 19 letih (zadnjič je igrala v sezoni 1996/97), bo to tudi prvi uradni nastop v tržaški palači PalaRubini. V drugem krogu skupine B se bo Jadran pomeril z Uranio Milano, ki je kot Jadran v prvem krogu izgubila. »To je mlada ekipa, ki hitro teče, igra agresivno v obrambi, atletsko so odlično pripravljeni, niso pa tako izrazito postavni,« opisuje nasprotnike trener Andreja Mura, ki si je med tednom ogledal na posnetku prvi nastop Milančanov. Ekipa nima prvega centra, odlikuje pa se bo borbeni igri in hitrih protinapadih: »Prav za to bomo morali biti zelo previdni in izgubiti čim manj žog,« še poudarja Mura. Seveda bo za uspešen nastop treba izboljšati tudi igro v obrambi, ki je bila glavni razlog visokega poraza na prvi tekmi Jadrana. Franco in ostali bodo morali biti še posebej pozorni na Palearija, visoko krilo, ki igrat pod košem (202 cm, letnik 1981), ki je izkušen igralec in je tudi odličen pri metu. Ob njem sta nevarna še strelec Torgano (200, 1991) in Bazzoli (200, 1983), kriko, ki prav tako igra pod košem in je s Palalearjem najstarejši igralec.

Jadran je med tednom odigral tudi prijateljsko tekmo proti Pordenonu, kjer je bil že viden napredok v obrambi, obenem pa je trener lahko preizkusil Matijo Baticha, ki je uspešno odigral eno četrtino. Še vedno pa bosta odsotna Marco Diviach in Martin Ridolfi.

V dvorani PalaRubini bo Jadran spet igral v sredo, 15. oktobra, ko bo na vrsti medtedenski krog in prvi deželni derbi proti Gsa Udine, ki je eden izmed favoritorov za napredovanje. (vs)

DEŽELNA LIGA C - Derbi med Borem Radensko in Bregom bo jutri ob 18.30 na Stadionu 1. maja.

Matija Batisch
je saniral
poškodbo in
bo jutri pomagal
svojim
soigralcem

FOTODAMJ@N

Vhod iz ulice Miani, tudi nakup abonmajev

Tekma v športni dvorani PalaRubini se bo začela ob 20.30. Edini vstop bo iz ulice Miani, za vse gledalce pa bo na voljo parkirišče dvorane ob ulici Flavia. Vsi, ki so že rezervirali abonma, ga bodo lahko dvignili pri blagajni, možno pa ga bo tudi kupiti na blagajni pri vhodu v dvorano (ul. Miani). Cene za 14 tekem - senior 75 evrov, junior (16–25 let) 45 evrov. Za ogled posamezne tekme pa bo treba odšteti 7 evrov, gledalci od 16 do 26 leta starosti pa 4 evre. Za otroke do 16. leta starosti bo vstop v telovadnico prost.

Špiker tekme bo Evgen Ban, med četrtinami pa bodo gledalce zavale navijačice Cheerdance Millenium.

NOGOMET - Ekipa Sovodenj v deželnem prvenstvu ljubiteljev

Jubilejna deseta sezona

Predsednik Mauro Ferfoglia: »Klapa je temelj ljubitelske ekipe« - Posebni dresi ob desetletnici, načrtujejo turnir

Ljubitelji iz Sovodenj bodo v letoski sezoni praznovali deseto obletno delovanja. Že deset let je minilo, odkar so se v Sovodnjah odločili, da ustanovijo ekipo, ki bi v bistvu združevala prijatelje. »V Sovodnjah smo si že zeleli ustanoviti ljubitelsko nogometno ekipo že pred približno trinajstimi leti, a se je prvi poskus izjalovil. Veliko naših fantov se je tako odločilo za igranje nogometa pri drugih ljubitelskih društvih, mnogo se jih je odselilo v Moraro. Zaradi tega smo se pred desetimi leti odločili, da te nogometne združimo, tem pa so se pridružili tudi igralci in prijatelji iz sosednjih slovenskih občin, tako da smo lahko tudi sami ustanovili ekipo,« pravi ena izmed duš moštva in predsednik ljubiteljev iz Sovodenj Mauro Ferfoglia. »Igralci naše ekipe so pravi odraz našega teritorija, saj poleg domaćinov, nastopajo za nas nogometni iz Števerjana, Štandreža, Doberdoba, Jamelj in okolice. V desetih letih je skozi naše vrste šlo približno sto igralcev, v letoski sezoni pa imamo zaenkrat 32 registriranih nogometarjev, ki so stari od 26 do 47 let. Naj povem tudi, da veliko sodelujemo z matičnim društvom, tako kot odborniki kot tudi pri določenih praktičnih zadevah,« poudarja Ferfoglia in dodaja, da je »klapa« oz. družba temelj ljubitelske ekipe. Na sovodenjski zelenici trenirajo dvakrat tedensko, ob vikendih odigrajo tekmo, v pripravljalnem obdobju pa so pod takšnico Bogdana Grilja, ki je letos zamenjal dolgoletnega trenerja Danieleja Maurija, vadili trikrat tedensko. »Po vsakem treningu se seveda ustavimo ob pijaci, po sobotnih tekma pa se večkrat zadržimo do poznej večernih ur,« pravi Ferfoglia, katerega smo tudi vprašali, naj izpostavi najlepši spomin iz desetletnega delovanja. »Zagotovo bo omenil nekoliko nepričakovano tretje mesto, ki smo ga

zasedli v drugi sezoni, drugače smo se vedno uvrščali nekje na polovici lestvice. Klub temu pa bi lahko reklo, da so bile vse sezone s človeškega vidika enkratne. Upajmo, da bo letosna športna sezona uspešna, saj se nam je letos pridružilo še nekaj domaćinov, tako da imamo kar konkurenčno ekipo,« pravi Ferfoglia in omenja, da je ekipa pobratora z nemško ekipo Roter Stern Mallorca (ali Rdeča Zvezda) iz Heidelberga (Sovodenjci na skupni sliki z nemškimi nogometniki), tako da se je delegacija ljubiteljev pred leti že preizkusila na turnirju v Nemčiji, nemške igralce pa so tudi že gostili v Sovodnjah. V sklopu praznovanja desetletnice delovanja imajo ljubitelji iz Sovodenj kar nekaj načrtov za letošnje leto. »Naše prvenstvo se je začelo prejšnji teden z zmago v Rožacu, v soboto (jutri) pa bomo ob 15. uri odigrali prvo domačo tekmo proti ekipi Leon Bianco iz Krminca. Pred srečanjem bomo prijateljem predstavili posebne dres, ki smo jih izdelali za desetletnico. Decembra ali januarja bo-

HOKEJ NA ROLERJIH - Jutri na Opčinah

Polet Kwins začenja novo avanturo v ligi A1

Z jutrišnjo tekmo proti ekipi Sportleale Monleale (ob 20.30 na Pikelcu na Opčinah) bo openska ekipa Polet ZKB Kwins začela novo sezono v najvišji državni ligi A1. V najbolj kakovostno italijansko ligo se openski »konji« vračajo po treh sezona: po izpadu v sezoni 2010/11 so poletovci igrali v liga B, nato v drugi slovenski lige in lani znova v italijanski liga A2. »V najvišjo državno ligo se vračamo skoraj z enako ekipo, s katero smo pred nekaj leti izpadli. Od takrat pa so fanje, vsaj upam, pokazali določen napredok in imajo veliko novih izkušenj. Predvsem pa so si napredovanje izbrili na igrišču, kar bodo nedvomno bolj cenili in upoštevali v teku sezone,« razmišlja odbornik in navsezadnje še vedno tudi hokejist Mojmir Kokorovec, ki vsekakor upa, da v letoski sezoni ne bo oblekel dresa: »V štiršem izboru smo še vedno vsi trije Kokorovci, jaz, moj brat Samo in bratanec Mitja. Registrirani pa smo z golj formalno. Igrali bomo le, če bo res treba.«

Polet ZKB Kwins, ki ga bo tudi letos vodil potrjeni trener Dejan Ru-

sanov, cilja na obstanek v liga. »Liga A1 je letos še bolj kakovostna kot v prejšnjih sezona. Prepričan sem, da bodo razlike med moštvi minimalne, saj se je večina moštva okreplila. Glavni favorit za državni naslov je Milano, ki je bil tudi lani državni prvak. Milano je prejšnji teden v superpokalu premagal prav Monleale, ki bo v soboto (jutri) gostoval na Opčinah. Regularni del superpokala se je končal 4:4. Milano je nato dvignil pokal po zaslugu zlatega gola (5:4) v podaljšku. V skupino favoritov za naslov spada tudi Monleale, tako da bomo v soboto na Pikelcu hitro videli, ali smo iz pravega testa,« je povedal Kokorovec, ki je še dodal: »Mi se bomo bržkone v spodnjem delu borili za obstanek s Piso, Rimom, Padovo in Asiagom. V nižjo lige izpade le zadnji na lestvici. Prih šest pa se bo uvrstilo v play-off.«

Openski ekipi se je letos privdužil obetavni 19-letni Tržačan Emanuele De Vonderweid, ki je lani igral pri ekipi Tergeste v liga B. Vsi ostali igralci so bili potrjeni in so vsi zrasli v Poletovem mladinskem sektorju. Polet bo v novi sezoni igral brez tujecev. »Vsaka ekipa ima po nekaj tujecev. Mi pa smo se odločili, da jih ne bomo najem, ker so stroški preveliki,« pravi Mojmir Kokorovec.

Varovanci trenerja Dejana Rusanova (za kondicijsko pripravo je skrbel Michele Teghini) so odigrali nekaj pripravljalnih tekem: »Igrali smo proti hrvaški izbrani vrsti in tolminskim Muflonom, ki igrajo v prvi slovenski lige. Vsakič smo jih premagali.«

Prvi del prvenstva se bo končal 22. decembra. Drugi del se bo začel 10. januarja in končal 21. marca.

Na mladinski ravni bo Polet letos tesno sodeloval s tržaškim klubom Tergeste (članska ekipa bo igrala v liga B). Dve mladinski ekipi bo sta igrali z imenom Polet Kwins, dve pa Tergeste. (jng)

Polet ZKB Kwins

Bryan BALLARIN	branilec	1971
Davide BATTISTI	napadalec	1985
Lorenzo BIASION	vratar	1997
Gianluca CAVALIERI	branilec	1990
Paolo CAVALIERI	branilec	1992
Jacopo DEGANO	napadalec	1995
Doriano DE IACO	napadalec	1986
Emanuele DE VONDERWEID	napadalec	1995
David FABIETTI	napadalec	1988
Andrea GALLESSI	vratar	1989
Martin GRUSOVIN	napadalec	1996
Gabriel HDIDOU	branilec	1989
Mitja KOKOROVEC	napadalec	1973
Mojmir KOKOROVEC	vratar	1969
Samo KOKOROVEC	napadalec	1970
Carlo MARIOTTI	napadalec	1992
Mauro MEDEOT	branilec	1971
Daniele MIAZZI	napadalec	1990
Mattia MONTENESI	napadalec	1990
Giacomo PASINI	napadalec	1991
Michele POLONI	branilec	1996
SEDEČIČ Daniel	napadalec	1996
ZOL Christian	napadalec	1996

TRENER: Dejan Rusanov

POMOČNIK TRENERJA: Michele Teghini

LIGA A1		
1. krog (11.10.): Polet	ZKB Kwins - Monleale, Asiago Vipers - Cittadella HP, Milano Quanta - Cus Verona, Ghosts Padova - Pol. Molinese, Mammuth Roma - Diavoli Vicenza.	2. krog (18.10.): Cittadella - Polet; 3. krog (25.10.): Polet - Molinese; 4. krog (8.11.): Asiago - Polet; 5. krog (15.11.): Polet - Milano; 6. krog (22.11.): Roma - Polet; 7. krog (6.12.): Polet - Vicenza; 8. krog (13.12.): Polet - Padova; 9. krog (20.12.): Verona - Polet.

Trener Poleta Dejan Rusanov ARHIV

CAMINando do Santiaga

Camino de Santiago ali Jakobova pot: eden izmed najstarejših in najbolj poznanih romarskih itinerarijev, postaja iz leta v leto bolj poznan in obiskan. Vse od Srednjega veka se romarji podajajo na zahtevno popotovanje s končnim ciljem v mestu Santiago de Compostela, kjer se nahaja Jakovo svinčče. Na Camino se je poleti odpriavila tudi Kaja Koren (**na posnetku desno v beli majici**), tokratna šumova sogovornica. V tej številki boste torej, vsaj z mislimi, lahko koračili vse od Francije do španske Galicije in to kar brez potu in žuljev.

IDENTIKIT:**Ime in priimek:** Kaja Koren**Starost:** 25**Študij:** študentka veterinarske medicine
Od kod odločitev, da boš prehodila Camino de Santiago?

Za Camino sem prvič slišala kot otrok, ko se je s poti vrnil družinski znanec. Potem sem nanj malo pozbila, v podzavesti pa je vedno ostala neka radovesnost. Zavedla sem se, da poznam vedno več ljudi, ki so se podali na pot. Začela sem se malo bolj aktivno dokumentirati o Caminu in dejansko čakala na ne-

kakšen znak, ki bi mi rekel: Pojni! No, znak je prišel od Nike, kolege na fakulteti. Septembra lani sva se o tem slučajno pogovarjali in se potem par mesecev malo obnavljali, dokler nisva zasledili, da bo v Študentskem naselju potopisno predavanje o izkušnji na Caminu. Šli sva na predavanje in ko sva zapustili dvorano, je Nika samo rekla: Greva, zdaj ali nikoli več. Med potjo sva potem spoznali ogromno ljudi, s katerimi sva se družili ob večerih. Zjutraj sva na začetku večinoma hodili sami, vse dokler se nama ni po 13 dneh pridružila Nicol iz okolice Pulja, ki je postala, kot je sama rekla, njina »Camino sister«. Bile smo za vse zelo zanimiva trojica, saj ni bilo vsem prav jasno, kako to, da se takoj dobro razumemo, če pa ne govorimo istega jezika.

Katero izmed različnih možnih poti sta izbrali?

Odločili sva se za Camino francés, s štartom iz Saint Jean Pied de Porta v Franciji (797 km od Santiago de Compostela), ki je hkrati najbolj znana in tudi najbolj obiskana pot. Prva etapa prečka Pireneje. Preko manjših in večjih prelazov, gorskih pašnikov in gozdov prideš iz Francije v špansko deželo Navarra in potem se pot nadaljuje čez tri druge regije: La Rioja, Castilla y Leon ter Galicija. Štartali sva 17. avgusta in na cilj prišeli 16. septembra, s tem da vse v glavnem sledili etapam, ki jih predлага večina vodnikov.

Kaj pa sama priprava na odhod?

Pravzaprav ni bilo nobene konkretne priprave. Fizično sem sicer aktivna, v Ljubljani tečem in hodim na Rožnik s psom, ampak to je tudi vse. Pogoj za odhod je bil, da pred avgustom zaključim vse študijske obveznosti, kar mi ni dovoljevalo daljših treningov. Najpomembnejše je bilo to, da sem si dovolj zgodaj nabavila lahke pohodniške čevlje, ki sem jih obula praktično vsakič, ko sem šla iz hiše. Še spala bi v njih, samo zato, da bi se nanje privadila. Pa so me vseeno ožili.

V zapisih romarjev se večkrat pojavljajo ravno boleči opisi štetja žuljev. Drugi pa pogosto beležijo, kako so morali med potjo odvreči večji del prtljage...

Že prvi večer naju je z Niko »hospitalero« v prenočišču malo prestrashil, da imava prevelike in pretežke nahrbtnike. Dejansko nisva mogli razumeti, kaj naj bi bilo v nahrtniku odveč. S časom pa sva nehal skrbeti, prvič ker sva s svojima nahrtnikoma takoj prešli v pravo simbiozo, drugič, ker sva videli, koliko nepotrebnih stvari drugi nosijo s sabo; od celih setov licil do treh parov telovadnih copat. Tako da je vse prišlo nazaj z nama domov in je potem doma mogoče romalo v smeti. Kar se tiče žuljev, pa Niko in Nicol nista imeli praktično niti enega, jaz pa na vsakem prstu po enega, pa še med prsti in seveda na petah. Dobila sem celo žulje na žuljih. Vsak večer sem imela svoj ritual raz

kuževanja in povijanja. Sicer pa sem mirno hodila s svojimi žulji, tako da so se proti koncu že začeli celiti in jih je bilo vedno manj. V glavnem, mislim da za žulje ni nobenega skrivnega recepta ali magičnih čevljev. Pomaga pa, če zanje preprosto nehaš skrbeti, saj potem, ko dobiš novega, postane stvar že smešna!

Kako bi nam opisala vsakdan poходника?

Vsak si pot zamisli po svoje. Recimo, da je najnovo vodilo bilo: pustiva se presenetiti. Z Niko sva skušali čim manj vnaprej planirati in vse sprejemati z nasmehom (tudi dež!). Še sedaj se druga drugi čudiva, kako nama je to uspelo. Navadno sva se tudi z Nicol na pot odpravljali okrog 6.30. Zgodaj ure so se nam zdale najlepše za hojo. Proti koncu poti pa je juntrani mrak začel postajati malo problematičen in smo se na pot odpravljale malo kasneje. Ko smo enkrat prišle na cilj, smo si poiskale prenočišče in najprej vsakič letete pod tuš! Stuširane in kot prerocene, smo se lahko lotile pranja oblek in iskanja hrane, kar je lahko v manjših vasičah zaradi španske sieste velik problem! Sledil je navadno počitek in druženje z ostalimi romarji.

Stivo romarjev vsako leto narašča. Pa vendar je vedno več takih, ki se odloči za pot iz nereligioznih razlogov...

Dejansko so romarji z izključno verskimi motivacijami manjšina. Da ne bo pomote, vernih ljudi je veliko, tudi mladih, precej jih hodi tudi med potjo redno k maši, ampak vera zanje na poti ni gonilna sila. Za veliko ljudi je motivacija recimo šport, zgodovinsko-kulturna plat poti ali pa druženje z novimi, zanimivi ljudmi. Najlepše je to, da se na Caminu s človekom, ki si ga komaj sposonal, takoj povežeš, pa naj bo še takaka razlika v starosti, v navadah in izkušnjah.

So to rejeti tvoja pričakovana skladala s tem, kar si doživel?

Veliko nisem pričakovala, saj me je bilo strah, da bi bila razočarana. Glede na to, da je bila to do tega trenutka najlepša izkušnja mojega življenja, se mi zdaj teča ni treba več batit. Pot doživljaš 100%, s telesom in dušo. Vsak občutek je emfatičen, z vsakim korakom, vsakim žuljem, vsako solzo, sreče ali žalosti, vsakim nasmehom občutiš življenje. Zavedaš se življenja in zavedaš se, da je lepo.

Če bi morala med številnimi trenutki izbrati najlepšega oz. najtežjega?

Res sem trpela, ko sem imela žulje, pa verjetno tudi vneto tetivo, in smo hodili po pokrajini Meseta. Gre za pravo puščavo, o kateri Španci pravijo, da lahko tri dni gledaš za psom, ki teče, in ga boš še vedno videl. Tri ure sem zrla v zvonik etapnegata cilja, ki je bil vedno enako daleč, kar me je tudi psihološko zdela. Najlepši spomin pa je gotova povezan s prihodom v Santiago. Ko smo se še vse zmedene odpravile od katedrale proti romarskemu uradu, so naenkrat z vseh strani prileteli prijatelji in nas objeli. Vsi smo si cestitali, jokali, se smeiali, žareli smo. Občutek, da si del neke skupine in da imaš te »neznance« v bistvu rad, je neprecenljiv. Nadjel cilj pa ni bil Santiago, ampak ocean. Z Niko sva v to prepričali tudi Nicol, tako da smo po prihodu v mesto, stalno imele občutek, da naša pot še ni končana. Tri dni potem, ko smo zagledale morje, smo vedele, da je zares konec. Konec, ki ne bi mogel biti lepši, saj je po treh dneh nalivov nad oceanom posijalo sonce.

Šepeta se - Šepeta se - Šepeta se - Šepeta se - Šepeta se - Šepeta se

Potrebuјemo (anti) heroje?

Pred dobrim tednom so tako v italijanskih kot slovenskih kinodvoranah začeli predvajati drugi film serije Sin city. »Mesto greha – Ženska za umret« temelji na istoimenskem grafičnem romanu, takoj kot marsikateri drugi film, ki je izšel v zadnjih letih. Pri tem pa se od drugih kinematografskih verzij stripov zelo razlikuje, saj bodeva v oči tako želja po tem, da bi se delno obdržala grafična oblika, vključno s črno-belo tehniko (z izjemo barvnih poudarkov), kot tudi značilnosti glavnih junakov. Te bi namreč prej označili za antagoniste dobrih, premočrtnih junakov, ki so značilni za druge grafične novele. Ne glede na to, da so kinodvorane zares bile bolj polne, ko je izšel Iron Man ali Spiderman, vseeno pa ljudi privlači ta karikirano krvoljčni noir film. Zakaj?

Za druge filme podobne narave, t.j. prenosne stripe na veliko platno, velja, da nas (super) heroji navdušujejo. Množice v realnem svetu, prav tako kot v filmskem, imajo potrebo po tem, da

nekdo udejanji ideje pravičnosti, ki jih ima skorajda vsak v srcu. Ker so taki junaki v realnosti odsotni, ali pa mogoče na počitnicah za nedolochen čas, nam naš kapitalistični svet ponuja filmsko različico uresničenih želja v milijonih variant. Imamo na razpolago izredno bogatega Iron Mana, pishološko kompleksnega Batmana, malo nerodnega Spidermana, božanskega Thora, itn. V raznoraznih kontekstih se vedno najde kdo, ki reši vse ljudi pred zlom. Pri čemer predstavljam zlo po navadi drugi ljudje, seveda. V Mestu greha pa so glavni junaki prostitutke in nasilneži. Dobrih devetdeset odstotkov protagonistov bi lahko označili za alkoholizirane, kajenje sploh ni preposedano in izražanje ni najbolj prefinenj. Ti junaki pa so nam vseeno všeč. Ali se za tem skriva neizliveta sadistična žilica, ki nas žene k temu, da bi gledali tak film z golj zaradi neštetoih nasilnih scen? Ali pa so mogoče golote usodne ženske Eve Green lahko za koga razlog, da plača se-

dem evrov vstopnice?

Mogoče, vendar bi bilo težko, da bi tak film v svoji prefinenosti privlačil zares velike množice, če ne bi imel nečesa več, nečesa, kar po svoje lahko navduši vsakogar. Kajti kljub svoji posebnosti in ekscentričnosti je ta celovečerec enak ostalim zgodbam o junakih, ki se borijo proti slabim – ali bolje rečeno: slabšim. Scriptizete in pijanici se namreč v končni fazi borijo za pravico, proti izkoriscenju, in, za kolikor lahko zveni absurdno, proti nepotrebnemu nasilju. Protagonisti so daleč od tega, da bi bili kot Kapetan Amerika ali V iz V for Vendetta, kljub temu pa so heroji. Anti-heroji, pravzaprav. V fikcijskem najslabšem možnem mestu Sin city se kljub vsemu najde kdo, ki se upre višjemu slabemu, čeprav je sam po svoje »slab«. In ljudem je všeč verjeti, da, čeprav te to mesto – pravzaprav ta naš svet – ali pogubi ali umaže, nekaj dobrega, nekje, ostane.

VREMENSKA SЛИKA

Vremenska napoved
Hidrometeorološkega zavoda Republike Slovenije
in deželne meteorološke opazovalnice ARPA OSMER
Temperature zraka so bile izmerjene včeraj ob 7. in 13. uri.

DOLŽINA DNEVA
Sonce vzide ob 7.14 in zatone ob 18.29
Dolžina dneva 11.15

LJUNINE MENE
Luna vzide ob 19.49 in zatone ob 10.32

NA DANŠNJU DAN 1970 – Ponekod v notranjosti Slovenije se je temperatura zraka v sončnem vremenu dvignila najvišje v oktobru po letu 1950. V Novem mestu se je segrelo do 27,4 °C, V Ljubljani do 26,9 °C, na Golniku pri Kranju do 26,5 °C, na Vrhniku do 26,1 °C, v Bovcu do 25,1 °C in na Planini pod Golicom do 22,5 °C.

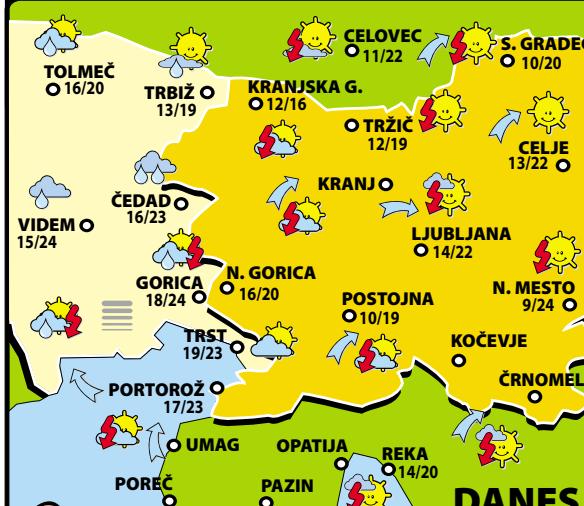
Nad severnim Atlantikom, zahodno Evropo in Skandinavijo je obsežno ciklonsko območje, nad vzhodno Evropo in Balkanom pa območje višokega zračnega tlaka. Z jugozahodnim vetrom doteka nad naše kraje iznad Sredozemja topel in razmeroma vlažen zrak.

Še bo oblačno in spremenljivo vreme. Ozračje bo vlažno in ponekod po deželi bo še občasno deževalo. Ob morju bo pihal zmeren veter iz jugovzhoda.

V zahodni Sloveniji bo zmerno do pretežno oblačno, občasno bo ponekod deževalo. Drugod bo povečini sončno. Še bo pihal jugozahodni veter.
Najnižje jutranje temperature bodo od 8 do 16, najvišje dnevne od 18 do 23, ob morju in v vzhodni Sloveniji do okoli 25 stopinj C.

Jutri bo dopoldne oblačno. Še bo deževalo bodisi v hribih kot tudi po nižinah. Ob morju se bo v popoldanskih urah razjasnilo.

Jutri bo v zahodni Sloveniji spremenljivo do pretežno oblačno, v zgornjem Posočju bo občasno še rahlo deževalo. Drugod bo povečini sončno. Pihal bo jugozahodni veter.

PLIMOVANJE
Danes: ob 3.59 najnižje -38 cm, ob 10.14 najvišje 54 cm, ob 16.48 najnižje -56 cm, ob 22.54 najvišje 33 cm.
Jutri: ob 4.29 najnižje -30 cm, ob 10.40 najvišje 48 cm, ob 17.21 najnižje -51 cm, ob 23.30 najvišje 26 cm.

MORJE
Morje je rahlo razgibano, temperatura morja 21,1 stopinje C.

TEMPERATURE V GORAH °C
500 m 18 2000 m 9
1000 m 15 2500 m 7
1500 m 12 2864 m 5
UV indeks ob jasnom vremenu po nižinah dosegne 4; v gorah 5.

Slovenski maček Tom se odpravlja v Hollywood

LJUBLJANA - Igre za mobilne naprave Govoreči maček Tom in prijetaji slovenskega podjetja Outfit 7 so te dni presegle dve milijardi prenosov, so sporočili iz podjetja. Animirani liki bodo v kratkem prišli tudi na velika platna v obliki animiranega družinskega filma. Film bodo pripravili v sodelovanju z ameriško družbo Mythology Entertainment. Kot producenta bosta sodelovala James Vanderbilt in Brad Fischer, znana po uspešnicah Neverjetni Spider-Man, Zlovešči otok in Črni labod. Kot izvršni producent bo pri filmu sodeloval tudi soustanovitelj podjetja Outfit 7 Samo Login. Igra Govoreči maček Tom je v prvih različicah luč sveta ugledala leta 2010.

PALESTINA - Na veliki rimske manifestaciji tudi skupina Judov, ki odklanja zasedbo palestinskih ozemelj

»Antisionizem ni anitisemitizem«

V pripravah na vsedržavno manifestacijo za Palestino, smo se vsi, ki na različne načine stojimo ob strani palestinskemu ljudstvu, spraševali, če bo Koordinacijski odbor, ki združuje predstavnike Palestinev, ki živijo v Italiji, uspel v svoji želji, da se o tragediji Gaze in o zahtevah palestinskega ljudstva spregovori na vsedržavni ravni. Poročanje o veliki tragediji in zatiranju na Zasedenih ozemljih se je nehalo takoj po razglasitvi premirja, kot bi bile grozne posledice izbrisane. Mrtvi, ki so ostali pod ruševinami, ranjeni, breskovi, nadaljevanje razlaščanja zemlje, zaprtje vseh prehodov za Gazo, zapiranje vidnejših predstavnikov, ubijanje posameznikov, vdiranje v vasi in mesta ... vse je šlo v pozabo. Na srečo je bil naš strah odveč. V Rimu se nas je 27. septembra zgrnilo res veliko, a dokler nismo videli na lastne oči velike množice, ki je od vseposod prihajala na zbirno točko, nismo popolnoma verjeli v uspeh manifestacije.

Od konca osemdesetih let se ni sem udeležila večjih manifestacij na državni ravni in ko sem videla nepregledno množico sem v sebi ponovno začutila ponos, da spadam med tiste italijanske državljanje, ki jim ni vseeno kaj se dogaja ljudem, ki živijo življenje, ki ni vredno človeka. Palestinsko ljudstvo je eno teh.

Obstali smo nad izredno velikim številom združenj, gibanj, institucij, veliko manj pa je bilo predstavnikov političnih stran in osebnosti, zelo malo je bilo občin, med sindikati so bili navzoči le vsedržavna organizacija CGIL in njeni krajevni odbori ter manjše sindikalne organizacije. Manifestacija je bila na sploh manifestacija levice in tisoči, ki

so s svojo prisotnostjo preplavili rimske ulice, so dokaz, da levica, tako kot si jo včasih zamišljamo, še obstaja.

Med nasmejanimi obrazi je bilo tudi nekaj takih, ki so bili zelo resni in zaskrbljeni. To so bili zastopniki vsedržavnega združenja Palestinev v Italiji. Na letake so zapisali: »Vsi Palestineci, ki živimo v Italiji, odklanjammo vsa fašistična gibanja, antisemite in rassiste. Odločno odklanjammo vsak poizkus, da bi antisisionizem razumeli kot antisemitizem.« Ob vsem, kar se dogaja, pa je strah pred izgredi in provokacijami bil velik. Teh ni bilo. Ob zaključku manifestacije so se tudi njihovi obrazi sprostili.

Srečan je na takih manifestacijah veliko. Srečaš prijatelje, ki jih poznas ali si z njimi vsaj v spletnem stiku. Najbolj sem se razveselila srečanja s skupino Židov, ki delujejo v omrežju ECO (Ebrei contro l'occupazione – Judeje proti zasedbi). Bila sem njihov gost in tudi v povorki sem bila del njihove majhne skupine. To gibanje je prisotno v Evropi in obeh Amerikah (samozadnjim kriminalnim napadom na Gazo je v Združenih državah pristopilo k gibanju okoli 50.000 novih somišljencov). V Italiji ni tako; gibanje steje le okoli 50 članov. Simona Sermoneta in Schmuel Gertel sta duši gibanja, predstavnika tistih Židov, ki Izrael zapuščajo zaradi nevzdržnih razmer in glasno povedo, da se izraelsko politiko ne strinjajo.

Njihovo življenje postane izredno težko: osamljenost, šikaniranje, grožnje ... le maloštevilni vzdržijo tak pritisk. O teh Židih vemo malo ali nič.

Simona je hči rimskega Židov in je v Izraelu živila celih 34 let. Schmuel, njen mož, je kanadski Žid (njegove ko-

Utrinek z rimske manifestacije

renine so slovenske) in je v Izraelu živel 21 let. Oba sta visoko izobražena in njuno življenje bi bilo lahko brezskrbno, če ne bi postala aktivna v gibanju, ki se v Izraelu bori proti zasedbi palestinske zemlje. Ko je vse postalo nevzdržno, sta s hčerkjo zapustila Izrael. Simona je bila tako pretresena, da je skoraj leta dne opustila vsako aktivnost, Schmuel pa se je takoj pridružil italijanski skupinici Židov in nadaljeval s svojim delovanjem. To je usmerjeno predvsem v nasprotovanje grozrega rasizma, ki ga sionisti izvajajo v imenu vseh Židov in s tem ponovno oživljajo antisemitizem. Gleda prihod-

nosti nista optimista: samo z drugačno politiko večjih zaveznikov Izraela (beri ZDA), bi lahko upali v nov mirovinski proces. Ta njun pesimizem pa nikakor ne vpliva na željo, da bi se kot človeški bitji borila za spremembe. Izredno sta razočarana nad dejstvom, da sredstva javnega obveščanja tako malo poročajo o Židih, ki se z ostalimi naprednimi silami v svetu borijo za pravice vseh zatiranih, naj bodo to delavci, priseljenji ali Romi in seveda za okolje. Mreža ECO je povsod prisotna, a jo le malokrat omenjajo. Optimista pa sta v zvezi s pristopom v gibanje vseh tistih Židov, ki se zavedajo, kam vodi

izraelska politika, a si ne upajo tega javnov povedati. O vsem tem smo se pogovarjali med sprevodom po rimskih ulicah. Seveda nisem mogla mimo vprašanja, kako člani njunih družin, ki so ostali v Izraelu, gledajo na njiju. Brez zadrege sta Simona in Schmuel povedala, da se o aktivizmu le malo pogovarjajo tudi zato, ker je veliko bratov in sester, ki so posamezno vzel izredni ljude, pristali na nasprotnem bregu, to pomeni, da so postali skrajneži. Prav med tem pogovorom je mimo prišlo mlado dekle, ki je v roki nosilo majhen karton z napisom »Restiamo umani«. Schmuel se je nasmehnil: »V tem sloganu je beseda "umano - človeški" misljena kot "dober", a človek že po naravi ni dober. Vsi imamo v sebi veliko krhkosti in strahu pred osamljenostjo, zato sledimo množici in vodjem, ki so največkrat vse prej kot humani; povečini se vsi odločamo za razdelitev človeštva na "mi" in "oni", na "naše" in "nji-hove"; poglejmo samo zgodovino! To geslo se mi res zdi smešno. Vsi ljudje morajo delati na tem, da spremenijo svoje mišljenje in morda bodo tako postali vsaj za malenkost človeški.«

Zamislila sem se nad to razlagom, a ne za dolgo; tisoči, ki so stopali z namimi v povorki po rimskih ulicah, so prav gotovo v sebi odkrili nekaj humanosti. Manifestacija v Rimu je izpričala dejstvo, da bodo Palestineci ostali na svoji zemlji in se bodo velikim žrtvam navkljub borili za svoje pravice. Na žalost so italijanska sredstva obveščanja pokazala malo humanega zanimanja za izreden trud, ki so ga palestinske ženske in moški, ki živijo v Italiji, vložili v organizacijo srečanja v Rimu.

Odinea Zupin